

AUTHOR _____

NO. 5617

TITLE

פ' 31 נס / 108

RR _____

IMPRINT CONSTANTINOPLE, 1519

CALL NO. Acc. 72153

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
ANN ARBOR, MICHIGAN

ה'תש"ח

א

ב

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ג

ה'תש"ח

ה'תש"ח

17

Handwritten text, possibly a signature or title, with a decorative flourish.

Handwritten text, possibly a signature or title, with a decorative flourish.

היה זה יום שבת קודש ובהם שלש סעודות חדר חכם יחיאל
 בליטתו אשר במחצית פדמואל לקדוה אשר שמו בקל בתלמוד
 נביא דר כס לך בטכר דין יוסף חכם יחיאל

ואלה דברי חכם יחיאל בתלמוד בראותו את יקד תפלת הכפר אשר מוסר

לעית דברים יקרו ונביאים
 למצוא דבר חכם ולחד הדברים
 חלקי אמרינו גם אשר במוקדים
 קדוה לילות הסדויות קדים
 שיהי ברוך ענין כבוד ונדרים
 אך לא נחשב כאיכס עומדים
 אור שחשונתיו זך כמו בדברים
 ליל נעשות ולהעמיד תלמודים
 תועים בדרך בין וכסה לנביאים
 וסדקי כיון נכחי וסדקי דברים
 לבדודתו כחות וכס ונחמדים
 כי נכחי בלתי זכוק אדים
 כי כן עדי נוף נגדוה דברים
 ולעגלי טפס כמו תלמודים
 פומרי בתי יוסף בלתי טוקים
 טיבט וכס אעניק ורדדים
 כסן לא ליטמן למודים יו

בתן לא ליטמן למודים
 לענות אלי יעק שפתו בללה
 ונתיב לשון עבר מלי חורב וכן
 תועות פרי דקדוק בתיבס קס וזר
 לא אחיד לשון ולא הועיל אבל
 דור הכיבט אשר ברימם למל
 בדחיה אחר שכלי הוד אשר
 כים לתועים ותורס אור וספ
 בור דרטי לקדוה אישים אשר
 גוסו לשלחתי ולחמו לחתי
 כי מעייני יסע ידנו במאן
 אחיד כסן לחת בהס דתי וכס
 גם חודי עתק חני חסן לר
 אהיה ממודתן לנהל דברים
 לקח וסיה גם בלקחי יקח
 ולסומרי קור אחרי טועס וספ
 גם כי ינחמן קולתי דרכי ספי

מן יס ליטמן למודים

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

7215

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תש"ע

הפירק הזה ישיב בחסד התענית וטובותיה ודמות ודבין
האמתות הפירק השמי בתמוות ה ותיות וכתב ע

הפרק

הפרק
הראשון בחלקי סגנון כנעני רע כי חלקי כל לשון הכנענית
היא שונה מן השמות והפעלים ומלות הטעם והחסדים
בפני החלפה אמר הכס הוא תיבה תורה טהרה על ענין
והחסד חסות והפעל הוא תיבה חסד כתיבה על ענין ועליון חסד חסות
היה לו עתה חסות הטעם הם ענינים לא יכנו בצמצום חסותי כיהחכו לכת
לפעלים אבל הם קטורים וחבירים יחד וזה שכן העצמים למקרים וטעמו ש
הצורים הוא כי אתה אסתאמר ראובן ושמעון לא תורה באת האלה חסות באת
על ענין חסות הטעם לך וסתאמר הכלל כמד לא יאכל או יטעמו תורה באלו
המלות שני ענינים האחד ענין האכילה או הטעמים והשני ענין חסות אשר
היה כל אחת מהם הפעולות העצמיות חסותי אמר כאשר תאמר אליו על הכס
אלה המלות לא תורה על דבר כלל אלא תכמדם אל המלות חסותי שפעלים והוא
דרך בחולתם ולפי שכל אחד מהם השלם חלקים כמו טעמו חסותי וכו' וזה
שמות ונתחממות ראוי להקדים הרבה בהסבך וזה הדבר בכל חלק חסותי ויבא
הדבר המוכח באיתיות והוא מתמועות ולא צדקתי פתח ערואי להקדים
הדבר המתמועות אל הדבר באיתיות לפי שאי אפשר גאור לכתוב באת מהאיתיות
כי אם המתמועה המתמועות כי האמת הוא שהאיתיות הם במדרגת החמרים אל
המתמועות והמתמועות יטעמו בהם במדרגת החמרים ולכן ראוי לומר הדבר בהם
ולקדים הדבר באיתיות

הפרק השני

[illegible]

2174

3. 1962

במלחמת העולם הראשונה

התלוי ליד וקצה

1500

פִּרְסִיית בִּרְזִישִׁי וְכִלְיֹתֶיהָ וְכִלְיֹתֶיהָ בִּרְזִישִׁי בִּלְחָף אֶחָד • וְכִלְיֹתֶיהָ בִּלְחָף
 אֶחָד וְכִלְיֹתֶיהָ בִּלְחָף אֶחָד וְכִלְיֹתֶיהָ לֹא בִּלְחָף אֶחָד בִּלְחָף אֶחָד וְכִלְיֹתֶיהָ
 הַתְּנוּעוֹת בְּשִׁנִּי • וְכִלְיֹתֶיהָ הַתְּנוּעוֹת בְּשִׁנִּי וְכִלְיֹתֶיהָ אֶחָד
 בִּלְחָף בִּלְחָף וְכִלְיֹתֶיהָ בִּלְחָף • וְכִלְיֹתֶיהָ בִּלְחָף • וְכִלְיֹתֶיהָ בִּלְחָף
 וְכִלְיֹתֶיהָ בִּלְחָף בִּלְחָף בִּלְחָף בִּלְחָף • וְכִלְיֹתֶיהָ בִּלְחָף בִּלְחָף
 אֶחָד בִּלְחָף בִּלְחָף בִּלְחָף בִּלְחָף • וְכִלְיֹתֶיהָ בִּלְחָף בִּלְחָף
 אֶחָד בִּלְחָף בִּלְחָף בִּלְחָף בִּלְחָף • וְכִלְיֹתֶיהָ בִּלְחָף בִּלְחָף
 וְכִלְיֹתֶיהָ בִּלְחָף בִּלְחָף בִּלְחָף בִּלְחָף • וְכִלְיֹתֶיהָ בִּלְחָף בִּלְחָף

[illegible]

[illegible]

הוא הופך עם השנים העצומים : וזהו שמונה או שמונה אשר : כל הנפש
הזאת ויעקב מזרימה : עמך הנמנעו פה : וכל הקדוש פתוח : ולפעמים
תשמו השמונה הוסיף על השמות וירם המנה את השוק והעליה : הוא יקרא ארץ
דפאים ולפעמים תבאנה יריעות שקיים או אחד או היין ההמה : הארון הכרית
הספר החקקה : הלעג השאננים : ואחריו המדקדקים או כי תחבר מלה אחת
שמיאה המלה הראשונה עמה בכה והוא כמו היין יין ההמה : הארון הכרית
והולקס כן : והוא תשמו עוד לשאלת הדבר אולתמה : ואתגם כן יס לס
משפטים כי היא כשתבא על האות הראויה לקבל רשומה הריש עמקם תבא
לעולם בשוא ופתח חס לא תהיה האות שנבדק נקודה בשוא כי אז תבא
לברו כי לא יבואו לעולם פלים שואן בתחלת התיבה : ובאופן כשתבא על
האותיות הגדולות תבא פתוח לבר : והוא האות תבא על השמות ועל השמות ועל
מלות הטעם : והוא כל אלה : הכת תשמיסמה : השופט כל הארץ : השמי
עם : הכסף דבר : היתפאר הגדול : היערוך שועך : הגם כלום : הכי אחי אתה
ועל האותיות הגדולות כפתח לברו כמו שאמרנו האותיות עולם תשמוד : האותיות
אני : האבא אבא אבא : ותבא כפתח כמו כן כשתבא על אות נקודה בשוא ואלה
דובן יבאו בדגש שבתחנים אס במכנים : הכעקקה הראה אלי : הכמות ככל
אותיות אבא : ובאופן מהן רפיות הסוד אלה תשמו : הצעד ערפל ופוט
המשטח חמך תכחמות אל ואלה מלת היטב ענייני אבבה לברו ועל אור
דנושה כמשפט הא דעת והיא זרה במקרא : וכן בא מלת הלא תבאלי זאת מסוכד
בי היתם ראויה לבא בשוא ופתח ולפעמים תבא הא השאלה בסגול על אותיות
הגדולות האבא הרימי החכם יענה דעתו והפלה נדף תערוך ולפעמים
תחבר הא האות משיבה ותוכן מהענין כמו אתה זה בני עשו אתה עשיר
תעשה מלוכה אדוף אחרי הגדול שלום לנער לאבשלם וולתם ויתכן ע
פכחיות המרבר כשארם הא כזאת וכתבונותיו : ומסגולת הא להעביר ע
הפעלים העומדים ולהוציאם מהתבדדות וזה צדין הפעיל ולהורות עם
התיו על התפעלות ועוד תרעזה והוא תורה על הנקבה היחידה בפעלים
המכרים אמרה שמה זכר : ובכניס על הזכרים והנקבות שמה זכר
פירקם זכרית וזה על הדוב בתחיתו ואלא עפיק כמו ושערה לא הפך
לכן ועברתו שמה כנס ותחברם כחמר וולקס ותורה על השמות הבאים
מלרע על הנקבה כמו כן יפועת תעורה משוכה וכשתבא מלעיל לא תורד
הא אז על נקבה כול כמו נחלה עבר קרא לילה בעירא ואלוה כחור יבא כ
המורס : ורעת המדקדקים באלה דומותיהן שהן ההין נוספות ותבא כן
כנסת בפעלים העתידים אקומה אל ונקומה ונעלה ועל המקורות לאלה

אתה לקדשה אל מלאכה ועם אלהים תיחד העתידים מצאת נסתר
 בשני מקומות לבר יחד ימים העושה כדקדקיה והנה נוכח בננויים
 אל סמיה אל בלחה פלחה העיר שבה עמי ותבא ככוף כתיבות וסמיה
 פאוס אל יורד אדם מצרימה בלכה דוקיה ותבא ככפת בראשית המות
 כקדוח אש הכיסים אשועים קדכה ובראשיתם וסוכס ויוח וכלל והנחש
 למדינות ותבא חסרה במסב במלות מלכס קדכא מוס בירך והגה
 עושה מלאכה את אשר עקל לא היה מסכנו עד כן ותבא נחה בראשית
 התיבות במלת אלף ילך תלך וכו' לפי דעת קצת המיקדים ולפי דעת כלם ככל ד
 הפעלים מהאיות ההדרונה וההמלה דנטי השרסית הוא הא ונתקיי מעשים כמו
 מתדע במקומות בעזרת האל **והוא** לרוב מוסה לא תמנא פרישית בראשית
 המלית ולא בכוכן כרי שלא תתמלק בואו השמוש בצבא
 ואתה שתבא בראשית המלות וכוכן כואו אילנה ולך כל
 הייתי הוא המורה היר במלת ולך שפרטו ילך ותמונת ההא במלת כלל שפרטו פלס
 מעכין שלו כל ביגרי נגד והשמוש היוקר מיוחד לואו הוא חסד קדכים
 והענינים קדכס חלקת והמדיקקי יקדחו לואו הוא ולו העשף כמו ראובן ונחמן
 ולוי ויהודה הפעלים ויאכל ויסת ויקס וילקו וסאלות הטעם יען וביען ולמען תספר
 את הממים ואת החרן והיא בשתבא על הפעלים העוצרים ויכילעתי . ובשתבא
 על העתידים יסכס לעבר אבל זה הוא בכחינות וכו' בשתבא על העוצרים
 תבא בואו ובשתבא על העתידים תבא בפתח דמיון זה במלת פתר בעבר
 בשתבא עליה ואו בשא פטיבה לעתיד ושאר אל חליך לך וכן במלות וסאלו
 הואת המואית בשתבא על בעל עבר הבא על בעל עבר אחר לא תהיה או מ
 מהפכת כי אם עושפת כואו חליך בלל אכל וסחה מי בעל ועשה ואף אם
 יבא הפעל העבר חסד קדס הואו דחוק בצכוכ כמו שכל כסוק וישראל חסד
 את יוסף . כי ועשה לו הוא עמק על מלת אהב הקודם . והדמיון לואו הבאה
 על העתידים ויאמר חלדים וקוצא חרץ . וואת תבא אחרים דגס וולתי בשתבא מ
 על חליך העתידים כי או תבא הואו בקצן פמונת קדכס לך לכניה בלות
 העתיד העלולה חלקל אחר וזהו ההעדל אשר בין הפעלים העוצרים והעתידים
 כי בעוצרים תבא הואו על חליך בקצן ובעתידים בפתח . והדמיון בעוצרים
 ואקנה לגור ואין . ובעתידים ואקנה טאך כי טוב כמס תבא ואברכהו הקמון
 עבר ואברכהו לא כהו הפתוח עתיד וינאו טגיס מזה הכלל והעמוד פליג
 ואמתקו . ואבסך מסי סהס פתוחים ועוצרים . ובשתבא האות הבא אחר
 הואו סואית תבא הואו המסדת בשוקי אין יכולת לבטא בשני סואין פעם
 מחדתס ופעמים . וקדכס דחר . ותבא כמו כן כמורק בשתבא על אחר

פלגת את המפה וכו' בתים • ואלאו בתוך • ופרו ורבו • ואם יהיה הסעם צד
 שאלות השם • תבא לו • הוא קמוצה אל עשר האפור וציתם • ומתוכלו הצאן •
 כולו עון ופסע • ולפעמים תבא קמוצה על שחר האופיות גם כן כשיהיה הטעם
 באות אשר אחריה • אלכורסן • ונמי ודושי • עם גדול ורס • לאלהם ולנו •
 ומצורו ודורו • וסב וסב לו • וכשתבא על יד העתיד הראויה להקד בשוא • ע
 תמוס סיור ותוכע ואלו הסודות בהירק • ויהי מדין • וישלח את בני ישראל • ויהי
 עור • והמשפט הזה מהגות איתות כהלם המשמעות בימינו וכו' עזר •
 עיקר ברים • לישעיהו קיי • מימינו אשרת • אשר ישאמרו בזה על שנים
 מונעים • מימינו אשרת עפר מירשתך אשר הורשקנו • וכשתבא הואו ספתוחם
 על ער מונעת בשוא • יהיה לו השוא נח • ויכלו השמים • וינהגו • ויחבר את
 האהל • וראוי שידע כי השמש סבתנו לאלו מחשבת העלמים לעתידים יוכן
 כחלט על הפעלים אשר יורו על סוכר הסוכר כמו אור שמר ודומיהם • אבל ד
 על הפעלים הצורכים מהיחיד המדבר בעד עצמו כמו אחרת שמהי • או היחיד
 המדבר אליו כמו אחרת שמהי • יש לאלו המחשבות אי כחיה אחרת כי היא לא
 תשיב את הצרכים לעתידים אלא באתהיה חמלה מלרע כי כשתבא חמלה מלעיל
 לא ינא רחם מהצטיפה • והדמיון הזה ודמית על הנביאים • ודמית משכמי
 סחר אמן סבא מלעיל לא ינא מפעל עבר כמו שהיה • וקשמי סבא מלרע הוא
 לעתיד • והמשפט הזה הוא כהוג ברוכ כי מעטים הם שמתנאו מלעיל לעתיד
 כמין אורטוגרטי ותפסתי שם אלהי • וכל זה יוכן בפעלים השלמים כי
 בפעלים אשר הם כמי הלה ועור תדעם יבאו כלם מלעיל ופסתי אליהם
 צטייטי סבא וסחיה • ועשית מונח • וקטית סקבוק • והשתבא ואלו השמות על
 אחת מזותיות סברון המונעות בשוא ופסתי בשוא וסבול או בשוא וקמן תסד
 גם האו כנלועת האות הגדולית הקיא • ועברו לעולם • ועברך שם שנים ואסנו
 כוכבו • והסיקו אל מצרים וחלואי רעים ואניות תרשים • והמשפט הזה הוא
 כלא גם לא יזות כלא המשמעות • בעשותי שפטים • בחרי אף וכן כלם כשתחפס
 תמאס • וקו או תבא מספת בראשית התיבות לרעת קצת ואיה וענה • ותפס
 תמר ושומחה • בידם ורכב ואוס • והחזרומס כידעו כל אלה כענין סלל תבנהת
 וספות • ופירמו ואיה וענה על כמים אחרים לא זכרם הפתוב • ותפס תמר
 גנוכה וסחיה • גרסא סורט • כי קרסה פעמים יבאו כמו אלה החכמות
 התיבות סודע • וישאו סתבא ככתוב ללא עין אלא לפחד הדבר • כוכב
 זללי • וישא אברהם את ירכי • ויעזוב את עבריו ואת מקומו וזולתם • וכתב
 גליס הדבר אברהם עירא סהן כפא רפה בלסון ימעהל והדבוק כי כמו כן מטילין
 בלסון ימעהל ספא מלהם הדפה ללא עין לפחד

[illegible]

והאדם מקימי מעשר לל' למדקדק בני אבותיו חוצי מרוב קדשו חוקי צלפ
ותורה על בני הרבים אבל היחיד ויעולם תבא על כתפיה בארץ ידו ורגלו אכפר
כל צד מחצו ותבא נזפת על מלות הטעם אולתי כלב בן יפונה חמי טיה אדם
עלי ארץ וכלה בלתי נוספת במלת מושיע אין בלתי כי היא לבני הארץ

והבף

תשמש בראשית התבנות ובסוכן וסימונה היותו בראשיתן
הוא הדמיון וההשוואה בין שני דברים היתה כאמנת סוחר •
בדברים עפוף ולפעמים תבא להם סתים מהן זו אחר זו כי
בין קציעה כינס כספן במוני כמון ופרטן באלו הוא להשוות הראשון לשני
והשני לראשון ורצה באומרו במוני כמון ואתה במוני והוא הדין ב
בשאר חלא שרצו לקצר והתמונה עוד להודיע על סומן ויהי כמשיכו בוזן
שהשיכו ידו והוא כמורחת בטעה שהיתה פורחת וזולתה ופסוק בכוף כחלו
לכני המצא במוצא ובר או בקנה במאות ובפעלים ובמלות הטעם מחוטב ענין
עד שאלב מרמיק אחתהך אף עזרתהך שטב לי בעיניך וחיתה כפסי בוללך •
וההדל פיס בין כואה על הזר וכן כואה על הכבדה הוא כי כואה על הזכר ת
תבא קמוצה ועל הקנה כואה כהגדלה אחר תבועת הצרי בנרקד אחיוהך
עמך עמי או על ארץ מארתיך בביתךך ורומיכם ועם האם תורה על ס
הכרים הנמצאים מעמדי לכם יהיה לאכול באל לנכבס •

והלמד

תשמש בראשית התבנות ללד • ומושה האיוחד הוא ע
לחורות על הקיץ או על קיחה פיה לרד חס עם דבר
אחר ולה חדרה עם הכתובים בזה השמות מה שתן לי
אם תעשה לי הדבר הזה ויתן לך וארץ כתנלו מה הוא לה ותשמש עוד על סגנו
והעתק • או הויה מרדד מה חל דבר אחר ויהי לחטה בכמו והיו לרם ביבשת
וכתנו חרבותם לאתים וחיותיהם לחיותות הרצון בכל אלה היות חומר דבר מה
כישל לצורה מה תהיה הצורה טבעית או מלאכותית ויסבול להיות
השמות הזה השמות הראשון בעצמו לפי שהחומר הוא במדרגת הקנין לצורה ולפעמים
קורה על עצם הדבר כמו שתורה חלת את כלשון העברי הדגו לאבד שאלה להטע
עברי בנת לרעי אל ישיא לכם פתחת למוסרי ותבא עם אותיות שכוני נוספת
דעתי שתוכן הענין וולתה לך מאדבך וילך לו אל ארצו חלכה לי אל הגדולים •
חלף חלף לו ותבא במקום הסבית וישנו אתו לארץ לכל רכיו ומכיל ישת
לכא כי איש הרבה לתעבי ותשמש מקום מן ויבא לבמה אשר בגבעון נסו
לאלם ותשמש מקום בעבורי אמרי לי אחי הוא ואמר פרעם לבני ישראל וישאל
דוד לשלם יואב ותשמש לרעת קצת ממדקדקים בלשון פסוק

עמל תחת השמים והשמש עש השמות ועש סכמליכ ועכ חלית הנעס וסמי טל
יעק. בינורו סל' אהיו סעלומין היחנה סופוס הייכ טלא מלא בפי קנור ט
סככה הסככותי ותכל להרביה הסמוס טענס הוא טער כי סכלי הנעו הגדול
הזה וחדל תס הסמוס מי משלכו אל הלך טול'.

והתיו

תשמש בראשית החלות וכסופן כשמות וטבעלים ותורה
בראשית הפעלים ענהומוך העתיד לזכר נמנה ולקנה כ
כשתרת ביחד וסלכיס תסמור תסמור תסמור וטכוף התיבות תוסר
על קיהידוה חיות המיכרס כער ענחס וזה בתיכפת סר וכבר כתבנו זה כ
בשמות סור וכל השפות תוס על היחיד והיחידס המצאיס אס שתורה על הזכר
בסמן ועל סקנה כסוף נח לגי רעת קנת סמך קס ועוד קרע חמתנו כסער
סמור וסמיס סממיס מוריס על סמך סער ותכנס עס סמס לרביס סממליס
וסמרתס ועסיתס ועס סמן לנקיט מרד עסיתן ותכל עס סמקורות כי ידל ל
לסכת כסער ויכחולל סת ארנה כסמן ותכל לסמן סנקבות לרבות סמי ידות מ
מאולכות ולפעמים תכל עס סמריס סגרות יכלל סמור לוחות סרית לט כל
סמקמות ותכל כסוף סממות ועסרת זהב גדולה אהיה גברת ויס תיו תמורת
סל וסמי תרגלתי לסמיס וסכת סמך סל סמקנה סמיס תיו כחכ וסרת סכמת
סלונה סרקט' א עס סרבת א סמיס סמיס ויס סתכל סל סמיסות סכת סמי
סרה עוי וסרתיה סף נחלת ספרה עלי אס סתן סנת לעיני וסמיס וסכרת
לסלי וקרת סתס וסל סת עמך ותכל סככת סרמיס סממות וסכריך סן
תכנית כל כסור וסספס ססכפת סס קיכעת סס וסת סל וסכוף תכסרת
תסכך תלכס ספלנתן ססיל סתך וסתקיה סל למד ססענו ותכל עליה תיו
סרית סרס לסרן סמיס חותו ססחית סרת סן סרסני סרס וסמי סמי
סיית' רנה סלמו סמיס סלונות ססרתות יכל ססמוס סמיסור סמרי
יס לקנתן ססך על ססמוס ססכריס תכלה לל'.

הפרק הרביעי

כסמוס סמיסור סמריס לקנת סלונות זולת קנתן
סכך על ססמוס ססכר ולמד סידפת סמוס כל
אות וסל ססלונות ססרתות סמי סתרע סיס עוד לקנתן זולת קנת סמוס סמיס
דכסי סלוק סס ססמסות סמיס למסך ולסחות סלונות סמי וסלוק סמיס
ססרסנה סלונות ססרע וסלוק סס סמיס לקנכל סכך על ססמות וסכמיס ו
סלונות סלונות וסלוק סמיס לל עס סמקמות סלונות ססלס וסלוק
סס סמיס לל עס

קעתידיס

[illegible]

[illegible]

130
 131
 132

תכר

• **התאחדות**

0-2)

761

חמץ
בשר

25

ה' כ

הפרק

[illegible]

[illegible]

אשר במלאכת השני יקראו מצעה מלכים • אבל במלאכת הלשון לא יקראו מלכים
כי אם לחמשה הכוזבים והם מסודרים בשתי מלות אשר הספתוהי חותם • ורע
כי לא יקראו אלה מלכים עד שיכתב אחריהן הנח הראוי להמשך אחריהן או
שיסוף ממלה בבח • כאלא יבא אחריהם כח נחלה או נקטר לא יקראו אז מלכים
ועוד כשתחמו התנועות אחרות קטנות יקראו משמשות נאלה • וזה כי כאלא
תוכל תמונת החול לבא בשלמות כחותה מכני מוכע מה מרגש או שוא אשר תרע
אחר זה • ישימו אז במקום החול קמץ עם שוא הנקרא חולס קמץ הטף • ובמקום
הסודק הבא בואו אשר הוא הנקרא גם כן מלך • כאלא יוכל להמשך בהמות ישימו
שם קדוה דכחות מלמעלה • לנעם הנקרא קבוצ שפתי • ובמקום הקמץ •
כאלא ימשך בהמות ישימו פתח גדול • ובמקום הנקרא יס • ומוס סגול • ואמכס
סחירק לא שמו תמונה אחרת אך אמרו שהוא מלך בהכח עמו יור המשך • ואם
אין לו יהיה • ולכדי כך זה הוא שתנועה אחת בעצמה תתחלף בפי חלוק האותיות
הבאות אחריה בדגשות והרפיון • וכי היא אם תבא דמ חות דגושה אחר החולס
הנה לחזק הדגש לא תוכל • לטא החולס בהמות אם לא תבא המלה מועיל • כי אז
הטעם מאריך התנועה בהמות • אבל בבא המלה מלרע הוא בלתי איפשר •
ולכן הושרע בעל הלשון להניח אותן התנועות הקטנות שירעת במקום התנועות
הגדולות שסם המלכים • לאלא יפסד כדר הרמור ותתחלף ההכנה • והנה אם כן
• תבין הכל פקטי • המדקדקים שאחר מלך מהמלכים לא יבא דגש אם לא תהיה
המלה מלעי • דמיון בחולס הדיס כוולו • ולא יכולו • ואחר הקמץ כל למה וימס
דמה • ואחר הצריכישראל חרלו • וחולתם • ויבאו מזה הכלל ויהיו שניהם • ע
עיומים • את תלכות בני ישראל • על כמין יוסב • לנער היולר • וכן כל בתים
שבמקרא • וס' ראוי שתדע שכל מקום שתמצא בכתוב בקדוה אלה המלכים
סיס • לך להאריך תנועתם כרי פיובר סנח סמסך אחריהם אלף כשיבא הטעם
באות שבהם כי אז תפסיל קריאת התנועה הגדולה ותעמוד בתנועה בעלת
הטעם ואעפ' שתהיה מהתנועות הקטנות • והמשלשה יכרת • לך • לפי שהטעם
בהק אעפ' שבה בתנועה קטנה ופסיל קריאת הזין בעלת התנועה הגדולה •
וכעמוד התנועה הקטנה וכן כל כיוצא בזה • אבל אם יבא הטעם רחוק מהאות
שהיא בעלת התנועה הגדולה • הנה אז יעמידה בהגון • והמשל בזה נזכרת
כי ענד היית • ושארית את חקיו • מראשית השנה • מראשו ועד דגליו • כי לפי
שהטעם בכל אלה יבא רחוק מהתנועה הגדולה יעמידה והוא הדין בכל כדומה
לזה • ובאשר התנועה הקטנה על אות גרונית העמוד מיוחד התנועה הגדולה
כמו ראה החלתי תת לפיכך • כי אתה תעמיד שהיא אעפ' שהיא בתוהה מפני
החית שהיא גרונית • וכן החתית כיום מדין • החכס עיניו בראשו • האמור
בית יעקב • שרפת החטאת • כי בענין אלהם חולתם •

ואחר

מיעת מה שהיה הכרחי לדעתו ושמעו התכונות דאני
מערב עוד כי בגלל הספק היו כי עוד מתי נקרות עומדות
זו על גבי זו להשתמש בהן בהתחלות התכונות והסופן ולהבליט
הא קיות הצרכות לבד וקרא אותן שוא והוא אינו תמונה • והאות על זה כי
הוא לא יעצא יחיד בתורה מהתחלות בלתי כבדך אל וולתו מהתכונות • גלגלית
המנה בקרא אלל היוצורים עברי • ועוד קראוהו חטף לפי שהוא תמונה בלתי
מורה לא תמצא בקריאתו במכתב • והנה יש לו משפטים וביס • כי הוא ל
לצמיח יבא לבדו • ולפי ציור יבא מחובר עם תכונות אחרות • והתכונות
האחרות יתחברו סתם הפתח גדול והקטן והקטן ופער • כי עם הגעיה או וולתו •
והנה קראו לו תסתנה בהחלוצו • וכברא עם הגעיה • וכברא על אלה גרונות עם
הגעיה • או וולתו • וכברא על היור עם הגעיה או וולתו • וכברא אחר אחר מהחמם
מלכים • וכברא באמצע התיבה • וכברא כמא אחד עמו באמצע התיבה או בסופן
• והנה כברא לבדו הנה קריאתו תטה לתמונת הפתח • ואם יבא עם הגעיה
תהי תמונתו בתמונת הפתח בהחמה • ואם יבא על גרונות יש לו פנים גם
כ כברא עם הגעיה או עם וולתו כי כשיבא בזולת הגעיה תטה תמונתו או ל
לתמונת האות הגרונות • קחי דחיס • יהי אור ודחיס ואם יבא עם הגעיה
תהי תמונתו או בתמונת האות הגרונות עצמה כדאור תחינכסי • יהי שמו
לעיל • דעו איפה • ואת הקרשים • ואמם כשיבא על היור יש לו אופכים שלשה
כי הוא אם יבא בלא געיה תטה תמונתו לתמונת היור והוא שתהיה היור מוכנת
באחת משכני תמונות וולת החירק ויעקב כן לעצמו • ויוסף היה במצרים •
וירצו כי ידך זה • אלל בשחור מוכנת בחירק תהיה או תמונת השוא תמונתו
בשומה • וישראל אחב את יוסף • וייראו גוים • והם הם בהכרל הזה הוא בוכר ה
הקריאת אם היתה מוכנת בתמונה מטה לחירק על חירק אחר • וזו שלא הכריל
הכריל הזה טעה • ואמנם אם תהיה עם שמוא געיה תהיה או תמונתה תמונת
החירק כדור • כיד מטה ואקדן • וירצו כי אלס • ואמנם כשיבא היור נקודה
בשוא בסך ויעיל עליה אלת מאותו כובלם המשמשות ישמיעו שוא היור וישמיעו
חירק מקום השוא האות המשמשת • ויהודה עודרד עם אל • וולתם אחרים • כ
כ זלם כשימום הווא • ואמנם כשיבא באמצע התיבה אחר אחר מהחמם מלכים
• ונע או בתמונתו הפשוטה • אומרים • שומרים • טובך • סיכך • פכח • סיכר
וולתם • ואמנם כשיבא באמצע התיבה אחר שאר התכונות יחטף קריאתו ותהיה
אז האות אשר תסך בו כחם כחם בראה • קיבן ראשית • פירה נפשי • בחירי • מ
מליכס • ואמנם כשיבא פנים שוא באמצע המלה הראשון הוא כח בראה •
קדמי נע • שמו תמרון עקב שמעון • וולתם • וכשיבא בסוף המלה לפי •
קצת סמיקים יפלה זה הדין בעצמו • לפי דעת

רעת קצתם והם כל האחרונים שניהם נחום והכחיו ראייה ממלות בעלות בגר
 כפת שכלו אחרי לו השואין רגשות כי אם היה הפוא השכי נע היו באין רכונות
 והמלות הן ויולדת הן . ויפת בסתר לבי אלו הציתים הם רגשות . והראש
 הכי אדירה ממלת יפת אלוים שהאלף בקורה בשוא וסגול . ואילו היתה תיו יבת
 מוכצת היו באין שכים שואין נעים וזה סקר כי אין כח בלשוננו להגיע .

ודע

שכל אות נרגשת במכטא באחרית המלות כולם שחר וזכר
 ודמיהם היו ראיות להקרי בשוא נח בראה באשר הן סוף ה
 התנועות . ואמנם השמיטוהו הסופרים מהמכתב לפי שאין
 דרך לטעות באותיות כאלה להקרא באחר התנועות ולא השמיטוהו מהכף ה
 הבאם לכתי הכתב ותי הקבצו הנמצא את להכיר ל בין שמום הזכר לכבד . כמו
 שיריעת בשימום האותיות ואחר שנהגו לשים אותן כאלה האותיות לעורך ה
 שמוהו בהן שלא לעורך . ודע כי אין אחד השוא כע דגש לעולם וולתי כחלק שתיים
 או שתי . ועל כן אמרו המדקדקים שיש שם אלף בנחה וסקריאות אשתיים . ונחה
 מלה אחת כהגון ואנקמה נקם אחת משתי עיני . וכשיבאו שכים שואין אחד
 הקמץ שו' חנוף לעולם כמו יקראל יעזעס . ואם תבא יוד אחד שכים שואין תשל
 תנועת השוא השכי להודק כמו ידמיהו . וכבר ידעת כי השוא ישתתף עם שלש
 תנועות לבד מהן הקמץ והפתח והסגול . והנה כשישתתף עם הקמץ יהיה ה
 הקמץ או חנוף ויטה תנועתו לתנועת החולם . וכן כשיבא שוא אחד הקמץ
 וקריאת המלה מלרע כמו שוורה ככשי והגילוי . זכרה לי אלהי לטובה . ובמלת
 ביתו יערה אם היא נקראת קמץ רחב ויתהיה הגזרה פעל עבר לרבים הו' אם ה
 הוא נקרא בקמץ הטף ותיקו כווי לרבים ע' מ' הרב תאר . ואנחנו קולנו קריאת
 שם מלות בקמץ רחב . והם יל' מים מרלין . בער הקרבן . ולחטיב הקרבן .
 וברקתוהו . ברבנות . וסרי ברחמים . וכשיבא דגש אחד הקמץ ותיקו
 המלה מלרע יסוב חתף כמו כן ' דני ונחמי . הני יהודה . גוי חורן .
 רנו שייכ . והתקף הבא אחד הקמץ יחטבוהו גמון . שחרתם וראה . וזכר
 מי הוא טף . מנעני כך . ואם ישתתף עם הקמץ מאריך לא יחטבוהו חנוף
 . כי שם לאלים . אשר גרםם אברהם . מנעני לאלהי .

ואחר

זה ואני שתרע כי הדגש שני בניס רגל קל ורגש חזק
 . או בגר . אמנם הדגש הקל כח לניל לפי קריאת האותיות
 ונפדע אותיות בדר כפת מהן לעולם כווי הדגש בשלל יסוי . ה
 רפיונות לכנה וכן הסנות פירעת נפרל סלפני זה . ואמנם הדגש חזק יבא על הרוב
 להחל' חסדן אות וזה דומה לאות בעלת הדגש ולכעמי בלתי דומה . והחל' ליוון
 הראשו' זה א' אות הדומה הדגש הבא על בית כווי ניון . ועל ג'ס שומן שתיים ה

סדרם אלה סבבם ומוס המין לעת ר' יונה המדקדק הם על הרגשין סבבים
בתיב הרגש אחר ב' ידיו לס' זר הסתר והמסך שהעבדים כשרו להוציא מעל
מס מה הכבודות אל הזעזעות הרגשו בלית אחת ההגדרה לתכלית אחר א'
אזרת דמות אלים . והמשל היה בגזרת הלך העומדת כשרו להוציא מעל
ההליכה לזולת . אחריו צירוף הלכו . הרגש הלמד והיה ראוי לפי דעתו לומר ה'
הלכו בשני למדן אלה שהלכינו הראשונה הרגש השנית . ואמר כי המשפט הוא
בזה כי ב' וס' וס' אר' הלך הכתוב יבטו כן אחר שהוא נוסב בפחות הרגשים
כמו יבט וילקט אשר היה ראוי לומר יבט וילקט . והנה לשון היומא יב'
מכסים עם זה לשון יבט כי הם כשרוצים להוציא אות מה חוקה ב' המשל
יבט . והמין למין השני הרגש השל מלת אכול או יכול כי זה בא לחסרון
כו ככל כמו שתרע כפרק הראשון משער השני . וממין הוא הרגש החזק
הבא על הכוונות כמו וזעלהו עמה כאשר גמלתהו כי בא לחסרון סא . והיה
ראוי לומר גמלתהו . כדרך גמלתהו טיב ולא רע . וכן הרגש הבא על כן ממנו
המידה על היחיד הכסדר שהיה ראוי לומר ממנה . מן ותקח ארזי שמן ממנה
ולא כן הרגש הבא על מלת ממנו המורה על הרבים המדברים בעד עצמם כי ה'
הוא בא לחסרון כן אחרו הראוי לומר ממנו בשני כוכן וחשבי קצת מהמדקדקי'
סלח יבא לעולם הרגש כי אם לתפלות האות שלפניו ועל כן אחר ששם ויסב
אלים ויורו השמים . כסב כרסי ואין ספק שזה הוא נטיה מהאמת כי שם אלים
הוא סבב דמם . והרגש יכול לבא לתפלות האות התפורה לפיכך אף לאחריו . וכבר
יבא הרגש לתפלות האות האזרה מהכתיב הרגש לבא על שין אכבי אשבע כי זה
בא לתפלות אות כן שהיא מהכתיב הכפול יבא סתרע וכבר יבא הרגש חזק ל'
לתפלות הקריאה הרגש ולא יכלה עוד הכפול . מקדש אל כוכו ידך . והמה
כ' ש' חשבות רבים וז' לתם . ויש ש' במקום הכפול והוא גם כן לפיכך
קריאה . להוציא את ה' כ' ולא יכול . ב' ש' אל הדל . וזולתם רבים .

הפרק הששי

הפרק הששי
בתיבת איתנית מה קצתם תיזורת קצתם מולד חילופי אותיות אהוי אשר כבר ידענו. (והנה אשר תמורקם בפי סודר תוצאיהם)

החלופי אחרת
הנה האלף תבא תמורת הא במלת וכל מלכיים אנאלתי
ו סהראו הנאלתי ונאפתילנו אכרי לב הלאו הסתולנו
ותבא תמורת העין מתלב את נאון יצק סהראו כמו למתעב בני וזהו תבא
תמורת האלף הינהק פרא שיינו הינאלק ביד דור עשרי הוסיע את עמי
יאל כמו אוסיפ וסבין תבא תמורת האלף פדעו מרדת הזת כמו
פראו ותמורת החית בעושו עבאו קר ביין חנשו ונחיתת תבא תמורת העין

באחת מרכ מסוף מעיני העתה הלופי גיבן הכף באם תמורת
הגיבן במלת ויסדרו כל מעיינות

אשר במעיה ימיכר כמו וגבה ונהקיף באם תמורת הכף במלת תקן משלים
מסוף כמו מי תקן את רוח יא ובא תמורת הגימל במלת ויניקו את ארון
האלים מסוף כמו ויניגו וכן תרגם יונתן ואקימו הלופי דטלגה
באברהמית תמורת התיו במלת הודמנתו ובאה הנות

תמורת התיו במלת מה כצורך ולכו ויצטירו וסנון תמורת הלמד כנפכה
מסוף כמו נפכה וכן כעול מעין גנים מסוף כמו גל כעול מעין גלים מן גלות
מים ותמורת המס כחטוי וטעורין לקן הימין ובאה הלמד תמורת הרים במלבי
עב הראוי מפרש וענה אים באמנותיו מסוף כמו בארמנותיו הלופי
וסצרט

מבאלו ביורה אחת פעם בזין ופעם צמך ונעם
בצדי יעלנו חסידים נעצלה באהבים עלן לבי באל ובאה
הנני תמורת הזין ביחפון וכו' מסוף מעיני חפון ותמורת הכסף מעול והומן
מסוף מן חומם כפשו והפין תמורת הנני יושב בשמים ישחק והכמך תמורת
הזין בנתן הסכל במדומים וקוין תמורת הנני כי עוד מעט מוע ותמורת
הרים המראה הכוכ מסוף כמו הנדק הלופי בומך באם הכית ת
תמורת הפא בירכוש לסכ יכיר מסוף מן פור נתן

והפא תמורת הכית על גבי מיומי קדת מסוף כמו על גבי נשפת ברוחך מסוף
מיסב רוחו וקמס תמורת הנן במיף תקבדס ואמנם תמורת
התנועות אי איפסדך לעמוד עליהם בעליונות

כי אם אחרי דעתך שער הפעלים אבל כתבתי ככאן מפני
הצפך הדבר באותיות והתנועות ודבר ידעת פים לך לקחת הדברים האלה ד
דרך הנציה ער שדע מה מסוף סדס ליעמו להכין אותנו בראוי והנדר
הזולת בא מקום הקוץ במלת כמוצאם אותו והפונק בא מקום החילום במלות
יפור נהדים אל תעבורי מה ירון ופחה ומקום הקמץ כדור גילו מלא קומתו
והקוץ יכא מקום הפתח במכו הסבו ומקום החיור מסבו אותם ומקום ה
הסגול כדא אלה אל ואשעה בחוקיך וקפתח בא מקום הסגול בשלמה
איה ופאתה נדבר עמרי ומקום הח רק בתלן עימי ומקום הנני באין
רוחמי הכיל ידילמי והנני מקום החיור אפר הודתנו בו ומקום הקמץ ב
צביר דרים איהם ופלטמים והחידק בא מקום הפתח ונגלגלו ככופס
וקצנולת והקדשתי ומקום הסגול והפרשם כפיכס ומקום השורק וישם
בארץ יפתחו שערך תמיד ומקום הנני ואין יספה ואין עורבו והסגול בא
מקום הפתח כן אכלך בדרך שכל אדם האריך אפן ומקום החידק אשתך כגפן
פורה והפוא מקום החידק וידרבו אל לגום וידבקו גס סמם ודנת תעשרה

קצת ימים. ומקום הסגול במלת תאכזר פני. ואז בא הצדי גם בן מקום הסגול
 וזה לפי האומר שהוא מהבנין הקל. אבל לדעת ר' יונה שהוא מהבנין הרגוע.
 ואז בא הצדי תמורת הפתח והראוי תאכזר. ומקום הקמתן לכל העם הסגול
 בשמן קצת

השער השני בפעלים

לביניהם

הנה זה פשט יתחלק ראשונה לארבעה חלקים. החלק הראשון יתבאר בו שמונה
 כל הפעלים השלמים. החלק השני. יתבאר בו שמונה כל הפעלים החסרים.
 החלק השלישי יתבאר בו שמונה כל הפעלים הנחיים. החלק הרביעי יתבאר בו
 שמונה כל הפעלים הכפולים. והנה החלק הראשון יתחלק לשלושה חלקים. חר'
 פרקים הראשונים מהם הם הפעולות ושרשים לכל חלקי הפעלים
 וזהו פרקים הראשונים הם בשמונה ביני הפעלים השלמים. והפרק הוא
 מזה החלק יודיע הסבה אשר בעבורה הניח בשל הלשון כל
 שרשי הפעלים משלש אותיות ולא פחות מהן. ויודיע גם בן מהו הניח
 אבל המדקדקים בנחית והחברון והכפל. הפרק הב' יתן הסבה אשר
 חייבה לשלש הלשון להניח בפעלי בנינים מתחלבים ויודיע
 עם זה מהו הדבר אבל המדקדקי הפעלים העומדים ושרשים. הפרק הג'
 יודיע איך ישמשו אלה השרשים בנחות אשר יפתחו בהן מזה
 שמונה הן המיוחד בעמידה ושרשים זה הפרק הר' יתן הסבה למספר חלקי ה
 הפעלים ולשדורים בקרייתם ושרשים. הפרק ה' זהו הפעיל וזה
 הפרק הו' הפעל הרגוע. הו' נכבד הפעיל וזהו
 הכבד והוא הנקרא אבל האחרונים הפעל המרובע
 הג' נכבד הפעל. הו' נכבד הפעל. הו' נכבד הפעל. הו' נכבד הפעל. הו' נכבד הפעל.
 הפרק הראשון נכבד הפעל. הפרק השני נכבד הפעל. הפרק השלישי נכבד הפעל.
 במדבר בחסדו כשני דרכים אם שיקד. לאחר או שיקד כאשר אליו וזה כי
 אתה כשתדע להרכיב שתי אותיות חלקיך יתרוך משל לא תוכל להחליף אותן
 סדקתם כי אם כשתקריאן להן יתכונן ח' ו' שתקריאן הכל' ותכונן ב' ו' ותנאל
 ג' לשם כי הדבר ג' אותיות קעדיך ב' כפלי הדרכה הראשונה אשר הם ו'
 אופנים מההרכבה וזה כי אתה כשתרכיב ג' אותיות א' ב' ג' תוכל להרכיב אותן
 בששה אנשים והם אבגכזח ט. באב גכז. טבז. טכז. טזח. טזח. טזח. טזח.
 כתובתו איבעה פכים מההרכבה. ואם תוסיף את אחת יתווספו אופנים מההרכב'
 בארבעה כפלי הרבית השלש אותיות וכן אל בלתי תכלית. ואחרי זאת ההקדמה
 תדע כי בארבעה בעל הלשון לסימני דשמים מהאותיות ידמו בהם אל חלקי הדבור
 דאם שאם יעשה ההרכבה מפתים אותיות לבר לא היה מספיק להורות עם חלופי
 הדרכות. על כל חלקי הדבור מהשמות והפעלים למיניהם. ואף אם היה מצריך
 עם אותה ההרכבה חלופי השבע פסוקות שבער ידעת. ולכן דאם שמן ההכרח
 והראוי לתקן הלשון ויפיו להניח שרשי הפעלים והחלק קדמי

הרבי מהשיגת ממלש שלם אותיות כי בהתחלפות אותיות האלפא ביתא עשר
התחלפות ההרבה יעלה אל מכפר מכפיק לכל הנרצה אליו בואת הכוונה
ולפי שהרבה בואת היתה מכפיקת לא הרביע ארבע אותיות שרשיות כי אם ר
במקומות מעטים ואלו שהם לשם שמות או פעלים מורכבים כמו טאמח
בהם דהם והנה לקח בעל הלשון מחלק ההרבה אותם אחר אשר ישרו בעיניו
ואולי שלקח מהיותר מהמאזא אצלנו היום כי בזירות רבות מצאנו בספרי ה
המסכה בלתי נמצאות בספרי המקרא והנה המדקדקים כשרצו לתת דמיון
ללא השלם אותיות היסודיות בכל הגזירות נתנו אותי באותיות פעל לפי שכל
המקרים אשר יורו עליהם הפעולות הם כלם פעולות או הפעולות וקראו לשון
ממלת שמר פא הפעל לפי שמדרבנה ממלה במר מדרגת הכא ממלת פעל
וקראו למס ממלת שמר עין הפעל לפי שמדרבנה כמו כן מדרגת העין ממלת פ
בעל וקראו לרש מן מלת שמר למד הפעל לפי שו דרגת מדרגת הלמד ממלת
פעל והנה הרמיון היה עשו כמו כן לאותיות הדרשיות אשר בשמות ואמנם
באלה הם ההשאלה והנה הפעל נחלקו מצד בחינת אותיות הפעולות
לר' טובים והם שלמים ואחרים נכחים ונפולים והנה כשתבאנה בגודם
מה כל האותיות הדרשיות רבשות תיחד במכבא בכל אופני שמוסיה בגזרת
שמר דא אשר האותיות הדרשיות ימכה לא תפולנה לעולם בפעלים העובדים
והעתידי יקראו לפעלים אשר באו בגזרה בואת פעלים שלמים ואולם כשתהכר
אות מה מהנדרה בחלק מה משמות הפעל הנה הפעלים הכבדים על אותם
הגזרה או ארס שלמים אבל עין חכמים או נמים וההבדל בין פני חלה רכוכי
הנמים והחכמים הוא שאם יבא דגש תמורת האות הניפלת בשאר אותיו הפעל
יקרא הפעל שהוא או מהחכמים ואולם אם לא יבא דגש במקו האות הנפלת אבל
שחית מדרגת הנפשה מה מתנועו' הס' מלכים אשר ידעת יקראו אז הפעל הנו'
מהנמים והדמיון לפעלים החכמים מהלכו בגזרת נכל חונכע כי אתה
כשתאמר העתידיים מהלך תאמר בגזרת נכל חונכע ובעצת נכע אכע
יכע וסך ונאח שפא הפעל מלאה חכמי גזרות וכלה בעתיד כי וסכני חונכע
ביין הפעל להורות על חכרון פא הפעל אשר היה מן הראש להאמר נהכ חככול
יכעל ואכע יכע אלו אלו שלמים כמשפטם והדמיון לפעלים הנמים מה
פכאו בגזרת ילר או ידע כי אלה השלם אותיות הדרשיות לא תחכדנה כמו כן
בעובדים ואולם בעתידים מהם תחבר היור פה פא הפעל ותאמר הור ילר
ארע יע אבל לא הכיחו תמורת פא הפעל המפלת דגש בעין הפעל כמו בעצת
זה בחכמי לא הכיחו באותיות הנחשבות המורות על בעתידים כרי חכר פוא
מליד נחות כמו שידעת במקומו ולכן קראו לפעלים כאלה פעלים נמים עור
כדילו החכמים מהנמים הנכל אחד והוא כי הפעלים החכמים לא תחבר בהם
כי אם פא הפעל לכר חון עגזרת כן שתחבר כס למד הפעל ואין דוקה להו

ואתם הפעלים הנחיים הנחם הנחות איפוא לכה נחם בכל אתיו סגור ורוב
שם פעלים כח ספא וכח סעין ונחם הלמד . אולם כחי ספא כח ירצת אותם .
וסנה כחי סעין יקראו כל הפעלים אשר תנוחבם עין הפעל כמו כי סת
אלהים . שצמו סות . וכה נחות העין בבח קמן ספא וכי כל קס סכרס ורומיס
וכח סלמד הם אותם אשר לא תורגם בהם למד הפעל למכבא . כמו כנה פנס
קנה . כי הסא כל אלס לא תורגם סוכטא . אבל כס תורגם הסא כגורה חסר
מפסס כמו הפמס כמלת גכה וכי . כחם לך עפרי . סאלה מפסס כמו סמר
ולכן תמצא עין הפעל בהם פתוחה . מה שלא תמצא בגכה קנה וסכריהס . כי
סס יבאו קמוצי העין כסורות על נחות הלמד . וככחי הלמד מכין סאר הנחיס
יס כחיות . וסס כי כל סבורות אשר למד הפעל סלסס סיא סא נחה כאלה . ס
סאמרנו יקראו אותם סמרקיקס כחי הלמד בסתס . ואלס סנהאן אשר למד סר
ספעל סלסס סיא אלף סנזירות מצא קרא סרר ורומיס . א' ע' סתנו סהן למד
ספעל סמו כן לא יקראו סנהאן כחות הלמד בהסס סכל יקראו סעלות סלף לפי
סנחות סלף סינה כחות סהא . וזה כי כס תאמר סבעלי סהא ספעל סעכר
ססריס ססססס . תאמר סנתו כחות סהא כי סתה תאמר סססס קנו . סכל
ספלי סלף יבאו סמו ססלסס . כי תאמר סרר קראו ורומיס . וסמו כן
סנחות ספעלס תאמר עומס סוכס סהעלס סהא ולא סעלס סלף סהס כי סתס
תאמר סררס קוראס וסרר תרע ססער סכיס סמקומות אשר יבאי סעלי ס
סלף סעלי ססא וכסכך . **ודע** סא ע' סאותיות סחוי סמר
סכחות לא סכל מקס ססגורס **אשר יבאו בו ינוח כי**
סלף לא תנוח כסססס עין ספעל כי סבורות סאר סלס סלס סולתן לא תנוח סהן
סלף לעולס וכן לא תנוח סהא כי סס כסיותס למד ספעל סכר כי כסססס סא
ספעל סו עין ספעל לא סנוח לעולס . וס תסככי סילת וילך סיס וסכריו לסמר
כי סרסס סלך . וסאכ' סרר כחה כסס סהא ע' ססיותה סא ספעל סמר כי סרר
ססססו ססוכי סמרקיקס כי סין סרס וילך וסלך וסכרסס סלך כי סס ילך .
כי סססרסס סמר סאו סגורס סלך סאו סרר סת ספא סמו סן קס ססלך וססס
וסלסס סססס ססלך . וסער סכססן על כי סרס סלס סכיס סחת סגורס סוא
סורר ולא סהא סוא סלת סילכי סת סילר סוס כי סא סססל וסססססו לי וסמר
ססרס וסססססו סוא סנכ יסס סרס סילכי ילך סססרס . וססס ססר לא סכוח
לעולס כי סס ססיותה סא ספעל סו עין ספעל . כי סי סופסר לס לסיותה למד
ספעל וסוי לא ססס לעולס לא סא ספעל ולא למד ספעל . וססס סוס סרי סלא
סססססס סלס סאותיות ססססס סגורס עכ סותיות סכססס . וססס סר
סססס סין לס ולר . סמר כי סואו סססס סרר סין ילר . וסס סססס סלו סססס
לא ס' ס' . סואו ססס סססס סא כי סרסס סלס . וסעלס סכל וס סוא סא' לסין

לחיות מהי
לחיות מהי
לחיות מהי

לחיות מהי ספא כי אה מאותות אף ואור ולא נחי הלמד כי אם מאותות ז' ק
וקא ודע כי לא בכל מקום שתהיה האלף פא הכעל תהיה הנורה מנחי כפא
כי כשיורדון שתהיה עין הפעל אחת מאותיות ואז יור לא תכח אז האלף כ
כמו ואיכתי את איכתי מה יתאונן אדם לא אכתי מרועה ולא אן לבא כי
אורו עיני וולתם יבא בלא זס הקבא מנחא בזרת לא תמה האלף בהם ע
בזרות אכל אגר אמה וולתם אלא סכאלס אם נרצה להביא אותה בפעל ה
מס מהפעל ס העתידים כוכל לעשותו מה פלא כעטס זה בזריות הדאסימת
וכן לא ככל מקום שתהיה אורו עין הפעל תהיה קבוצה מהם כי כד מנחא
מס על מפלג המלחמה כי גיע אהרן ויבוע דלת וולתם ואולם היור
כדיתה פא הפעל תכחלעולס ספעלים אחר לא תליס עין הפעל
כ אז תכחל היור כעס פעל מהפעלים ותכחל בגמלים
ב ויתר היתיות אחר תחברנה בזרות כהיותן פאי הפעל
• ודעות חלקות בין המוקדקים יס מי שאמר שחכר

סחתינות אחר דרס אותן שבהן כח דגס הן סלס איתיות ססן היור והכון
וסלס ואלס היור אחר סכאס סכרס עזות יצב יצב כי סעתידיס
מהס ויצב סין יצב עבולות עמיס כדס סכרן כנסן ואחכ סגון כד
ידעת סכרונה ואולם סלמד חמיו סכיא סכרס בזרת לקח כשיאמר חמיו
סמקוונת וסעתידיס קחת מוטר קחת כסך ויקח אחכ מנלעותיו ואקח
אותה לי לאס ויס מי סאמר סלא תכח אה ססיס לבולס כי אס סמון כי ע
לא תכחל אה סיור כלל אכל סדגס נאקת הבזרות כח קמוונת סנח וכן כככו
לפי דעת אלה תחת כונ סנחות ולא פחת כהסרון ומה סלמדו מחכרון ס
הלס בס כן סועמיס עליס סגבזות ויקח ולקח סס מפסי סדסיס כעכין אחר
וספס ויקח סוה סקח לס לקח ומה סדעת ר' ססוראי הלוי וסלאכע סלמדו כ
וכיו ספס וילך סוה ילך וסעפ' סלא מנחא סיעל עבר ומה ספס ככה סוה
סרס ויקח כקח ואס לא מנחא סיעל עבר מנחן וסנכ ד' יהודס סמקדק ססס
ססר כח אה סלמד ססיה כולת גזר לקח וסיא כחלס וסכי כפיריס כענו
סלפי דעתו סיס דאו וסמכלענו מנחא ילעעות כפיריס וסלאכע ססיכ
על זה כי סרס כענו סוה תעס וכי סוה מעכין יתעו לכלי אובל ואמר כי מלת
כענו סכה אל כפיריס לא אל ססיס ויכס פירס ודע סלא כל גרס סתהיה ס
סכא סליס כון תמכס מסססריס כי סכה יס ככאן גזר' ספאיסן סיא סן ויסככטן
מססס סלמיס וכן כל הבזרות ססרהען סלסן סיא אה בזרית כמו כאס כאף
כעס כער וולתם ונתי בזרת כחס כי מניכו הכעל מנחא על דרך רגוסי ה
סעין מססריס כמלת כי כחס אל אמין וסולתה

ואחר סידעת
מס סרנס אל סמק' קיס כאמרס גזר כלונית
סיא ספס אן כחס יקל עליך לערס מכן סרנס סכלס

[illegible]

עומד וזא נזירגס יוצא לשני שולת לסמן שמו שם. וז' חיון למח נכא ההוא
סמני וכ' נתי על הלוחות מהקל בגורו הולת יוצא לסני. ומנאמ בה הפעל
הרבים יוצא לשלישי במלות ומכתבים שמו כתבו. פסדון בו שחריחיר
לסופרים לכתוב שמו שמו. אך סלפצמים כמנא בורות מה ככתוב באו באלם
השני כניסין סן פיהו עומדות או יוצאות אשר ודאה מעניכס היות שמוסן בהן
סוה. והימיון ומה שכל מעימות שער שחור במח בו מהקל. וטעם כי יוח
וחל שער ראשו לכתוב מהרבים. והדיון נמה שכל מהיוצאות. פתחו שמיים
פיה פתחה בחמה מהקל ופתחו שערך תמיד. לא פתחה אונך פתח
השחיר מהדגס. וראוי שתרע כי בפעלים באלה כשקמם הכתוב ככין הדגס
כשרה להירות על חווק הסעונוה שהיא וההירות. ועם כל זה השמוס הזה
סוף מצינו מאל. וכברכה מהם חתרו המגדקס להוציא מהדגס כמיופתחו
שערך תמיד וחנר. ואלו אמרו בהם שחירק שכל הוא מקום שורק. וסדאני כהם
ופותחו ופוקחה משלל הווסרו שם פועלס מהדגס כיון שירעת זה כפוק פמורת
סכנויות. ואחר שירמץ שמוס הכין הדגס סוף סוף לבגין הפעל המרובע ית
פיע. שמוספט הקל עם המרובע יהיה כמספט עם הדגס. ואצלם
כין הפעיל הנה יכלנו מוצאמסו מתחלק מאלה ככניס בגורות.
אלו באו ממנו ככתוב וזה כי אלחם מנאמה בגורות מה. משותף עם הכין
הקל. וכבולת מ' מירדות לו לכו יוצאות אשר ישתפף עם סכין הקל ית
בהן שכל עומד ויס שהו יוצא. ומאלו אשר סון מירדות לכין הפעיל יס
סהפעיל בהן עומד ויס שהו בהן יוצא. והימיון למה שכל מהמין סאלח
והעומד את הלויס. והצדית שופר תרע' והרכבך על במותי ארץ. סחבין
הקל כל אלה סוף עומד. ויעמוד שמוס מהאצור לכפיהם. וירק על כיוס
והדיון אל מה שכל מהמין ספסי וחיכיקסו. והאלתיד כולת. והלכשת
אותם. שכל כל אלה הוא יוצא. ונקת חלב גויס. ויאללחם. ולכס כגריס
. והימיון למה שכל מהמין סלסי. והמריס יעקב. הסכס סבקר. והימיון
למה שכל מהמין סר' ויפלק אחרן הלכינו סדיגיה. הספסי כאלר. ויהי
כי הקיפו. והכס השני מיכס סרלסוכיס וסס אשר ישתתף עם סכין הקל כגורו
הנה משפטו עמו. כמספט הדאפין עם המכין סכנס וסוף כי סצומריס ככין
יצאו לסני ככין הפעיל. והיוכאס לסני. בקל יצאו ככין ספעיל לסליסי. והנה
המין סלסי וסוף היות הפעיל בגורות מה מנחר ההיותו עומד תמיד סוף
וד מאל מהקל וכלל היא הכנה סותרת ככסה. ולפי זה סוף מהשמוס הנה
מצינו ככסה. וכבר מנאלו ככין הפעיל סלית מה סון מכותפות עם הכין
הקל וסליס סס עומריס כהס. ויהי כאלר סקריב לכה סגרימה. הס יצאו
את סער לא סחיקני ספיר ללון קמל. ויסכעו ויסמינו. אל תירא כי

כי יצטרך אל לא ידעו הכשר והעצירה על סידר לפני ממשלתו חזק הוא
אברהם שבין יתרו המורקק כמו כן לשרים באותו זמן ואל סמכות המיוחד
שבין הפעיל. חלוקה ממה שאינו ראוי לסמיך בו כי בכל לשון ולשון מאמר
מחשבו ודרכו יש דרכים יוצאים משפטים המכללים יקראו אותם זרבים.

ואולי יקם הדעות שהיו להם מה דרשם אבל חכיה הלשון ולא נרעה לבלו
שכד כאן בבין אחר בעצמו בזרות מה מודו ויונאות
ורע

יחד כמו מה שבה בבין הקל או קלמו עקבי פוס בודד
פלמני כל ידעתי ינא. גמן בוקק ימיר אל בודד. כי בקק סבוקקים ינא. כ
זבלה רבות וסדרן לרעת אי זו בורה היא יוצאת הוא פקדאה אל בזה בכתוב
מקשרת עם מלה מהמלות המודות על הפעולים כמלת את או איתו ורומיהם

או עם מלת אל. או עם הלימד המסמסת. או טעבא עם סכמיים המורים על
הפעול כמו סמריה מורה ורומיהם. סכס בזרות כאלה הן יוצאות. ואשר לא
יצא זה בהן הן עונות ורע טעבא עם כאלו מלות מהבית. מקשרות עם
הכמים המורים על הפעולים וסם בטבעם בודות. ותכרך אז לפרש אותן

באופן מסכים אל טעבא עם מה שבה בבוקק בדי ינא. כי לפי מלת ינא
סא בודת אמרו המורקקים שסדנן בו ינא. חמם. וכן אמרו בחוקתני ותוכל
סדנן בחוקת חמם. אי כי יכלתו יכלת חמם. יגורד רע. יגור עמך

וסדרן חזק כולתם וכן עשו בפעלים המקשרים עם המלות המודות על הפעול
בזה כאלה את העיר סדנן בו חן העיר. ופוד קרע זה טעבא המלות סע
ודע כי אתה אל עמך בודת מה כאלה מספטים שהוכחו להודו על הפעול

יוצאות. והיתה הגורם הסיי מיוחדת בבין שהיא כמו מה שאמרנו בבודת
סכס טכא בבין הפעיל כי אחד והיא בזה בבין עומדת. ולא סמאס במורק
מהמקומות ינא. סכס אל תנערך לרבי שאלת הגורם בפעל ינא. תוכל לעשו

זה כי אתה תוכל לומר פלוגי סכס פלוגי וכן גלמוד פלוגי הקין לפלוגי ח'עס
סלס סמאס פעלס קינה בבין מהבית ינא. ולזה דרך המסדר המקין ל
בדמים ולא כדק מי סתפא עליו בזה וכבר הכימה דעת כל המורקקים
מכמה ח'לכר סמאס ככל המקרא מהבין מה טבל לבנות עליה בבין כלו ומין
זה כי לפי סמאס סמאס כל או יצאו יחדם בבין הפעיל טבל לבנות בבין כ
כלו עליה וכן ככל כינא כזה ורע כי יש בודות מה בבית סקן אלס
תכחזה בבין אחר קודמה על חיות סדנן וקיומו

וכבוצה בבין אחר תורמה על הצד סדנן וספסרו כמו מה שבראש בבודת
מירס כי הוא סתפא בבין הפעיל כמו ותפסד מרסס אויל מ'אירס תורה על
עצירת המרסס וטכא עם סבין דרנא כמו וסרשך מארן חיים תורס על
פ'ירת המרסס וכפ'טתמס סכס בבין קזה האחרון נשתמשו בבין

בביתן סדנא כח מסעף פארם מברצון בן זרית הסעיתים • ויעקב
יסקלהו ספדת סאכנים • ורשנו את סמוכה • הסדת קדטן ולא כחצא הסמוס

הפרק הרביעי

דע סלשית אחר סמעט

סמגס לא יסדלו כין סוכרים וסכסות סממוס

ספעלים כיו סיעסח וס לסוכו סקדוס וסאר סלסונות אחר ידנו מיונתו כ
כיו סארמי וססגרי • ואף גס אלה אינס בזה ססלמות לסון סקדס •

וססדס כוס סא כי לפי סקים סגד ספעל לסורות על עכין מס ופל זמס
• סכח לא ימלט מסינות סעכין סוס ססודס אס מאחר או מדיס • וזה אס

במסר • צעד עכוס • או סכמאס נמעמר או סאינס כחצא • סמעמר וסססס
צריס • וסכריס וסכסות יסיו יס • וסיון סענר וסעסיד יסיו כ'ד' וסס מניח

סלסון ססמיט מאלס סכ'ד צודיס מס סרסס סקים סיססר לססססס ססלעס •
וזה כי לפי ססס סמר סלסון קל או קולת סכוסיים • וסס סקול מסס סמר

לסוס ססמע סלס סלס לסס סין סמרסס צעד עכוס יסיד יסס או
רסס לפי סססר ססדלס ססכס ססאי קילעסס • ולס ססס סלס • צריק

לססרס ססמוס סלסון סלס אס ססמע סמר או סמרסס קרסס אס סלס וס
או ססס • וססו סן גריס וסרס • ולס ססמיט מאלס סכ'ד סרסס כי

כססס ספעלס וספעל ליחיד וסססס • וספעלס וספעל לרס סולס •
וססס לא עסס ססוני סוס ולסססס וססססס ססמר לפי סססר סליסס

ולס ירסס סס • וסס ססמוס סלס יססס לא ידע עס מי סוס סססר •
וססו סן לא ססרס סין ססססס וסססססס ססססס • וסססס סלס סעל

לרסס • ולרסו כי סססל יססס מססמר כי לא יססן לרס מססססס וסססססס
אס לא ססססס ולא סן סססס סססס • כי סיססר לומר סמרס או ס

סמרסס סלסס וס רסס • וסס יססר סלס אחר מססססס וסססרס סססס
עסר • ולא עסס ססוני סוס סין סססס וססססס סססססס וססס' ססס

גס סן ססססס כי ססס ססין ססס לרסס רססס סססס לסורות על סססר מסס
מס • זס ססס סוס כי סס ססס סססס ססססס לרסס וסססססס לסססס ססס

ססרס ססרס ססס מססס ססססס וססר ססססס סלס לססס סססס סססס סססס
סססססס סססססס סססססס סססססס גס סן סלס לסססס

סעססס • וססססס עס ססססס
ססססס לסס • אס ססססס ססס

סססס ססס וססססס סססססס סססססס סססססס
סססססס סססססס סססססס סססססס סססססס

סססססס סססססס סססססס סססססס סססססס סססססס
עס סססס ססס סססססס וסססססס סססססס סססססס סססססס

לא

לא מרעם אצלנו והאשר נתן טעם בהם נפרק יכ' מכפרו כסג מנהג הדומות
האשר לא נחיתו וזאת המהמקד' וזהו השאר חס כן י' חלקים תענה בעונות
ועלם בעתידים **והנה** בעל השלשון סוד הפעלים העובדים ק
קדש העתידים כשאר חלקי הענינים וזכו רעות
המקדקים בנתינת הכנה ל' והענין מההשארנו הוא כי הענין נכח
לפעל והוא מוחזק והענין הוא כבד מוחזק אפי' וכן הראוי להקדו
המחזק לאיפסוי ואמנם הכח הזכר הכתור קדש הנמצא במעמד להיותו
בלתי יתר על האותיות המרשיות והנמצא במעמד יתר עליון באות אחת לזכר
והיה התיו כחלת פעלת וכן הניחו אחר הכתור והמדרג בעד ענינו יתיר ע
עליון בשמים וכן התיו והיור כחלת פעלתי ועל כן סדרו באחרונה ואחר
סמית הסדר הזה כיחידים הניחו גם כן בנתינתם כן ביחידה והרבות
ורע שאין בלשוננו סמום שיורה על הפעל הנעשה בזמן ההוא כמו ש
סמית אצל הרומיים אבל כשיצטרך להורות עליו יתפסק בלי זכר
חלק מחלקי הזמן עובדים או עתידים כמומה שכתבנו בפסוק כי אמר חיונכמה
יעשה חיונ' וכו' שרצון הצתוב באלה הפעלים להורות על הזמן הביטוי שהיה
בצת הפעל ההוא והרצון במלת כי אמר חיונ' כי היה אומר חיונ' וכחלת
כמה יעשה חיונ' כמה הים עשה חיונ' סך רואה חיונ' כשתמצ' ככאן עם הענין
והעתיד במקום הזמן הביטוי ולפי שמות הפועלים והפעלים בזכיר
ובנקבות יראה מענינם בתחלת העיון שהם מורים על החלק הזמן מהזמן סדר
אותם בצל השלשון בין העובדים והעתידים ואולם סמית אותם בין חלקי הפעולות
עם היות שהם שמות לפי שהם ישתנו בשתכנות סבוכים כי שמות הפעלים
בכנין סקל אינם במשקל שמות הפועלים בכנין הדגוש וההפעיל וזה כי בקל תאמר
פיקד ר' ונ' דגוש פיקד מפקד' ובהפעיל תאמר מפקיד וכן נאמר וזה סדר
אותם בין חלקי הפעלים והנה סדר אחי אלו המקורות והמקור יקרא אצל
חשובי המקדקים שם הפעל והנה הוא כמו כן ישתנה עם השתכנות סבוכים
וסמית סדרק יקרא תמיד שם הפעל למה שיקראוהו המקדקים הראשונים פס
המקרה וזה כי הוא קרא לאבילה ושמירה ובכיתה וזולתם משאר המקרים ש
שמות הפעל יורה שפעלם ממנו ההבדל אשר בין שם המקרה לשם הפעל
ואולם שם הפעל באמת הוא השם אשר יורה על אופן קבול העצם למקרה מ
מכלי שיגביל זמן מה ואמתה תרע שיש הבדל בין השתלכ' שהוא שם מונח על
פעל ההתלככות אלא שהוא בלתי מובל בזמן עבר או עתיד ומן הליכ' שהוא
שם המיקח והוא סין נאמר ואשר סאריך בענין הזה כפרק' ומספר
והניב כמה שיקדקדו וכתב ל' ונכס ממקדקדכספר, אותיות הספר והמשך וז'

וְהַמְקוֹר הוּא שֶׁסֶהפֶּעַל כְּקִדָּא מְקוֹר לְפִי מַמְנוּנוֹ וְיוֹצֵאִים כָּל בְּנֵי הַפְּעִלִים
 לְמִינֵיהֶם עוֹבְדִים וְעֵתִידִים וְלִפִּי מַהֲבֵן מְכַדֵּן הַלְשׁוֹן וְאֵת הַבְּחִיכָה בְּמִקְוֵה כִּדְר
 אֲתוֹכֵין הַעֲבוּדִים וְהַעֲתִידִים וְכֵאלֹו סוּא מִרְכּוּ יִסּוּבּוּ עֲלֵינּוּ שֶׁאֵד חֲלָקִי הַפְּעִלִים
 וְאַחֲרֵי כֵן הִכִּיחַ הַעֲתִידִים אֲבָל הוּא סִדֵּר אֲתֵם עַל זֹולַת כִּדְר הַעֲבוּדִים וְזֶה
 כִּי הוּא הִנִּיחַ תַּחְלָה הַיָּחִיד הַמְדַבֵּר כַּעַד עֲצָמוֹ וְאַחֲרָיו הַיָּחִיד הַכּוֹתֵר וְאַחֲרָיו
 הַיָּחִיד הַנִּמְצָא כַּמַּעֲמֵד וְאוֹלָם כִּי אֵלֶּה עַל הַכִּדְר הַזֶּה לְסִדֵּר אֲתֵינוֹת הַעֲתִיד
 עַל הַפְּעִלִים כִּפִּי מֵה שֶׁכָּאוּ בְּכִדְר הָאֲלֵפָא בְּתֵא וְאַחֵר שֶׁהִכִּיחַ אֲתֵם כְּכִדְר הַזֶּה
 לְיָחִיד סִדֵּר הַסִּדֵּר הוּא לְרִבִּים וְכִכָּאן כִּשְׁלֹם מֵה שֶׁרִאִיתִי מֵהוּא הַכִּדְרִי מֵ
 לְהַקְרִימוֹ טוֹרֵם הַרְבּוֹד בְּבִינֵי הַפְּעִלִים

בבנין הקל הפרק הזה

כִּדְר נִתֵּן לִי יוֹנָה הַמְרַקֵּק הַכֹּהֵן אֲשֶׁר בַּעֲבוּרֵי
 כְּקִדָּא זֶה הַכִּינֵן בְּזֶה הַשֵּׁם אֲמֵר כַּסֵּפֶר אֲתֵינוֹת הַסֵּתֵר וְהַמִּשְׁךָ זֶל וְהַנֶּסֶךְ
 חֲלָקִיתִי הַפְּעִלִים לְשִׁנֵּי מִלְּקִים לְפַעַל קָנּוּ לְפַעַל כִּדְר וְאַחֲרֵי כֵן סוּא מֵה שֶׁכָּא
 עַל מִשְׁקָל פְּעִלְתִּי סִמְרֵתִי אֲמִרְתִּי כִּי פַעֲנֵתִי קָל מִכֹּל בַּעֲדִיר שֶׁהִנֵּחַ הַ
 הַכּוֹתֵר אֲשֶׁר בֵּין הַפִּא הַקְמוּצָה וְסַעֲיֵן שֶׁהוּא אֵלֶּף כַּסֵּתֵר בְּלִשָּׁן יִפּוֹל מִן הַמְדַבֵּר
 כַּסִּימֵר מִזְמוֹ אֲפַעַל הַעֲתִיד וְתַשּׁוּב הַפִּא הַקְמוּנָה הַכֹּהֵן וְתִהְיֶה אֲפַעַל יִפּוֹל
 כִּי אֵלֶּה הַפִּא וְעוֹד כַּסֵּתֵבּוֹד מִמֶּנּוּ פִּי עַל אֹו פַּעֲלוֹ לֹא תוֹסִיף הַמֶּס בְּתַחֲלָתוֹ כִּי
 כִּדְר שֶׁתוֹסִיף בְּכַבּוֹד מִהַפְּעַל הַכִּדְר כַּסֵּתֵר אֲמֵר מִן הַשְּׁלִיךְ וְשֶׁסֶהפֶּעַל מִשְׁלִיךְ וְשֶׁסֶ
 הַפְּעִל מִשְׁלִיךְ וְיִדְבֵּר שֶׁסֶהפֶּעַל מִדְבֵּר וְשֶׁסֶהפֶּעַל מִדְבֵּר
 אֵךְ תִּהְיֶה מִהַפְּעַל הַקָּל פּוֹעֵל כִּמוֹ שֶׁאֵמֵר יִשְׂרָאֵל וְהַפְּעִל שֶׁמִּנּוֹר לָךְ עַד כִּי אֵלֶּה לְשִׁנּוֹ
 וְיִדְבֵּר דְּרִיקֵת תַּחֲלָת חֲלָק הַרְקִיזֵק יוֹד הַכֹּהֵן שְׁלִישִׁית וְהִיא בִלְתִּי הַמִּנְצָא בְּכִינֵן
 הַזֶּה רַבֵּשׁ כָּלִל וְהַכֹּהֵן כָּל חֲלָקִי זֶה הַכִּינֵן הַפִּא שְׁלִישִׁים וְאַחֵר וְהֵם הֵלֶּה
 פִּי הַפְּעִלִים פְּעִלְתִּי פִּעֵל פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים
 הַפְּעִלִים פִּעֵל פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים
 פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים
 מִפְּעִלִים הַעֲתִידִים וְהֵם עַל שְׁנֵי דְרָכִים הַצּוּרִי פִּעֵל פִּעֵלִים פִּעֵלִים פִּעֵלִים
 וְכֵאלֶּה יוֹת אֵיתָן אֲפַעֲלוֹ יִפְעִיל תִּפְעִיל וְכַפְּעֵל יִפְעִיל תִּפְעִיל תִּפְעִיל תִּפְעִיל
 תִּפְעִילֹכָה תִּפְעִילֹכָה

וְהִנֵּה הַחֲלֹק הַרְאֵנוּ מֵאֵלֶּה וְהוּא פִּעֵל
 הַכֹּהֵן סוּא מוֹדֵר עַל יָחִיד כַּסֵּתֵר שֶׁפְּעִילֵתוֹ הִיטָה
 בִּימֵן עֵבֶר וְכֵאלֶּה הַפְּעַל הַיֵּא לְעוֹלָם בְּקִמּוֹן וְעֵינֵן הַפְּעַל בְּפִתַח וְכֵאלֶּה יִהְיֶה
 בְּאֲתֵרָה וְסוּף פִּסּוֹק וְהִקֵּף תִּבְאֵרָה כֵּן הַעֲיֵן בְּקִמּוֹן וְכֵאלֶּה הַפְּעַל מֵה מִנְצָמוֹ הַעֲיֵן
 בְּקִמּוֹן וְכֵאלֶּה הַפְּעַל וְכֵאלֶּה הַפְּעַל בְּפִתַח בְּמִקּוֹם הַפְּעַל וְכֵאלֶּה יוֹנָה שֶׁכָּל
 תִּיבָה שֶׁמִּמֶּנּוּ הַפְּעַל הִיא בְּפִתַח יֵשׁ לָהּ לְהַשִּׁיב שֶׁסִּימֵר מִמִּשְׁקָל וְכֵאלֶּה לְכָן

ולב עלתה מקומן הקבץ לפתח גדול אבל חס היתה ממסקל פקד היתה עולה ע
סהפך לקמן גדול והמקומות האלה הביא אותם בעל המדרש והנה
מנצחם שהענין שבתו כחלק הזה בזה הכנין בשלשה אופנים והאחד מהם
הוא זה שאמרנו שבתו העין בפתח כמו ו' פקד את שרם והאופן השני
הוא שבתו עין הפעל בו כדרי כמו ויהי כי זקן יצחק כאשר אהב אביו כי
חפץ בבת יעקב והאופן השלישי הוא שבתו עין הפעל בו בחולס כמו ולא
יביל יוסף גם יבולתי קטונתי מכל החסדים ושלשת האופנים הנזכרים
באו כלם בפסוק ולא יבול חסד לבא אל אהל מועד כי שכן עליו העין וכבר
מלא את המספן ואמנם נתיחס אלה השני אופנים האחרונים לזה הכנין ל
לפי שלא נמצא בהן שכל ליחס אותם אליו וזולתו וגם כן לפעמים יבאו
אלה המדות הנצחיות במסקל פעל הפתוח כיצין כמו ואני יצקתי ושבתי ויאהב
יצחק לא חבבתי לקהלה ולא יבול אחיו ותקטן עור זאת בעיניך והנה שמו
התארים אשר יבאו על מסקל פעל יבדלו מהחלק הזה בשם לעולם קמונים
עין הפעל כמו חסד רשע סכל והפעלים העונות הם פתוחי העין כמו ע
סידעת אכל שונות התארים אשר יבאו על מסקל כל אחר מהכל הכתובים אין
המל ביניהם כי אם מצד הענין כי מיה הוא הנקוד ויהי כי זקן יצחק שהוא ע
פעל ואברהם זקן בא בימים שהוא תארי וכן כי חפץ בבת יעקב לא אל
חפץ רשע אזה וכן אין סדרל בין קטון התואר לקטון הפעל העבר אס תבנה ס
מונו בין במלת קטונתי וכן נמצא שכשתמשו רבותיכו במלת יכול התארי והוא
סוה סיקור למלת יכול העבר והנה קריאת המלה הזאת רל' פעל היא לעולם
מלרע וזולתי אם יבא טעם באות הראשונה מהת' יכה אשר בצדק שאז תבא מלעיל
כיון עלימו אבר כלל קרא לילה והדדק התנהגות תכאי שני וקוא שבתו אחריו
מלה זעירא כמו וקרא בו ושאלנו וזה אינו תכאי נוסף כי במלה הזעירא אחר
מהיא בעלת תנועה אחת לבר בהכרח יבא הטעם בה והיא האות הראשונה
שכבר התיבה ואם כן הכל שכל אל התנאי הראשון ומות מועטות
יבאו מזה הכללי וכאן מלרע עם היות הטעם באות שבתו כמו
בגמר צדק אשר לא כשקלו וזולתן מעטות ומצאנו גם כן מלות
שתיים מלעיל אף על פי שלא בא טעם באות שבתו והם שאל שאל האיש
סנה שבר עלינו ודע שאין בוננתי להביא בזה סקנור מספר כל יד
הינואים מדרך הסקס אבל אשתפק בשאמר במקומות שיכיה זה כהם
סיבאו מאותו הכלל מעטים ופעמים הביא מהם אחד און שנים כי
בדרומה לזה סאריכו הראשונים והלדק' חב' בזה חסור קדארו עט הופר והוא
מפסיק הזאת הכונה יעמוד עלינו מי מידכה יותר מזה שאינו והחלק ב' והוא

ועל

ומוח על יחיד כחצא כחצא שפלתו כחצא עכר והפא קמוצם

לעין

והעין פתוחה כחשפט דבאן וסתיו קמוצם לפי שאמריה כח כ
(עלם) ופעמים יכתב כמו החשה אשר נתת עמדי אשר גרתי בו וקריאת
את המלה והדומה אליה משאר הכנינים כמו הפעלת ונפעלת סן לעולם מלעיל
ולקי אם תבא על קונו ההפוך כי אז תסיה קריאתן מלרע כמו ורדפת וחקרת
זאת הישע וסכלל הזה יתן בפעלים השלמים כי בפעלים כחי הלמד יבא לעולם
ולעיל עם הוא וזולתם ונשאתי לכל המקום ומצאת שני אנשים כי סאלק למר
ופעל כחם ויצאו מזה הכלל מעטים והחלק השלישי והוא פעלתי

וזה על יחיד מדבר בעד עצמו כין וזכר כין נקבה שפעולתו כוון
עבר ונקר הפא והעין כנקר החלק הקדים וקריאת המלה מלעיל וכן
יזמה משאר הכנינים כמו הפעלתי ונפעלתי ודומיהם ואולם בפתחא עליו
או ההפך אז יבא מלרע כמו ונתתי בשמיכם וכבר ידעת זה בצמוס הוא כ
שער הראשון והחלק הרביעי והוא פעלו מורה על רבים
דברים שפעולתם כוון העבר וזכרים או נקבות ולפעמים
אליחיד כמו וכבשו אשה חרה משפטו ונבך וכן כי אם יכלו רל'יפול ופא
ופעל קמוצה והעין כפוא ואם תהיה אות גרמנית תבא כפוא ופתח והמשפט
זה הוא כולל כל האותיות הגרמניות כי כשיבאו כפוא ישתפו עמו
ההיחב על האות הגרמנית פתח גדול או קטן ולפעמים ישתפו עמו קמץ
ואצט'לפצמים כפוא כפוא לברו כמו כי תכלה לעשר ועצור במילין מי
יכול ובעזור אלהים את הלויים ואחר שידעת זה כפאן לא אצטרך להביאו בכל
חלק מחלקי הסבין כעתה עין הפעל אות גרמנית ונקודה כפוא פראוי להיור
פתח משותף עמה והנה כשתבא המלה הזאת במקום הפסק תבא עין הפעל
ברמץ כמו את משירת יא שמח ואשר הם מגזרת פעל כצרי או פעול כ
כחולס לא כשתבי במקום הפסק כמו מאריו גברי ואויבי חיים עצמו להוציא
את הכהנים ולא יכולו מפסיך הרים כחולו והדגש ההס לתפארת ובמעטים
כאם כהם העין קמוצה עם הינתם בגלי הפסקי ברשת זו טמנו עד יעזר כבענ
וולתם ונא הפעל הזה בתוספת כון אשר לא ידעון אסתין כקין לחם
שמשפטו יצקין והחלק החמישי והוא פעלתם מורה על רבים
כפעלים שפעולתם כוון העבר לפעמים באלנקבות כאשר
פשיטת עם המתים ופא הפעל כפוא המזית הקמץ מפני טבאה זאת המלה
כח כראש והוא המכ מה שלא באו אשר לפניה וכרי שלא להודות
בתמועות סקלוקמץ הפא והחליפיו כפוא כי

כדי ט

כדי הים למד פעלתם בקיץ הפא • ועין הפעול בפתח ולפעמים בחירק •
ויריטתם • ולפעמים כבגונם שאתם • והוא לעולם חרד • והחלק השמי והוא
מורה על הרים והרבות המדברים בעד עצמם שפעולתם
פעלו

בזמן מעבר והפא קמוצה וסעין כתוחה • ובהפסק תבא
קמוצה ואעפ"י שאי מעשים מהכלל שבאו בהפסק בפתח כמו
ואת היתר החרמנו • עמדתם ככלנו • וזולתם מעשים • והחלק השמיני והוא •
מורה על יחידה כסדרת שפעולתה בזמן העבר • וספא
פעלה

בקמץ והעין בשוא והלימד בקמץ ועם ההפסק תבא העין
בקמץ כמו מלכתה • או כדרי זהנה ושמה • ולפעמים
בתחלק הא הנקבה בתיו כמו כי חזת יד • ועשת את התבואה וקראת אתכם •
ובסדר הברייתא וכשכחת צור • אשר הובאת לך • והנה אסתיה הגזרה • מ
חשבוניס כמו וכשאת צור כי חזת יד תבא בהם האות שלפני התיו בקמץ ואם
תהיה חסכיס כמו וקראת אשר הובאת תהיה התבואה אשר לפני התיו וקמץ
להורות על הכה הנפטר • והחלק השמיני והוא
פעלת

מורה על יחידה נמצאת שפעולתה בזמן מעבר וספא
קמוצה והעין פתוחה והלימד והתיו שתיקן בשוא והתיו דגומה •
ואם למד הפעל תהיה אות גרמית תבא פתוחה כמו הלא שעת נקי הלא ש
שמעת כי מלך ארזיהו • והחלק התשיעי וספא
פעלות

מורה על רבות נמצאות שפעולתן בזמן העבר והוא
שום כנקוד פעלתם המורה על הזכרים • וכבר מצאנו כון
הנקבות תמאם בפעל סה לזכרים • עמדתן על חרוב • עמדתן תועבה •
והחלק העשירי והוא •
פועל

מורה על יחיד כסדר או כ
נמצא או מדרש בעד עצמו שפעולתו היא בזמן
בימני וכבר הורפתיך שאין בלשוננו שמוס יורם בעצם על החל הביחור מהזמן
והסמך בזה העל נחמס אחרת אבל סמיו סמות הפועלים והפעולות • להורות
על שמוס הזה עש סיות שמוסם בלתי מובל • כי פשתאמר ראובן אוכל סהם
לא יוכן מזה סידור כמו פכתה הרס במל' ב' פ' ג' ממלגת ההגיון אם ראובן סוף
אוכל עתה או הים אוכל סמה מעד או יסיה אוכל כמה שעתיד • (ולאזת הסמך
תמצא מפרמי סבתו יופיפו דבור סמיואות עמסם סבואס סבתו • כי ה' אבנ'
בתכ וסדה סומעין היתה סומעת ופיעה חולם סים חולם • וכן כזולתם •
והנה פא הפעל כחולם ועין ספעל כדרי ולפעמים בחירק • כמו אתה תומיך
גורני • וסכני יוסיף לספליא יסכני יוסיף על ימיך • ואם למד הפעל אות גרמית
יולידו כח לפנים בפתח מורה בין העין והלימד • כי סומע יוסף • וזרח הוא סם
ולפעמים יסמיו סדרי וספא ספתח לבדו לזקק הארץ • סנוטע און • וספא

ונראה מלת כי גוי אחד עצות האזהרה ופועמי' יבא עוד חספת' אופרי' לנבן
 היסודי באמים . והחלקים אלו פועלים מודם על דברים נמצאים
 נספחים מדברים ביד עצמם כפי הכחיה מקודמת' וסבא
 מקדם בחולש העין בשוא והלמד בחורק' ופשתמך המלה הזאת יחברו המם
 וסבא אז הלמד בברי' כל פועלי' און . שומרי' משמרת הקדם ונמצאו נעדרו
 המם סבלי' המי' כות' . יושבי' על מדין והולכי' על דרך וזולתם מעטים והחלק הי' ב'
 וסבא פועליה במקץ הלמד או פועלת מודם על יחידה נמצאת או
 כפירת' או מדברית בעד עצמה אשר בעולתה היא
 בזמן הבינוני . ואשר תבא בהם העין כגול' כפיכא בהפסקי' יבאו העין בקומן .
 נכחיה היא יושבת' . וכל' בהפסק כגול' חקיס את סוכת דוד המכלת ואחותה
 המולכת' . וזולתם מעטים . ואם למד הפעל תהיה זאת גרמית יבא כל פתוח
 מפני' שרי' גברתי' אבי' בורחת' . ודקה פומעת' . ופעמי' קבא העין כנדי' י' ו'
 ה' חיד' פומי' מודה את הכרמי' ולהט' אש אוכלה וסמלק' סיג' והוא פועלות
 מורה על רכות כפירות או מנאות או מדבריות בעד עצמן כפי
 סכחיה מקודמת' . עומדות היו דגלי' . ודברים כושלות אמצו . ונחצות כחלב
 והחלק קוד' והוא פועל מודה על יחיד כסתר או נמצא או מדבר בעד
 עצמו שפעולתו עשויים בזמן בינוני ופא' הפעל בקומן וכפי' כמך
 תשוב בשוא זעום א' יפול' מם דע כי לא יאמא שמות הפעולים בבנין קום
 בגורק' העי' מות לפי' שלא תבא אל פעולים מחוץ כמו שידעת' . ואם תמצא
 מם מה שידאס מהם פעולים כמו כי כך כגון . השכחי' באהלים הם תארי' כי
 כמו ברוך ועצום כי פני' אלה' ע' פ' מהם פא' על משקל שמות הפעלי' אינם
 כהם והער' על זה קוא כי כל שמות הפעולים מוצא מהם שמות הפועלי' כמו
 שומר ושומר מתב' וכתוב ודומיהם והמם ברוך ועצום לא מוצא מהם שמות
 הפועלי' שאם כאלמד הפועל ברוך הוא ברוך הכה בבר' יבא חגורתו כי ברוך לא
 נמצא בו מהבין הזה כי אם מענין דברים כמו ויבדך על טריו . נדבה ע'
 לפי' ע' ע' וכן שמלת עצום לא נמצא הקל' כי אם מענין אחר והוא עוצם
 עיני' ולכן כאשר שאלס הם תארי' ולא פעול' וכן כאשר כי כגון הוא כמו
 ביוטח וסבין כינו' שובן וכן תמצא שכתמא ר' ל' במשנה בשני' הי' סקלי' האל' ש'
 בתארי' והוא היס' דכוכ' על החומר סמדרון ביהם רוכב והנה יצא זה החלק
 כי' בן החומרך שאר הכמי' והוא כי כאשר סב' נים לא יסתנה סס הפעול ב'
 כשמי' כמות שישתנה בזה סב' כמות שידעת' . והחלק ה' ו' והוא
 פועלים מורה על דברים ממצאים או כפירות או מדברים בעד עצמם אשר
 פעולתם פשוטה בזמן הבינוני . ופא' הפעל בשוא להכה שידעת' ב'
 כפעולתם ותחד המם בשיבא כשמי' כמות ויקצוף משה על פקודי' החיל

חיל. ואמר גאליא והחלק הפשה עמר. פעולה והוא מורה על
יחידה כמצאית או כסתרת או מדברת בער עצמה שפעולתה עשויה
בזמן חכמה והיא כמו ערוכה בכל המורה. ובמחשבות תשוב ההא לתיו וענובת
דחי. ובזה נאמרת ולא חיינ שלא כונס. ופירשו המפרשים מהא חסר הנסמך
והרצין נאמרת סתרת ולא חיינ. והחלק היחיד הוא. פעולות

מורה על דעות כמצאית או כסתרת או מדברות בער עצמן אשר
פעולתם עשויה בזמן חכמה כמו עדיכם שרפות אש. חמדות בזכר.
והחלק היחיד הוא. פעול. ומהו הנקרא מקור או שם הפעל אין לו חוראם
מאחרת על יחיד או יחידה או רבים או רבות בזמן וזהו חכמים אך
הוא מקור עם כלם והוא יבא לפני הפעלים ואחרים אבל בזה יש בחינות והן
כי הוא יבא על הדומה לפני הפעלים העוברים והעתידיים הלך בלכת ככח
כמפת. שמוע שמוע. שמוע תשמרון. זכור תזכור. אבל עם החכמים יבא לעולם
מתאחר שמוע וראו דאם. ונמקומות מהבא קודם כמו כן לפעל העבר
ויבדק ביד. והנה שבת ביד למה העברת העבר וכל המעשה ונשתבחה מלת
העבר כינו וכן הפעל יבא לעולם מאוחר ויבא גם איכל אעלך גם עלה. ויבא
במקום החכמים. וזו את יום שבת. הלך וקראת עמוד פתח האוהל. ונמקום
העוברים והשבים את לכו. וזהו המעשה שביעה. ונמקום העתידים סקדבאותה בני
אחר. ונמקום השמות והחיות דאם ושוב שפרצו דעות ושכחות. והמים הם
הלך וזשור שפרצו הנלכים וחסרים. וזה בכתוב שלמה משקלם במשקל פעול
כמו הרב ביד ושמוט נאן. ומשקל פעול בשוא הפא כמו גכ ענום לצדיק לא
סוב. עמוד פתח האהל. ומשקל פעל בשוא הפא ופתח העין כמו שלח אצבע
דבר און. אחרי שבת המלך עם אביתיו ויבא בתוספת הא באחרונה ויתחלק
משקליו אז כפי שתחלק. אלה שלמה משקלים כי אותם סיבאו ממשקל פעול
אז פעול. הנה עם שבת הא תבא פא הפעל שלהם במקום חסך. כמו וכנה
כחשת לרחה. ולרבה בו. או בשורק כמו לחמלה עליך. ואותם שהם ממשקל
פעל בפתח העין יבאו בחיבורם הפעל כמו לרבה אותה. ליראה את שם
. ואם עין הפעל אות גרמית תבא פא הפעל בפתח. לאהבה את א. ולא
חסיפו לראים עור. ואם למד הפעל את גרמית יבא לעולם על משקל פעול.
ויוליד כח לפניה. לשמוע שקול א. הנה שמוע מוצא טוב. לזכר את זכר.
יבא משקל הזה בגוף אחינו שכל על משקל פעל ואין שכי לו. ומצאיהו ציור
בנשפת באמצע התיבה לריוש הדבר שהרצונו לו לידוש ואין דומה אליה במקרא
ובכחן הפעל מנא ושוו בתוספת יד באחרונה. להנפיק עם כריכים
ומנאמק בתוספת כן באכר מולתי. והחלק היחיד הוא.

[illegible]

במקום עתיד. והאלף המספיק בזה שבין היא לעולם בעגול. ארדוק אסיו.
אדעז זאנך אשמוד ופעמים העין בפתח כמו שסוף בכוני. כי אין העל כין
הכוניס והעתידיס כי אם בתוספת איתיות העתידיס. ולכן מה שכל בכוניס
במחלס העין יבא כמו כן בשתידיס בפתח. אעפ' שבעצמם מהם מנאלו כפי
המסקלס ידא כמו זאכ ימורף. פן ימורף בארס. ודרכו יחפץ. כי לא אחרון
וכא בתוספת הא אשמרה דרכי אחרים אלהים ופעמים נקמן אמוף ואסקלס
להם את הכסף. אשקמה ואביטס. והחלק הכ' וזהו יפעול מורס
על יחיד כשאר שפעולתו לזמן עתיד ותבא כמו עין ספעל
בחולס כמו יזכר כל אחרת או כפתח כמו ישתה וישכח רישו והחלק הכ' ה'
והוא תפעול מורה על יחיד כמנאל שפעולתו לזמן עתיד ותבא כמו
ספעל בחולס או כפתח כחידיו. והחלק הכ' וזהו נפעול
בן עין מורה על רבים או רבות מדברים כער עצמם שפעולתם לזמן עתיד
וסמונו כנקודס בחידיו והחלק הכ' וזהו יפעול מורה על רבים כ
כעתידיס שפעולתם לזמן עתיד וכפעין ספעל
תבא כמנאל כמו ישאלו וירכבו לאומים ובהפסק או בהעמדת טעם תבא העין
בחולס בשלח יפולו אשר יעבדו ואשר הם מגזירת פעל תבא העין נקמן ואם
באחת יתקעו. וכוקף באו נקמן חדרות ילכשו כל שולל. שבעו וכא שלח
אסלס למאדים קמון לקל על קריאת היד ויבא בתוספת כן תתן להם ילקבון
מלכי כבאות ידורון והחלק הכ' וזהו תפעול מורה על רבים כ
כמנאלס שפעולתם לזמן עתיד וכל שמונו כשמונו הקודם אליו.
והחלק הכ' וזהו תפעול מורה על יחיד ככרת שפעולתה לזמן
עתיד וכבר ידעת שסוף משותפת עם הזכר כמנאל כמעמד
כב' סמוסיה והחלק הכ' תפעול מורה על יחיד כמנאל כמעמד
אשר פעולתם לזמן עתיד וספא והעין בשוף למען תוכרי וכעת
וכהפסק העין בחולס! תחשובי וכא כשורק לא תעבדו מזה ואשר קד
מגדת פעל העין נקמן כי כושת עלומיך קשכחי ולתימן אל תכלאי.
וכא בתוספת כן. וכה ת' נקין עם בעדתי. והחלק הכ' וזהו
הפעולג' מורה על רבות כמנאל כמעמד או ככרת שפעולתן לזמן
עתיד. ועין הפעל בחולס כמו בצל רליותיו קשככתי.
מסדנא חזקס טון ססדס או כפתח כמו ועיני גבוהים תשפלנה כדעא
קשרסס (נא בלא סא כי קתלבטן כנות כחלק ומנאלמה

ומנאמה ביום ייחמנה הצאן וייטרכה הפדות מגוי יעמודה ומנאמה
הסקכות בשמות הזכרים הכסדרים וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן כי יצאו
בנות מילה גם מנאגוס בשמות הזכרים הנמצאים ויתקדשו עצמות עצם
אל עצמו ואלמחותיך עלי תבטחו ובהאן נאלמו כל חלקי הבנין הקל ומהם
תקח דמיון לשאר הבנינים כדי שלא יבטל סדור הכל בבנין ובנין

הפרק השיבנין בעל הדרוש

רעות אחת קחלאכה הם מתחלפות בהטת דגשות זה הבנין כי יש מי
פאמר מהם שהוכח הדגש בו לתשום הנח אשר היה ראוי לבא אחר החירק פ
סבא הפעל כמו סבא נח אחר הקמץ סבא הפעל כמלת סמר בבנין הקל
זכולתה מהמלות ואמר שהמלות שאלו כלל דגש כזה סענין ינאחו סבא הנח
בהם תמורת הדגש כמו ואביבן התלבי אל יוסף פרעת התל ויש אומרים
סבטת דגשות זה הבנין הוא להכדון אות מה ולא להכדון הנח אחר שהקמיר
הדגשות הזם בכל חלקי הבנין העובדים והעתידיים ואמר שכוונת בעל הלשון
היתה להדגיל הבנין הזם מהבנין הקל בשיעור זה לעולם מורה על הפעלים
יוצאים לפניו לך ולפי שבהסדור זה אינו מתחלק מאד מהבנין הקל לא רצה
להניח הסימן לזה כי אם כפול את אחת מאותיות הגזירה והיא עין הפעל
ולקח עוד השמיט אותה והכיח דגש בחברתם ולפי דעת אלו היה ראוי לומר
דבר סבב וכן בבלם וכי זאת הרצת הם מי פאמר מהפעל מדובר הונח
תמורת זה הבנין בורות גחות העין כמו פירעת וסלסם כפל הלמד להיות
אות אחרונה מסבירה אחר הדגש המוכח על חסרון האותיות בלתי ראוי לבא גם
ולפי שבעלי זאת הסבא הם ראשוני המדקדקים וחשובים אין לשים לב לאם
פאמר בזה האחרונים ועוד יש הברל בין האחרונים באופן הנהגת הדמיונים
לכל מיני הפעלים כי הקדמונים כלל הניחו הימין כלם באותיות בעל ונחם
הראב"ב בספר מאזנים ובספר צמות ימאן זה ויאמר שהבנין שהם דגושי העין
לא נוכל להניח דמיונם באותיות בעל אחד שצין הפעל היא אות בלתי מקבלת
הדגשות ועם כל זה בסג מהגם כדי שלא לבא מעקבותם והנה הדרך כתן
שימחם לכל הבנינים זולתי בנין הקל באותיות פקד ואמר שגמר בהם לפי
סימנאן בגזרת הזאת דגש הבנינים כי ימצא זה מן הבנין הקל ואף פקד ארר
פדה ומהבנין הדגש חקד בלי תלחמה ומהפעיל ומאז הפקיד אותו מ
ומהפעל לא פקד מאזו איש ומההפעל התפקיד לנד מבנין יבאכר
תבס עלינו כוס ואמר שזאת הגזרה רצונית פקד היא משותפת ושהיא כוללת
סבב גזרת מתחלפות אשר היא איתן יונה בקדחתו להכיר קשרים ואמר

פסח תהיה המעדרת רגל למעייני פאלי יחשבו מהם כלם מגזרה אחת וסאריך
 בזה מאי ואלה הם פתחבריות בלתי מועילים כי מה יתן ומה יוכיף חלוק
 סם צית לזון מלפניו אשר הוא הכח אתיות מה לדמיון הפעל ומה המעדרת
 רגלים היא יאג ופאמ נטה הוא עשה כזם כהונן ופמן הדאוי סוללסמסך אחריו
 צה וולכן הסמיות להמח דמיונים לכל הבטנים סבסאיים סגזרת פקר וסנס
 חלקי סגזן הזה סנס פוים כמססר לחוקי הבטין קל וסס אלה הפעל סעסר
 פך פקית פקיתי פקדופקית פקדנו פקדה פקדת פקדתן סמות
 ספיינליס מפד מפקדים מפקדים או מפקדת מפקדות סמות הפעולים
 מסקד מפיקדים מפקדה או מפוקדת מפוקדות המקור פקד סנוויס
 פין פקדו פקדי פקידה העתידיס פפקד פפקד פפקד פפקדו פפקדו
 פפקד פפקדי פפקדנה פנס החלק הראשון
 מזה סגזין בא על סגז פנים אחר מהס פא הפעל כהירק ועין הפעל כגרי
 וסגז עין הפעל כגזח ומסל סא'און וחקד תקן ומסל ססמי
 אכד וסגז כריחית ואס ען ספעל תהיה אחת מהאותיות סבלית וסבלור
 רגז וסן אותיות אססרע תבא או פא הפעל כגרי להוליד כח תמדות סרגס
 כזו סאן סלע סלוק עמנו ססלת כענוך וסא אכד סכער וסאן סלי
 תסלס סרגס כזר מקדסן סזת ססגרינו וססר את סכרית
 חולס סגזיס וסאן סלא כמספס ואסין סתל כס אל וסך כרעס
 סתל סהיו וסאיוס לבא כמנו ויהתל כהס אליהו ואס למר ספיל סיא אונ
 גרית יטילו פתס כין סכרי וסיה להדיב מוסר מלכיס פתח ופעמי
 כגא כפזח לביו פתח סמיר סלז את סעס

ושמות

ספיע'יס וסספוליס יכא כקוספת מס
 מפרק סריס ומסר סלעיס אל יתהלל סוגר כמפתח ככרית מדוד
 כך מנולפת ספיריס מוזוטנות תרכית סיכל
 וסנוויכאן על מסקל אד עס המקורות כמנו סהוא
 כגל סלסכיס סין סגל כין סלח אככ וסר און המקור לרסרנא כאוס
 ססס סנווי וסאן סכיס כקוספת סא ויסרתי ליסרה אככס כס
 סוכ אמרה אלסיס מקורות ספרה כא לי כזי וסא המקור על מסקל סכרי אחר
 חלן את סככיס וססקל אחר יכור יסרני יס וסא סנווי כפתח כעין ספעל
 כקרי ליצער כלע סא פלג לסונס ואותיות
 יכאן כזס סככין לעילס כקדיות כמנא
 אכסר כל עכמותי יכר כא עסך רסר וסכר חריס ואסר
 וססר לו ואס עין ספעל אחת מאותיות אהלע תבא פכא קמוצה לאות על

עבד ה' אשר לא יתן מאשכבו על מיטתו • מוקדם מונש לבחי • שם משור
 • מונח מונחה • ופעמים יבא בקמץ רחב • והוא כשפא הפעל אות גרונית •
 מעמד מארכה • בתוך ערים מחרבה • וזא כבא הבנין • להרבעם מהוקצות
 • והנה האשוריים הם מטיילים שהא הואלת טמנות הפועלים והכפולים • פ
 פעמים רבות כדי שיבאו משקליהם מתוקנים כפי טרפי מלאכתם וזאה מלכת
 מכליגית קשה בקדוק • והראבב כתב כהיא מלה מורכבת מכוכל ויבועלת •
 כלות אם יש מכליג ומכלבת אתי על יבוי • ורבה המקורות יבאו
 בפתח כהא סכנין טרוב • והעין בחירק • ובקסיל
 להפליך אגבים • ובחאריך העין • ופעמים תבא העין בצרי הפסג ורבר • והבד
 את לבו • השבע השביע • ופעמים יבאו המקורות על משקל העברים והענין
 יבדיל ביניהם גמון יהא כפוח והמליט וכן עם סכניים עד השמידך אורם •
 עד השמידך אתך • וכשכא עם המקור אות ממשותפת תחבר הא הבנין לפעמים
 ויטלו קמבעה על אות הפרות להשמיד מעוזות • לשמיע בקול קורה • כי תכלה
 לעשר • משכטס להשמיד להשמיע לפעם • ובצוים תבא העין בצרי
 על הרוכ • הפסג בבקר פחוק מגן וזכה • העמר • קמבעה • ועם
 סכניים תבא בחירק • הפליכהו ארצה • הזכירי נשפטה יחד • החזיקי מלכך
 ותבא לפעמים בפתח היסוד לפני דרכך • ונחפכך כפך מעלי הדחק • ומתכנס
 תמיד המער • וכא בתוספת הא • האזינס אלהים • הקשיכה לקול שועי •
 ובעתידים יבאו האותיות הנוספות בפתח לעולם והא סכנין בעדרת
 בהא לסכס סחכרה צביכונים • נסבת פתחות האותיות היא
 בעצמה סבת פתחות המס כביכונים שמן סראוי חיה לבא האותיות האלה ה
 בשוא כגואן עם הא הבנין • ובהצורה הוטלס תנועתה עליהן • והמקורות
 אשר תבא ההא בהם יוכיחו כמו דלותי ולי • הזופיע • על כן עמים יהודך • אעפ'
 שלא באה לשלמים לכדיות הרבור • והנה עין הפעל תבא בחירק • אזכיר דרב • ו
 וכלל לשונות נבכיר • וזא בתוספת הא • אסכירה עליהם כמלין • כשכח
 לזמנים ומהקומות מעטים מצינו העין בשוא וידעו גם המה • וידכו ארז
 למנס קשתם • ואם למד הפעל גרונית מלדו כח לפניה • כי לא יצמיח • וכחכל
 תשקיע לשון • ופעמים ישמיטו הכח וישאר הפתח • אל יטח אתם חזקיהו
 וינחם אל אלהים

ואמנם

שלא הוזכר שם כוונתו וזהו הבנין ושוא המקרא כשם
 הפעל הוא מהג מהג פועל עם הבנין הרגום • ולא
 כחצאו תאריה במשקל הפעל העבר ממנו כמו שחצאו
 כצונו סדוק כתבמכל לעשות אותם אם סדנס ואין כפקטענה וזה כי

אותם שכלו ביטול פועל הם שמונת בלא ספק והוא יורה בזה יוכן סביבם
 עציו בעציר השמות. והנה אנחנו כוכל לבנות כל חלקי הכבד בעבור פועל
 אחד שנמצא תחתיו כמו שידעת וכתבתי שיהיה מדרבן שיקבלם והנה פני אלד
 אינם מקבלים כל חלקי הפועל כי הם הם נעדרו מהם הצוים מכל סבן שלא נמצא
 תארים לא כנצחו על משקלם. והנה הלאה בפר מאזנים כתבתי כי הם
 מנצחו תארים מלה זאת מצטרפת בכל בנין והיא פועל עבר כוכל לעשות ממנו
 הצתיר והפך הדבר. חוץ מאשר לא נקרא פועל מהכבד. סמסך ומדרבן
 שלא יאמר מהם בעתיד. אך מסיור וסתיו עד כאן לשוננו והנה ראש סמסך בעצ'
 שלא מנצחו שנסתמש הכתיב בלא הווצרו שמות פועלים באותיות איתן כ
 בעתידים כי הם ציור וסתיו לכד ולא כשתמש באלף והנך עם היות בזה המכ
 העתיד אומר שלא נשתמש אנחנו בהם. כל סבן נשתמש השמות שלא נשתמש
 בהם הכתוב. והנה רואה חכמת סדאכע שאין אלה במדרבן פיוכלו להקרא
 בתיבים. והנה הדמיון אל מה שכל מאלה במקרא. הכרת מנחה הסדרתי קדרתי
 והנה ירמיה שכלא בזה מקורות וחס והחתל לא חתלת דהם וחסכבה את ערלים
 אבל לפי סדרת ל יונס נאמר שכלה הקמץ בהם מקום פתח והם הם כן מקורות
 מההפעיל. **והעתידים** בלי תקטור. ותשליכי
 על פני סמסך. ואם פא הכעל היא

אות גרומית תבא עליה אות העתיד בקמץ רחב. ותבא הא בקמץ חטף מנח
 לאלהים יחדם. יחדם כל רכושן. יעמד חי לפני אל. ובכל זה סתור לפאר
 הקריאה כי היא כבד על הדבור להכליע האותיות הגרומיות אחד הקמץ חטף
 או סמסך. וכבר ידעת כי עתיד ההפעיל היו ראויים לכא עם אותיות אינת
 בפתח. לולא שהשמיסו הא סבבין והוטלה תנועתם עליהן. והנה הרין הוס
 בעצמו קדע לעתיד הפועל כי הם ראוי שיבאו אותיות העתים נקודות בשוא.
 וכשנבדוק שהא סמסך הקמץ עליהן ואתה אם קיצה לידר בהא עם אותיות ס
 העתיד תוכל לעשותו וכן יעשו המשוררים כמו שתראה ר' שלם המסור שכתב
 באו דות שלו. וסמסך באה יהושלך על אורים והנה במקום אחד לכד בכל המקר
 מנצחו שכלה אלף העתיד בלא סמסך שם פעלו מה מההפעיל והוא מנצח לקד
 אובל. ואף גם זאת לא באה כי הם כנחיס ואין לישות ממנה הקס. והנה סר
 יחף קחדי נשתבש מאד בזה בפר הוצדק שהבי כל אותיות אינת בפועל והפעל
 ואתה לא תטעה בזה אחרי ראיתך ככרת הרצפה האמיתית.

הפרק הח' בבנין פועל הכבד. הנקרא מרובע. הנה סבבין הוס כמו
 שידעת לא חוסר אלא בעבור שלא היינו יכולים ל
 להשתמש בבנין הרבנו בפעלים כחי העין. ועל כן לא באו ממנו הפעלים השלמי
 כי הם מלות מועטות כמו ואת העתים יודעת. תאכלהו אם לא בופח. מלש

בסתר רעיון למשפטיו אתחנן • כמון יסוער מענין • ורמו מים עבות • והם
 הראבוע מאן לקחת מאלה • אמר שאין ראוי להקרא בכין למי שלא באו מענין ב
 בבתוכ לאנפ'ס • ולמאות • והם אכחזו כמנא מזה הכין בגזרות הנחות כענין
 אין מספר • וכשלאות ארבעה או ה' ל' • לכן אמר שהיור במלת יורעתי בזה ב
 במאס הא ופאחא מההפעיל • ופאזה מלת תאכלהו מפוארה בעבור דות הגרון
 וכבר ירעת הפידוס הבכון ביורמו מים וכיסוער • והשנים האחרים הם שמות
 ומקלי השמות הם ומשתכס ולכן הוא גזור שאין מזה סבין בפעלים הכלמים
 דבר ומן הראוי הוא אם כן לאחר הדבור כי עד סנדבר בנהי העין נע'ה •

הפרק השיעי בבנין נפעל

הנה יראה בתחלת המחשבה ששמות הכין הזה הוא שנה לשמים מי שלא הוכרח
 פועליהם • והאמת שדין ורין סקל העומד הסמוי בהתבדדות אלא סבכין
 הזה יתכן היות סידר הנפעל עשוי מיד אחרים או מיד עצמו על שיהיה הפעל פ
 פועל בעצמו ולכן באובו הכוונ' מזה הכר מה שלא באו כמי שלא הוכרחו פועליהם
 כי שנה הוא כעין שתאמר שמור את עצמך או אם תאמר השמר • אבל לפי שיש
 גזירות בבתוכ • שלא ככל לבשות בהם זאת הדחינה כמו אם גנוב יגנב • באש
 תסדק • חשב סדק שרינו ורין אשר לא הוכרחו פועליהם הוא שנה • וכבר השיג
 עליו האמר וה' י' ב' בשמות שאין סדק כמו מחשב והאריך בזה בפרק
 לא מספיק • יעמר עליו מי שירצה יותר מזה השיעור ופצמים באו גזרות כי
 פידמה מענינם סקן גזירות יוצאות והן סחלצו מאתכם • כשדתי את לכם הזונס
 • הכני כשפט אותך ואחרים זולת אלה • ויש מן סמורקקים שלא הרחיק היות אה
 סגורות יוצאות כזו הכין ואחר מהם הוא הראבוע • ויש מי שפירס אותם
 באופן מפקים אל ההתבדדות • ורע שהוא כמו סבגזרות סעימות בבין הקל ש
 שמו'ס פועל' בהם הם כמו תארי אחר שלא תצא פעולתם אל פעולים מחוץ כמו
 כן בזה הכין שמות ספועלים הם בעצמם שמות הפעולים והם שמות תארים •
 ואם כן יחברו מחלקי הגמים הקוראים בכין סז'ס ארבעה וכפאח אס כן שבעס
 ונערים והם אלה • נפקד נפקדת נפקדתי נפקדו נפקדתם נפקדנו • נפקד
 נפקדת נפקדן • התארים • נפקד נפקדים נפקדים או נפקדת נפקדות • במקור
 הפקר • הנזים הפקר הפקדו הפקדי הפקדנה • העתירים • הפקר • הפקר • הפקר
 נפקד יפקדו תפקדו • תפקד תפקדי תפקדנה • הנה הכון הנוכפת בזה הכין היא
 לחוות על ההפעלות • וכלה כדלית ככל חלקי העבר וכתארי וסיה נקיד לעילך
 בחידוק בעובדים וכתארים זולתי כשתהים פא הפעל אות גרונות • ועין הפעל
 סמנדים סיה פנחם • וכתארים קמוצם • וסדתיין לעונס • סמנ' לני כקדני • ב

בן ימי ולא חזקו חזקו אים ולתאדים לכשנרצחה וסוף כבוד מכל בית
חביו ואינם גיבזוהו תאחר ממנו יבא גם כן כפתח כמו כלעג לסון ונאמן
דוח יצא דבר ופאינא הפעל העבר כמו קי'הכסף יבא קמון כמו תאחר ומעט
באוקמונים בלא הפסק והם נפחד מקין והעם לא כזהד וזולתם מעטים
ואם פא הפעל את גרונית תבא כן הכנין בסגול ופא הפעל בסגול וסגול כאלה
בזק מלך לשדכעבר וזכה בין סימן היחידה כזמן העבר וכך התאריך הדל
בזקאר אכל ינדלו באופן שקריאה והוא שכימן סיחידה העבר הוא מלעי כמו
אחת מהם לא כשכרה וקתאר הוא מלרע וצדא אלפים דוח כשכרה

והמקור והצווי באו בתוספת סא נראמונס וכתב רמסס הכתן כי
סונדכו העברים להוסיף סא העבר כן הכנין המוכלל
בעתידים סאמיו הפקד יפקד וקנס יט לנו תנועה כתחלה ואחר כך יכולע ה
סון בדגס ואם יאמרו פקד איך ירגישוהו עד שיכלע סון על כן סונדכו להוסיף
הא והלאה סא מואת סכריא כמו סכתב בספר נחות והדמיון למקורות
כי סמלט סמלט אל ארץ פלשתיים להקהל ולעמוד על כסס ואם פא הפעל אות
גרונית תבא סא בצרי לתשלוס הדגס אשר סיה דאיו לבא בלא לא עת האסף
סמקס האספו וסכא ופעמים תחסר סא סכריא עם סמקאר אות מפורת ו
יטילו קנועת סא על אות סמרות וסכסלו אל יגל לכך כעטף עולל משפטס
והסכסלו בהתעטף ופעמים יבא סמקרות כזון סכנין כסאל דור וסמלוח
ספרים ואותיות סעתידיס יבא לעולם באורק זולתי סאלף סכתא
בסגול ועשו זה כדי שלא תתערב עם קריאת סוד אס ת
תבא גם כן בחידק וסמיון לכלס ומפניך סכתר אס יכתר אים ודומי מקנס
תסגר כי כספר אים ופעמים תבא אלף סעתידיס בחידק בסמרותים
אשר אומר לך סמא יאבר יוס אלירכו סמלט אל הרק כלמדים חכמי אסכע
וכסלס עין סכסל כצרי וספא בקמן וסא בתוספת סא וסכקמה מאליה ואנקא
קס אחת ופעמים תבא עין סכסל סכתסכל סקסן תיכר ויועץ סמלך ואסר
פא הפעל גרונית תסכסל אותיות סעתידיס בצרי לתשלוס סרגס יאסף
ססרן וסעבר סמנסה תאלמנה ספתי סקר ועס סריס סרגלס סרמנסס
ואס למד ספעל אות גרונית יולירו כח לפניהו כוס סמלס יפתח ופעמים
יסאר סכתח לכו וסכקע סרמס כי לא סכסכ מפי זרעו

הפרק הי' בבנין החפעל כלי ירעת סזה סכנין סא על סרנסס
סמיוסו סלסכנין סכפעל סא כסר
ספעל ספעל ספעל כעסון ועל כן סמסל לאנקלום סמיר

ויחזק אלה אותם כי כח שמוצא מהשם אותם הכתוב באמר אל תמחו כל
 אלה כי בכל אלה נטמאו הגויים
 ונראה היאך השם נטמאו מהסתפול לנטמאו מהנפיל . אבל עם כל זה יס
 לכין הזה בגולה מיוחדת והיא שבו יחקו וידמו הדברים אשר אין להם מציאות
 חוץ להם כמו שבב על משכך והתהלך שהרצון ביעשה עצמך כחולה . וכן
 התאבדו כל רעשי חוקי האבלות . ומתכבד וחסר להם . מראה עצמו ככבד
 וכבר ידעת כל זה . וזהו חלקי הבנין הזה הם כחכר חלקי הבנין הנפיל והם
 אלה . התפקד התפקדת התפקדתי . התפקדו התפקדותם התפקדות
 התפקדה התפקדות התפקדות . התארים מתפקד מתפקדים מתפקדה או ת
 מתפקדת מתפקדות המקור התפקד הצוים התפקד התפקדו התפקדי
 התפקדות העתידים התפקד יתפקד יתפקדו יתפקדו יתפקדו
 תתפקד תתפקדי תתפקדותם . הם לפי שהבנין הזה הוא מתחלק לפי ארבעה
 צדדים . שרשית הוסיפו בו שתיים אחרות על האחרות היסודיות ודגשות בעין
 הפעל . והוא הבאה בפעלים שמונחים תבא לעולם בחיורק . ופתינו בשוא נח ב
 בבל . ופא הפעל היא תבא לעולם . וזלתי כפעין הפעל מהיה אות מאותיות
 אלה . הכלתי חקבלות הדגש כי או תבא על הרובקמץ . ועין הפעל פעמים
 תבא כגרי כמו שתהלך נח . ובה והתפלל אל הכית הוס . ופעמים תבא כפתח
 כמו אל תתהדר לפני מלך ואל תתחכם יותר . והמקורות
 והצוים הם בזה הבנין על משקל הפעל העבר ליחד
 הוסתר אין הסדל בדיהם להתהלך לפני אלהים . והתהלך לפני . לא תוכל להתעלם
 ופניה הוא תפול בדיכונים ובעתידים כרי שלא להרבות באותיות השירות כמו
 שיריעת . והוא הדיכונים יבואו בתוכפת אם מתהלך בתומו צדיק . מתרפקים
 על הללית מתרפקת על רודה . ופעמים תחבר התיו בדיכונים מדבר אליו . ולקח
 למחר . משבטס מעדבר . מעטהר . וכבר ירעת שבאמר יחברו את מה שמורה
 על הבנין בשמות הפועלי יטילו תכונות על המם אם הם מאותם אשר מורכב לבא
 בזה . והנה זה שיש תבין בתכונות שום הבאה באלה הדיכונים מה אל בחיורק
 אשר היה מורגו לבא בזה הבנין ובהעדרה הטילה במם אשר היתה ראמה לבא
 בשוא בבואה עם הא הבנין . אבל עם פיות שהענין הוא כך לא נוכל לטוב ההא
 עם המם באלה הדיכונים . כמו שעשינו בבימוי מההפעל . והנה
 תיו הבנין תקדים פא הפעל בכל הבימויות וזלתי באותן אשר פא
 הפעל שלהן היא אחת מאותיות זכרש הנקראות אותיות השריקה . כי אז
 תקדמה אלה לתיו הבנין . אבל בזה יש בחינת וזה כי כשקריה פא הפעל
 שין או כמך או תבא תיו הבנין מאוחרת להן . ואמנם אם תהיה פא הפעל כרי
 או זין או יהיו מאוחרת תיו פא . ויכחון הטיות עם הנרי

פדיון ודלת עש חזק. והרציון לאותם אשר באו עם אותיות סין וכחך ויפתח
 חקת עמרי. ויסתכל סחנב. ולאותם שבאו עם הצרי מה דבר ומה נגדך.
 וילכו וינטרו. ואמנם עם חזק לא מצאנו מלה בשון הקדש מהכין הוא.
 ואולם מצאנוהו בשון ארמי. והוא סודותיו למימד קדמי. והנה אחר שמצאנו
 מהשתמש השון הארמי בגזירות אשר פא הפעל פלסן הוא נדי שמוע לשון הקדש
 בעצמו. ורצוני שהחליף התיו בשית כחלת בשמים ינטע. כאמר בעבור זה
 שמוע הדלת עם חזק הוא שמוע לשון הקדש גם כן. ומהו סודות הם רוב
 המדקדק. אעפ"ל הכיחו זה שהכרח. שאמר כי רחצו סוכו הוא מזה הכנין
 . וכי ראוי היה למרד הזרבו. והנה רצ' ישתמשו בשמוע סוף פעמים רבות.
 באמרם כורכה פלוי. כורחן לו דומיהם. ואמנם סברה אשר בעצמה קדמו
 האותיות האלה לתיו הכנין היא לפי שהיה כד. על השון להוציאן אחר התיו
 ולאמר התשאר. התסכל. ואולם החליפו התיו בשית כבואה עם הצרי בעבור
 סקריאית התיו הדגושה היא כוטה מאד לקריאת פדיון עד כי הצדפתים לא יבדלו
 ביניהם עד היום. והוא מופת אמיתי על שאין לנו מוצא אאותיות על השלמות.
 והנם אלו פים מניח בעל השון אחר הצרי תיו הכנין לא היתה אז התיו כרגש
 בדאוי. ולכן החליף אותה בשית כדי שתורגשם הצרי וסגית כלי בלכול. ואולם
 החליפו התיו דלת כשתהיה פא הפעל זין לפי סקריאית התיו הדגושה אחר
 חזק תכריח את כלי הקול אל פירמו חזק למחך והמקרה הזה בעצמו נעשה
 קריאת סבך הדגושה אחרים אשר מפני זה הוצירו ח' ללהתיו זין של למחך.
 תזכור. שלא תהא מראית כהמך. וכמוהו אלה החלופים יקדו גם כן לפאר
 שאם קצתן עם קצת בשית שדו במכח. ובאם מלה אחת יוצאות מהכלל סוכר
 סכא תיו סכין קודמת לשון פא הפעל. והיא והתמוטטה בגדות. ובאם כן
 לפי שהיה כד. לבא בתיו עם השתים טיטים שכבדה. ולכן הכניסו הסין
 ביניהם והם מצאנו. ככין חס קצת פעולות מקושרות עם הפעולים שידומם
 לזה בהתחלת סעיון ססן יוצאות. וקצת המדקדקים לא דמיקו זה והוא דבר.
 יוצא חסוקם שבמעט שהסגולה המיומדת לזה הכנין היא ההתבדרות המוחלט
 . והוא יעריך כזה על הכנין שהפעל כמו שכבר ידעת. והואך יתכן כן
 שהתבדרות אל סגולת. והנם סגולות אשר ידאח מענינם שבאו יוצאות הק
 ויתכבדו אותן. ויתברקו כל העם את נומי הזכר. והתחלתם אותם. והתאוו הם
 לכם. והנה רש' עם היות מואת סחמנה היתה בלתי נשלמת בזמנו. הנה הוא
 ביטור שג' פירם את כלם פירום מהכים עם ההתבדרות קודם על היותו מכין
 פדיון עם אמתם.

הפרק ה'

וסרעיים. הנה הוא לסודות הפעל אחד הם

פועליתו ואמנם פזו זה כרי לקצרבדרי. והנה נמצאת ונחלת הטעם פזו
ההרבה הזאת כמו שתרע במקומו. ונהנה קהרבה כד תהיה מטני כוגי
אלא שהם מוכנין ופרט אחרים בעצמם. וכבר תהיה מוכנים מתחלפים אלן
מהם כפוג וכפרט אחרים. וכבר תהיה משנים שרשים אלן מהם כפוג וככנין
אחרים ודוכי. כפוגים במקום הם סיב' הזכרות וסנקבות. ונהנה הדמיון לחיך
הראשון ויחנה כפוגן לפתות. וימנה ספרות ששני אלה הם משרש. אחד
ומכנין אחד אכל היד תורה על עתירי הזכרים והסוף והסוף על הכפוג.
והדמיון לחיך השני. וכבר להם הם ומוסד כל הנשים: כפוגן כדס: לא
התפקידו בתוכם. כי אלה הם מורכבים מוכנים מתחלפים מוכנים שרשים
וכפוג. כי וכבר והסוף הם מורכבים מוכנין כפוגן ומתפצל אשר יורה עליו
דגשות העין וכפוגן מורכב מתפצל. ואלא הזכר שם כפוגן. והתפקיד מורכב
מהפועל ומתפצל. והדמיון לחיך השלישי. ומוסדותם כי דחמותם כי משרש ימנ
היה לו נומר והפועל ומשרש שוכה לו לומר והשכיבותם ומאלה פקח ראיה
על השאר שנמצא בכפוג. כי כשתרע כפוגן הפועלים יקל עליך להכירם
במורכבים אחד שהרבה הפועל הוא הרבה מניח. ואמנם הפועל
הדמיונים הם אותם אשר תבא בהם הגזירה בארבע
כברלות ואלה כד יקראו בהתמריצים. ואמנם כשנמצא ארבע אותיות
אלא שהן מתדמות בהלך מה מהגזירה הנס לא יקראו הפועלים מאלה רביעיים
בהתם כי אם בשליות והנה המין הראשון הוא מעט. מאד ככתוב ולא כמצא מחנה
בתורתנו הקדושה עד אחד. וכשאר ספרו המקור לא נמצאו כי אם ארבעה לבר
והם נרוד מכירי. יברמנה חזיר מיער. רשפם כפוגן. פרטז עליו עכנו. ואמנם
סמין ששני לא נמצא מחנה גם כן בפועלים השלמים כי אם מעט. אכל כפוגן
החיים כמצאו גזירות רבות. והנה מה שבה מהם מוכני העין הם וכלכלתי אותך
סם. ויכלכל יוסף. ומי מכלכל את יוסף כפוגן. מכלכלן טלולה גבר. וחלה יקראו
כפוגן שפא והלמד וגדו כפוגן הסמנים העין לפי שמצאו אלפים בת יכלים
ויטו את כלים. ומה שבה מוכני הלמד וקייתי בעיניו כמתפצל. כיום
כפוגן כפוגן יפית מוכני אדם ויקראו לאלה כפוגן הפא והעין. ומה המין
לחמה רב על רעת מי שאמר פשרמו חרם. ומה שוכנצו מהשלמים ויפיהקם
ויחזקו. דק מחוספה מעי חמרמו ואלה כפוגן סמין וכלמד. וכפוגן
הכפל מוכנו. ויתחמל אליו כפוגן הפא והעין. והנה הדאכל יכסר ככלל הפא
והעין מורה על חזק הפועל וכפוגן העין והלמד על חלשתם בין שמונה בין
כפוגן. וסביא ראיה מופתית בפועלים. ומשחררת כפוגן כפוגן סל
היתם. שמונה כפוגן כן רעת רז' מדיקוק ואמנם פאמנו אומנם אדם
פאמנום. ירקק ירקק פכירוקים

החלק השני בפעלים החסרים

והוא פירק כפרד. כער הקדמנו בפרק הראשון מהשפיר הזה מה הוא המדנה אבל
המדקדקים בפעלים החסרים והמדל אשר ביניהם וכן הנחיס. ושכנות
חשיבה המדקדקים היא שלא לקרוא פעלים חסרים כי אם אותם שפא הפעל שלהם
היא כן לבר. ועתה ראוי שתדע שלא כל הפעלים אשר פא הפעל שלהם היא כן
כאמר עליהם שהם פעלים חסרים כי הנה כל הפעלים אשר פא הפעל שלהם ה
היא חלק או עין כחו כאשר באר בארץ נעם כער ודומיהם לא יבאו חסרי לעולם
והפסוקים כי אלה השפיר אותיות לא יוכלו לקבל רגש תמונת האות המופלת
ומשפטים א' מ' משפטים השלמים. וממה שצריך שתדעו ב' פ' שאנחנו אין לנו רשות
לשפירק משפטים מה שפא בגורם מה מהגורות החסרות אל זולתה מהגורות החסרות
בעצמן וזה שאם מנא: שהכתוב בשפתם במקור הכא בגורות נטע בשפיר מ
משקלים והם לנטוע שמים ויעת לטעת. לא נעתיק אנחנו שפי אלה המסקלים
בגורות כסע לשכחתי בו לנטוע ולטעת. וכן אם מנא בגורות נגש וייראו מנגשת
אליו לא נעתיקו בגורות ככל לשכחתי מכלת או בגורות נד לשכחתי מדרת וכן בכל
הדומה לזה וכו' כן אם מנא שהקל הכתוב בגורות מה ולא הטיל בה הרגש ה
סראוי לבאת תמונת האות החסרה כמו מה שפעה בגורות נקח כסע שהקל בעתירה
מהם וכולתם לרוב השתמשותו באלה השפיר בגורות ואמר ויקחו אליך ויסעו מ
מסוכות וסדומים לאלה הכה אנחנו לא נעתיק המשפט הזה בגורות ככל וכגש
וכאמ יפלו תגשו. וכל דומה לזה. והכלל שאנחנו לא נוכל לפסית דבר ממה שפא
בכתוב כחו שפיר ירעת ולעשות מחמו הקש על זולתו כמו שפשו זה פחותי ה
המדקדקים שפשו חבמת שלשון עיר פדוצה אין חומה אך אם מנא בגידה מה
שפשתמו ר' ל' כס על זולת הכתוב ממנה בכתוב כמו מה שאמר רור לי בחיי
ראשך פול תחתי. שמסקל אלה הצווים לא מנאנו באלם הגורות בכתוב. הנה
אנחנו בשפתם כהם אם כדכ. איצ' שחשובי המדקדקים אמרו בבינא באלם
השמושים לשון מקרא לחוד ולשון רכותי לחוד. וראוי שתדע כי באלם
הפעלים החסרים לא יבאו כל השפה ברימים
וההתפעל להיות שפי אלה רגשי עין הפעל לא השתמש הכתוב בהם בחבדון פא
הפעל כי אחר שרגשות עיניהם בא לסירות על הבין לא היה יכול לבא תמונת
האות החסרה כי אין כח ברגש להורות על כ' זה. ולכן משפט הפעל הרגום
וההתפעל בגורות שפא הפעל שלהם היא כן הוא משפט השלמים כי פא הפעל
לא תחסר בהם לעולם. וסדומים להם וינטק לכל אחי. בהם שח' יבנח יחדין.
כך ברינו נבנח ואתנפל לפני. ויתכבד א' שפי במעליו יתכבד כער. ואמנם

ואתם הכנין המוצע לא ירא כמו שידעת כי אם בפעלים כח העין • ונשאר
ואם כן בפעלים כח העין • ונשאר אם כן בפעלים החסרים סלסה בנינים למד
הם הכנין חקל והספיעל והספיעל • וכבר ידעת שפועלות השלמים מנחם • ג
בזירות ישתתפו בהם כל סגפנים או חכמים • והם נחמדים אכילי באלה השלמים
בנינים לא מנחנו גזירה אחת משותפת להם • ולכן ירא סדמיונים לחלקי סגפני
זירה שחמא בכתוב בזירות מתחלפות אעפ' שמנחנו בזירות ככל שבאו הם • וזה
חלקי הכנין הקל • ולכן אכתוב כל סגפין הקל ממנה אעפ' שלא מנחנו כל חלקיו גם
י • ונשאיר הדמיונים השלים אותם החלקי בגזירות מתחלפות • והנה כל חלקי
הכנין הקל הם אלה • כפל כפלת כפלת • כפלו כפלתם כפלו • כפלה כפלת • כ
כפלת • הנכונים • כפלה מפלים מפלים או כפלת כפלות • ומה הפעולים לא
יבאו בגזירה הזאת להיותה עומדת כמו שכתב ידעת • ומקור כפול • וסגפנים
כפול כפול כפול • כפול כפול • כפול יפול תפול • כפול יפול תפול תפול
תפול תפולה • והנה הדמיון למה שכתב מהכנין הזה בכתוב אם כגזרים הוא על
פני כל אחיו כפל • ומנחם חסר קח על מים רבים • קח על וזו צותי • איך כפלת
משמים • כי כפלת קחתי • ולמה כפלו פכיד • ונעטתם כל עץ מאכל • שמות
הפעלים לא מפל אכיל ואת הנפלים אשר כפלו חסכה גדולה כפלת עליו •
כטובות מד עובר • שמות הפעולים • לעקור טווע • וכמה מדות טוועים • וכנורות
לב • וכנורות ולא ידעתם • והמקורות • הם על פנים מתחלפים • וסגפנים כח
השלמים כח • להפיל בחרב • וכי תחרל לחרד • ויש שיכא בחרדון הפא ובתוספת
תח • ויראו נגשף אליו • עת לטעת • וכל חסר הקצוות אחל תת פהרד • סגפנים
הם על פנים מתחלפים גם כן כי יש משה יבאו כמו השלמים כמו כנוד בני • ובהא
כנדה על רל שפתי • כנדה וכלה להצעות כפלו עלינו • ויש מהם שיכא בחרדון
פא הפעל של כעלך • גם פנפס • גע כהרים וככגיל גש הלחה • ונתוכעה הא
בס' בא נשקה לי • והחולס גש' הליס • גשו הנה • וסגפנים כפלו גם כן על פנים
מתחלפים כי יש מהם שיכא על חסקל השלמים כמו היטור לעולם • ובריתך
יכנורו וכל עבדיכם תכנשו • ויש מהם שיכא בחרדון לא תקים ולא תינור •
ויבא אליו • והבש גם לאה • עוד קטעי כממים ותבשלה השפחות • והשמות הזה
הוא המיוחד בפעלים החסרים • כי מיעט הוא שיחסי בשאר חלקי הכנין הקל כי
לא בעתידים • הכנין הנפיעל זה הכנין לא מנחנו בגזירה דבת החלקים •
כי אם בגזירת כגש • וכל כי אכתוב כל חלקי הכנין זה והם אלו •
כגש כגש כגש • כגש כגש כגש • כגש כגש כגש • כגש כגש כגש • כגש כגש כגש •
כגש כגש • כגש כגש כגש • כגש כגש כגש • כגש כגש כגש • כגש כגש כגש •
כגש • כגש כגש כגש • כגש כגש כגש • כגש כגש כגש • כגש כגש כגש •

בנח. כלומר ספרק מדביעי ונחרי ונח. כלומר ונחרי הקצוות ונחרי העין וסלמ

הפרק הראשון בנחיהפא

ספרק מדביעי ונחרי ונח. כלומר ונחרי הקצוות ונחרי העין וסלמ

בנחיות וספרק. גם ידעת בפרק קראסון מזה ספרק כי לא ינחו מקן כפא ס
הפעל כי אס האק והיור לנד. ועתה יאות שתרע כי אעפ' מינחו אס הסתי
אותיות הסיוותן כפי הפעל אין מספסס סוה בנחיות וזה כי האלק לא תמצא כ
כזה בכל הסמיכים אשר תנוח בהן היור כי סנה סאלק לא תכח וזוהי בבנין
סין וסנהפעיל לנד וגם כאלס לא תנוח כי אס הפעלים העתידים לנד והיור
תמצא כזה בבנין הקלהפעיל וסנפעל ובהתפעל לא תנוח אבל תבא מומרת
ביור בנחיות ידע וסבדרת ירה כמו בהתורע יוכף את אחיו והקורה עליו
ותמצא כזה כאלס הסמיכים הפעלים העתידים ועסתידיס והסמיכים וסמקורות
וזהה הבנין הדגוש וססתפעל לא מצאנוס כמים כי אס בנחי כלומר לעד
ובנחיותם כאלס כמו הסלמים ולכן יסימך ר' יוסף קמחי בספרו כי וסאללק מהר
אלהים וסלדך וכן גופי כים ויבססוהס מבנין הפעיל ולא יפעל הדגוש כמו
סכתב כס ר' יקורה וסנה בבנין התפעל מנחנו מלה אחת מנחי כפא והיא
ותמצא אחתה וסלד שבי כפא כסחי אלק לא יסלע מהסלמים לא בבנין
סין ולא בבנין הפעיל כי אס בעתידים לנד לא אסלדך לסבא דמיוכים לסבדים
מסס וסנה העתידים מהבנין סין הם כמו אוקל כי כאלס כאלס אלק ססרס
כזה וסאלק הכתבת היא אלק סעתידי וסלדעת ר' יקורה סנא ספך זה כי
אמר סהאלק הפעלמת היא אלק סעתידי וסכתובה סיא אלק ססרס וסלמת
סאין וסאין לסלד סאות ססס א סמדרגת ססרס וססגורס וסכר כסכתי וססמנוס
סאלק. וזהה לספסוים יסלס סעתידיס כנחי כפא כמו הסלמים. וסלכוף וסלני
סאין כססר. וסל כסכוף את סכסלכנו. וסלס מבנין הכפעיל אסכר הכידי.
וסלס סלני אסכל וסכסלכנו כינכס אסר כח וסלס סקר מוין ססרסני מליון וסע
סלס כסכסלכנו ככל המקיח סאות סכפעולים מנחי כפא אלק אבל מסכרס לסר
כסכר לרס כסס כעסס כרים כנחי סכס סכסלכנו כי אין לכו אסכן אסר וולסג
וססס כל סלקי בבנין הקל כסחי יור ססס אלה. ידע וסעתי ידעתי ידעו ידעס
ידענו. ידעתי ידעתי ידעתי. הכינכסס ידעתי ידעתי ידעתי או ידעתי ידעתי
הפעולים ידעתי ידעתי ידעתי ידעתי. כסכר ידעתי ידעתי. הכינכסס ידעתי ידעתי
ידעתי ידעתי ידעתי. העתידיס ארע ידעתי ידעתי ידעתי ידעתי ידעתי ידעתי
ידעתי. סנה לפעלים העתידים יסלס כמו הסלמים סוף סכס מקומות סכסלכר
כסס פא הפעל כזה וסס וסיוס ר' מלר. כסכן לסס. מוככסס יור יסכין
על מסלל אשר לא ידעין אסכר

[illegible]

ארבע ידע קודע • מרע ירענו קודע • קודע תוסע • קודע • ואם תרעם
 לרע • דרמין למח • טאמקס • כותוב • אמנס • דע • ברים • מרע • ביקודס • אלהים •
 בוקס • באמרי • פיד • לא • מרע • תי • להם • ונקשו • וכלכו • ו • ומרע • הקמאל • קתאר •
 והערים • המנסות • המקורות • ואמרי • קודע • הצווים •
 הוכרי • יומלס • העתידים • אולי •

אשר יולד בנקדך • וכן תודע • אתם וביתך
ויועזו יחדיו • אל תודעו לאיש • ואולם בבנין ההפעיל סגס חלקיו הם
אלה **הודע הודעת** הודעתי • הודיעו הודעתם
הודע הודעת • שמות סכופליס הם **הודיע הודיעים** • **הודיעה הודיעות**
• שמות הפעולים **הודע הודעים הודעה או הודעת הודעות** • כמקור

[illegible]

הא הכריז בשו"ק כמו והורד המושב • והושבתם לנדרכם • ויש שתבא ההא במחלוקת
כמו או הורד • חליו חטאתו • והעמידים ממנו אורד יורד תורד • אך אל מחלוקת
תורד • יוכל שי • תוקד בו • תוכלכם במחלות וגו' • וחלקו קדעם מהכתוב •

הפרק השני בנחי

שעין הנה נחות העין
וימחא בכל הבנינים
וולתי בבנין הדגום אשר

[illegible]

[illegible]

אורע מידע תורע • מרע יורעו תורעו • תורע תורעו • קודם תורעו ואם תורע
לרעק הדמיון למח טכאמס בביתו • אמנס דעוברים מרע ביקורס אלהים .
תורע

בוקעת באמרי פיה. לא מרדעתי להם. ונזקמו וכלבדו. ומרעם החמאת. הקארט

העדים המופיעים
המקורות . ואחריו
הצוות

העיתורים

אשר יולר בעקדך. ופנתורם אתם וביתך
 כוער אל בית האלקים.

יועלן יחיו • אל תודעי לאיש • ואולם בבנין ההפעיל סמס חלקיו קס

אֲרֵעַ הַדֹּעַת : מִנּוֹת הַכִּיּוֹלִים הֵם מִנְיַע מִנְיָעִים .

• שמות הפעולים למדע מודעים מודעה או מודעת מודעות • במקור

וריע. סנונים סרע פוריעו הוריעו הנרעס. העכדים חוריע יוריע

כוריע יודיעו ת'ריעו ת'ריע ת'ריע ת'רעכם כזה סבבין סוף העובדי

החיות ופח ספצול מומדת. בואו בש כן. ובואו כל חלקי העברך נחים. והא כבדן

[illegible]

הוא הולך וזונתם מעטים. ועין הפעל כעמים תבא בעתידים בחירק כמו פן

וְעַמִּים הַנֶּהוּ כְּמוֹ יִסְרָאֵל עֲלֵיכֶם: יוֹם מִיָּבֵאוֹ בַּעֲתָה כִּמּוֹ זְכוּר מִלְחָתוֹ

הקדש במזבח ביום לא יעמוד אל. מה הויעשה חתם. ואל תעשה

היה זה יום ראשון. היום הראשון של חג המנוחות. היום הראשון של חג המנוחות. היום הראשון של חג המנוחות.

הינה חתך. הישר לפני הדרך. ונראה גם כן פרגשת בעתידים איכסורם
לעולם. ונפסקה נפשונו בדרך אל חנונו המנוח. ונפסקה נפשונו בדרך אל חנונו המנוח.

למכה לא ייטיב. ונכנס חמדה וכליו. ובראשית דה ויחזקתה. והם

והראוי בהם יהיו יב יחידע • וזו

לפי תוצאות המחקר: **והדאית וייבשה** • **ושלא הווכר** • **מס פועלו**

ההנהלה כפופה למנכ"ל ומעבירה את כל החלטותיה למנכ"ל.

היום כשנולדתי כמו הולד המעט • והופכתם לזככם • ויום שתבא הקה' במולד
הליו תפארתו • והעניינים ממנו איך יבדק ויבדק ויבדק

הנינו חתמנו • והעתידיס ממנו אנדר יורד תורד • אך אל פאנל

• תוכלו להשיג את כל המידע הנדרש בדרכי התחבורה הציבורית.

ק'השני בנח'י

ימלא כל הכניס

וְיִתְּנוּ הַכֶּלֶל הַמְרֻבֵּי בְּזוֹ שִׁדְוֹת הַיָּהּ דְּרֵי-הָאֵלֶּיךָ

וְיָתֵן יְיָ הַשֵּׁם לְכָל הָעָם חֵן וְחֶסֶד וְיִשְׁמַח יְיָ בְּכָל הַיּוֹם וְיִשְׁמַח יְיָ בְּכָל הַיּוֹם וְיִשְׁמַח יְיָ בְּכָל הַיּוֹם

במלכות המלך קס' כח' ובעת ימים יבנה ביהמ"ד על ארבעה עשר אלף סאה

וְכַעֲתִירֵם יִבְחֶהֱקֶמֶץ עַל אֲנִיּוֹת אֵיתָן כִּמּוֹ חֶקֶק יִקּוֹם

יקום תקום נקום. אמנם בפעלים העיברים אשר בא שוא נח בלמד הפעל כמו
 קמת קמתי קמו. בין שתהיה המלה נלמד או מלעיל הכיחו פא הפעל בפתח ת
 תחת הקמץ הראוי לכא נחב ועצו זה מפני הטעם הטוב כמו שפירשנו בפתח
 וקנס אצא הפעל הקל שפא על שלשה מבלים כדרך שפא בשלמים הם פעל
 פעל פעול והמלל הפעל קס שב סר ולפעל כי מת הילד ומתו כל הזמן.
 ולפעול. הפקד אור מה טובו אהליך והנה הרמיון לכל חלקי הכין הם אלה.
 הם קמת קמתי. קמו קמתם קמנו. קמה קמת קמתן. הטיבנויים קס קמים קמת
 קמות. הפעלים קוס קומים קומה קומות. הנויים קוס קומו קומי קומכם
 העצירים אקיס יקוס תקוס כקוס יקומו תקומו תקיס תקומי תקומכם
 הפעל העבר לרבים הנפתרים הוא לעולם מלעיל זולתי מעמים
 מהאו מלרע. והם כי שמו אותי בעד נעו עוהים בחוכות שמו
 העם ולקחו כמו רועיך חנך אשר נרו צעדינו כפירשנו ורענו ולא רבו
 עליה והם שזו הפעלים כפי ירעת שפא יבאו בגורות המדרות ומה שפא
 מהם ברמות פעלים בגורות היוצאות הם על כל מול בערלה כי מוליס היו.
 כי בלב אבשלים היתה שמה ואלה נצר מהם תארים ושם הפועלת יוכלו
 מחפצו העבר לנקיה הכתרת באופן הקריאה לר והוא כי שם הפועלת יבא
 לצולם מלרע והפעל העבר יבא מלעיל כמו והנה רחל כתו באה עם הנאן כי
 הוא תאר ומלרע ורחל באה עם הנאן אשר לא היה הוא פעל עבר ומלעיל
 וכן נצרכו היא באה ונצרך היא שבה שבה שבה יבאתך והאקורות והנויים
 לפעמים יבא בצירוף כמו אמצעם ולא יוכלו קוס למכח על מות לבן צור
 פעמים שול אשכ אלך ובנויים סוד מרע קומי ורמי ונמי הרבות בחלם
 סוכה כצתי וכל הנויים תוספת פא טובה לא רבנות קומה לא למחנתך
 ואותיות סוצידים יבאו לעולם בקמץ זולתי אס יבאו בתוספת כון כי אז יבאו
 בסוף להקל ומשכאיו מן יקומון אס טוב תטובון ולרבות והגבשות ת
 תמונה תשובה לדמותהן וכלו כן מפני רבוי התנועות והנה פא הפע
 תבא לעולם בשורק זולתי ככתבא על אותיות העתידים ולו העטף כי אל
 לפעמים תבא בחלם וסוף ככתבא המלה בספחק ושלמים סנה וימת הטבע
 בארץ ותמך וירכב על כרוב ויעף ולפעמים תבא בכח והוא כשתהיה פא
 הפעל או למד הפעל אחת מאותיות ההכרע והוא כדרך ויעף ויעף העם
 מאר ויעל בהוויסר אל הצליה וכלא ואסעטף אל תצר את מואב ופנה
 התיבה ויגא שם סכלל ויעף אלי אשר מן המרפס ותחם עליו עיני ותחם
 עיני עליהם פלאו בקוץ ובאחמלת ותחם על מוחם דגלי בפתח התינו עם
 היות מיראה מעיניה. שפא מכה כעין והיא מלה זר.

וזה הפעיל

כמה חלקיו הם אלו

הפעל סעוד

הכין סעודת הכנותי. הכינו סעודתם סעודתו. הכין סעודת הכנות
 סמות סעודתו. הכין סעודתו. הכין סעודתו. הכין סעודתו. הכין סעודתו.
 מוכנים. מוכנים מוכנות. הכנים. הכין סעודתו. הכין סעודתו.
 העתידים. הכין סעודתו. הכין סעודתו. הכין סעודתו. הכין סעודתו.
 הנה. הכין סעודתו. הכין סעודתו. הכין סעודתו. הכין סעודתו.
 כי הקים בני את עבדיו. אלהים הכין סעודתו. הכין סעודתו.
 ואם למד הפעל את. מאותמת אחריע תבא כפעת. הדע לעם סודו. וסודו לך
 ולפעמים תבא הא הכין סעודתו. הכין סעודתו. הכין סעודתו. הכין סעודתו.
 בתפלות כפעות וזה יוכן בפעל העשר לך. וגם סקמנותי את כחותי. אל
 סמכים אשר הכינותי. העינות כי הים עס לנבך. וכן עס הכניוים אם לא
 סב איתנו אליך. ולפעמים תפול הא הכין סעודתו. הכין סעודתו. הכין סעודתו.
 מרוע אליו ריכות. והכינותי יכא כצרי המס ואפא בחידוק מקים מעבר דל
 מפר ענת גוים. ולפעמים תבא הפא כצרי כמו מפר איתות גוים והנס סמו
 הפעולים מנחי סצין לא יוכלו מאמר סס מנחי הפא. כי אין הכדל סין מונק
 נחשת סמוא מנחי הפא לאמר מונק לה סמוא מנחי העין. ובין המופרים
 מלכמי אל. סמוא מנחי העין לאת עצמות המוקעים סמוא מנחי הפא.
 וסמקמות והננוים יכא: כהא סעודתו הכין סעודתו. הכין סעודתו. הכין סעודתו.
 ספר מומך עקשות פה יוכאן הכניוים כדופפת הא. סעירים וסקצם למספטי.
 ופא הפעל תבא כהם כצרי או בחידוק וולתי כפלמד הפעל אית גרמית כי אז
 תבא כפעת. סעודת מנחי. ועיכו השע. ולפעמים תפול הא סכנין מהמקורות
 וסננויים ככ לריב אל ועומד לרין עמיס. משכעס להריב להדין. פיס כה כצרי
 אזי. לנכ פה. כינו כעירים כעס. ואותיות העתידים יכאן כקמך כמו סכא
 ככנין סקן. ופא הפעל בחידוק כמו תכין לך הדרך. אז כצרי יגל יעקב וטבאס
 כקוספת כון יכאן כמא כמו סכאן כקל. ולא יידון עוד. וכי ידכין אכפס
 וכשתא ואז הצפף על אותיות העתידים תבא פא הפעל כסגול ותבא המלס
 מלכילי. ויקס ערות. ייס: את כל הכיפס. וכאם כחידוק ותרץ את גלגלסו ואם
 פא הפעל. או למד הפעל את מאותיות חרע או פכא פא הפעל בפתח ויער
 מואך אל. ויכא אל לה. ותעד כצרי אל זכיתה. ואין כדל או בין הפפעיל והקל
 כי אם מנחי סעודתו. ושלא הוזכר. סס פופלו מוס הכנין
 הוא דומה למי סלח. סוזכר סס פופלו מנחי
 הפא סקיא יור כי אין סדל בין אשר מונק ואמר המס. סהם מנחי העין
 לכין וסוד האשכ: סמוא מנחי הפא. וכן וסמככפסי סה א מנחי
 סצין לוסמכתה. לכיכס סמוא מנחי הפא. ואמסס כפעל

הפעל המרובע

כבר ידעת כי
צעצם וראשונה

לא הוכח כי אם לשמש תמונת הכיין הדגום. ושנא בפול הלמד להורות על
הדגם שהיה ראוי לכא בעין הפעל כמו מעשו בבנין התפעל. וכבר ידעת כל זה
וזה הכיין יבא לעולם בחולם הפא הפעל בכל חלקי הכיין וזהו דמיון חלקי
הדמיון לפעל מעבר

כוכן כוכנת כוכנתי. כוכני כוכנתם כינכנו. כוכנה כוכנת כוכנתן
שמות הפעלים. מכוכן מכוכנים. מכוכנה או מכוכנת מכוכנתי
שמות הפעולים. מכוכן מכוכנים. מכוכנה מכוכנות. הצווים
כוכן כוכנו. כוכני כוכנה. העתידים
יכוכנו תכוכנו. תכוכני תכוכנה. וכבר ידעת שכיין הסתפעל ידון
מרוכת זה הכיין וידעת שבת זה. ואמנם הכיין הפעל. סנה חלקי הס
אלו. כוכן כוכנות כוכנתי. כוכני כוכנותם

כוכנה כוכנות כוכנתן. התארים כוכן כוכנים כוכנה כוכנות. המקור הכון
הנווים הכון הכוכני הכוכנה העתידים. אכן יכין תכוכן כוכן
יכוכנו תכוכני תכוכנה הכה הפעל מעבר תכוכן כוכנין כוכמן ו
והמחלכה כוכנה כוכני שומה ולפי דעת ה' יהיה שגא כוכני תחת הקמן שומה
כי בעור מחמין קדשו. כוכני ללצים שגאים. וכוכנתי כי כוכנתי. כי הכון
כוכנא. וכן כוכנאר מוכני רכני התכונות וכוכנא כוכנא שומה כוכנא כוכנא
אשר כוכנא שגא כוכנא שגא כוכנא שגא כוכנא שגא כוכנא שגא כוכנא שגא
דכיתם אלי כוכנה. אכנא שגא כוכנא שגא כוכנא שגא כוכנא שגא כוכנא שגא
ומקורות והצווים. חמול ימול יליר ביתך הכין לקראת אלתיך העתידים
לא יכוכן אדם כוכנא. יכוכן יכוכן על שפתך. ואם פא הפעל אדם כוכנא ריש
תכוכנה אמתות העתידים כוכני לתשלוס היגש. ואלה כוכנא יכוכן
ועל הגוים כוכני תדון וכוכנא כוכנא החיים הלמד כוכני. והוא אשר הים
ראוי לכוכנא הכוכנא על מקור זה הכוכני כוכנא על אמת גרונת ומשפטו להאמר

הפריק השלישי בנחי הלמד

כבר ידעת כוכנא' מהו השערישם כוכני הלמד פתיס נחיות והם כהיות
למד הפעל הוא או אלף וידעת שהחברל כיניס הוא כוכנא שומותיהן וכוכנא
שמוסם והוא שגא כוכנא שגא שגא שגא שגא שגא שגא שגא שגא שגא שגא שגא שגא
ואשר למד הפעל הוא אלף הן כוכנא שגא שגא שגא שגא שגא שגא שגא שגא שגא שגא שגא שגא

[illegible]

גולים אסתר ציטט וטור צופיה הליכות כיתה לכל זונות יתנו ודס .

שמות הפעולים

גלוי לכל העמים ויהיו תלויים על העצים . גדר הדחוס .

כשיות חרבי והמקורות הם על פנים מתחלפים . וחס כי כשיח

חרי הפעלים או לפניהם הם בחס נחל למד הפעל נח

ראש וחינו כי היה יא עמך בנה בכית בית זכול לך וראו ראה ואל תדעו .

וכש הנה האות ות המטות עם המקורות יבא לצול בתי ותמורת סחל לכות

לס בתי לגמות את יוס הטבת . כענות המתחם וכראות חתן . מצמות החטות .

וככו חס חבלתי חנה החתיות לפעמים וכדוב יבאו בתי . ולפעמים חלתה כמו

פכתנו למעלה והצוויים בנה לי חס פנו וסעו לכם עמי הסוככעניך

על סחל . בניהם . וסעתידיס ארעה באך אומר . הוא

יבנה הבית סוף תכבה . ונח משינה וזמחתם חלכך אל תמחי . משפטו אל

תמחי . כעס הדס יגלו כראש גולים . וכיור וכנון . כלס כליון . ובקך ונאך

ירבון . וכפסקבכל כנפיק יחסין . לא תעשו ככל . וכנון לא תעשו כן .

וכיור חס תכעין כעין בנה תכבה . למח תכבי עיני תראינה ופעמים דגות

קחסר כעתידיס נמר הפעל ויטילו או תנועת עין הפעל כפא הפעל . ויצתירו

אותיות העתידיס בבעיח נהשלים חסרון נמר הכעל כמו ויבן יא אלשים ויבן

וירד משה ויקן את חלקת המדה ויקשרו יקורס מפפנס ויססו פגס ויקנס

וכ' ולפעמים יבאו אותיות העתידיס כדרי כמו ואפן וארר אל תבן אל מחתתם

ולפעמים יבאו כפפח וסכפתהיס סח הפעל סות גרונית כמו ונתח כציון ע

עיינו ויעש משה ויעל מעליו ואס עין ספעל אות גרונית כפנח פח ספעל

פנחס ויעב יא אל קין וימח את כל היקוס ולפעמים קבא פח ספעל כפנח

מקוס סכבול ואו תחסר הגעיה מאותיות העתידיס ויכך על כואריו ויעב

מיונו סכו וירד מיעקב וירד מים ערים ובראן פתים גזרות מנחי הנמר

מפוכות מחכיריהן והן חיס וחיס כי אותיות העתידיס כאלה הסקים

באו כפוא כספסר מהן למד ספעל סמו ויהי ערכו יקד . ויחי אכס

וכשעמס כס סכבול מי זה אמר ותיס ונשקנו אלה סגזירות מפני היות העין

וסלמר מאותיות סכו ונחלקו חכמי סדקדק כמלת ואספסר חי כיד יקורס

כתב סהוא מפעלי סכפל וארשו חי וסרסכע כתב כי לא מנחם לעולם להיות

סיור למד הפעל ואס היס כדרי י יקורס סיו כס סעתידיס על מסקל סאר

סעתידיס מפעלי סכפל וסינו אמריס אחוי יחוי פתוי מס סלח כמכא כן לעולם

ועל כן סח גור כי סרס חי סוא חיס וסא חי סוף על פי סכסס סמלק סוא

סרס וסנס כל חנקי הבנין הרגוש סס סלס

הפעל שער

גלה גלית גלית גלית גלית גלית גלית
גלית גלית גלית גלית גלית גלית

מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה
המקור גלה הצויים גלה גל גלה העתידים גלה גלה גלה גלה גלה
תגלו תגלו תגלו תגלו תגלו תגלו תגלו תגלו תגלו תגלו תגלו
כפי לשינוי אתה צוית מקורית גלית את מקורית ופחה עשו רדי בתולית
המיתתם כל גלית דמיון אדם חסדך וסיא גלית את מקור דמה שמורה
הפעילים מגלה סור במים לים מכסים וחל מכסה על כניה מכתית את
התמוז שמות הפעילים מוכה אלפים ומעונה והמקורות הסע על פנים
מתחלבים חס ענה פענה אמן קוק קיתא לבלות עדותה עליה ופצוויים
צנה יטועות יעקב וכלא הא צו את בני ישראל לכן חכילי כאבא גליסוק
העתידים חכמה ארן מה יכזה יא לכם וכלא הא יכו יא אפק לא תגלה
עזותה וכלא הא וכו' חסדך אל תגל יגלו שמים עוכו לא תכסו את יא וכן
מה תכסין יא כי תאזה כפסך חליתכם דמי ושיא נזכר פועלו
ממנו גלה גלית גלית גלית גלית גלית גלית

גלית גלית גלית גלית גלית גלית גלית גלית גלית גלית
ססא תאז מזה באמר הפאר
כמו מעשינו בטלים וקס
גולה גולים גלית גלית גלית גלית גלית גלית גלית גלית גלית גלית
יגלה תגולה גולה יגלו תגולו תגולה תגולי תגולכם ודמיון למה שכל
בכח כפעל מעבר ואחר כך לא זוכה בסאתה חונת כחוננו וקבה כל חלקי
הסאלו הגלה הגלית הגלית הגלית
סגלתם הגלית הגלית הגלית הגלית
שמות הפעילים מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה

בנין הפעיל

מגלית שמות הפעילים מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה מגלה
הצויים הגלה הגלית הגלית הגלית הגלית הגלית הגלית הגלית הגלית הגלית הגלית הגלית
תגלה תגלית תגלית תגלית תגלית תגלית תגלית תגלית תגלית תגלית תגלית תגלית
לא אלקך הא הכין בחסדך חסדך הגלה כסוד באזר כי העלית ב
בכחך וכסף חרבותי לה כי המרו את רוחו שמסו אפלכב וחדריתם לכם
ובכרי סתעבותם בפשותיכם הפות לים ובתיו תמורת פא סתקה והרנת
את שבתותיכם וכזה חלת כלו בחכה העלה הסא בצרי והעין כפוא ופתח
תאזכר סלאת טום סתגריה
סאות

סודות הפעלים אשר אבי מראה אותך בסגול העין וכצד מעלם מנחם
מעלים את ארץ יא. ונחירך למקדש מראה להכיל. שמונת ספיעולים מופתם
צפונה ונקמץ חטף אשר אלה מראה בהר. הוי מראה ובאלה בחולס תחת ס
קמץ חטף. והמקורות באו על שלש משקלים להעלות כר תמיד. הדנה ארבע
את זרעך. מהרבת גואל הדם. הצוויים סדפה לש. וכלא סא הרף. ממני
הרפו ורעו. קרבי סיר. וכשהפא אות גרונת את שמואל העלי לי.

העתידיים. הדנה ארסה את ודעך. לא ידנה לי מאר וכלא סא יפת אלהים
ליפת. ויפן זכ אל זכב. אס כהף תלוס. לכה כמקה את אכנו וימרו על יס
ביס כוף. ורע בי עתירי זה הכנין בביאס בלא סא יכאו על מסקל עתירי סקל.
ולא יתחלפו כי אס עתירי כי בעתירי סקל יכאו אותיות האיתן בגרי. וכוה
הכנין בסגול. אל קפן אל מנחתם מן סקל כצרי. ויפן זכב אל זכב מההפעיל
בסגול. פאלו שמוסגולות וס הכנין לכאנו אותיות העתירים פתוחות
בפתח גדול או קטן. ועל כן אמרו קצת מהמירקנים כי נחמאתם מלפמך אל
קמחי סוא מוס הכנין. ויותר כמון סוא לומר שטא כזה המקס הסגול מקום די
סחירק סוא סכא כצור ילך תשי. וזה לפי שהקל בגזרת ממה סוא ינא ואס פא
הפעל תהיה עין לא ימצא הדל בין עתירי וס הכנין לעתירי הכנין סקל כי אס
מזרי הענין. כי ויעל משה סוא מסקל. ויעל עולות במחכה סוא מוס
הכנין. ובגזרת ראש מצאנו המקרי הזה כי וירא יא סוא מסקל. וירא אותם
את מכוה הציר סוא ממה הכנין אחד סוא ינא לסלישי. וסלא דווכר
פועל ממני.

הגלה הגלית סגלית. סגול סגליתם
סגלית. הגלית סגלית סגלית. סמקוד סגלם. כיו וספר סגל סגלית. איתן
אוגלם יוגלם תוגלם. מוגלם יוגלו תוגלו. תוגלם תוגלי תוגלמה. סגלם סגל
ככל אלה בקמץ חטף סוא אשר סגלה מיוחסלם עס סגלה אשר סגליתם. וכלא סא
סגלית יסורים. וכל כי סגלית. סחית כקמץ חטף לתפארת הקריאס כיו סגל
יעמד סי כסלמים. ואחסס חלק
סס אלנו. הפעל סגלית.

הבנין הנפעל
בגלם בגלית בגלית. בגלו בגליתם בגליתם. בגליתם
בגלית בגליתם. סקוארים בגלם בגלם בגליתם. סמקודות על
פסיס מתחלטים. יס שיכא סתת כהגלות בגלית פסיס מקודות מזה הכנין.
ויס סכא סגל סגלם בגלית. כדמה כדמה מלך ישראל. להראס בגלית
סגליתם. סגלם סגלו סגלי סגלם. סגליתם. סגלם יגלה תגלה סגלם.
יגלו תגלו תגלם תגלי תגלם. ודימיון למס שטא מהס סגליתם סגליתם
תגלם יסות. כסיד גליתם כדמית. וסלא אס כדמיתם. או לי כי כדמית ככעו
סגליתם. וסגליתם אלים וסגליתם פידו. סגליתם וסגליתם. סגליתם סגליתם סגליתם

ושא את ראש סמלקוח. שאו את ראש כ' ערת כנוויים. שא את חיל חושק. כ
 תשא את ראש. ותשא את עלינו בעתיד. אחכס בהצת למד הפעל סא או תבאסה
 בזרות כאלה בהתחלפות גדול כבין סקל וספעיל. כי באלה לפעמים תחסר ס
 ספא וקמח הלמד ולפעמים תחסר הלמד וסמכתב גם כן. רמיון זה כי בזרות
 כזה מצאנו עתיד הקל פעמים בזרות הלמד אבל היא סרית במכתב כמו ושא
 יזה מרמה. אשר יזה עליה ולפעמים תחסר. כמו ויו מדמס אל הקיר בזרק
 סוד. אז כבדי ויו כחם על כבדי. וכבין הפעיל ויו ממנו הפתח היור. וכן בזרות
 כזה באו עתיד הקל לפעמים בהדאות למד הפעל ככתיבה כמו יזה לארץ מכלס.
 ובהפירושה ויו אהל. ויו מזה את מטהו. וכבין הפעיל ורכו שמדתי ולא אט
 . אל תט לני לרבי דע. הט לני אל עדותיך. משפטם אזה תטה. סנה. ויש
 בזרות שלא באו מקן כי אם מכבין הפעיל. לר כמו בזרת ככה שלא מצאנו מ
 מוננה בחסרון כי אם כבין הפעיל כין בהדאות למד הפעל כין בהעדרם סאסה
 אזה אבי. ויך את סמכדי. ולפי הראש אולי אוכל ככה בו. הוא מקור משפעל
 הינוט וסלא סוכר פעלו ממנו. לא כוכו. וספעורה כוכסה. וסלא סוכר פעלו
 מה הפעיל אשר כוכס את סמריכית. וסנה מזה ספעט סקס על סאר. וסאס
 בחי סקצות לפעמים וסיו מנחי. ספא ססיל אלף ולמד הפעל סלהס היא סא.
 כמו לא תאסה לו. ולפעמי סספא סלהס ער. ולמד הפעל סלף. כמו לא תירא
 סלא תחת. כידא כא את יא. באו מתוכה. סאס וסאיכס. ולפעמים ססיה ס
 הלמד סלסס סא כמו אשר יריתי לי. וסמקור לידת כמו אוכל. וכבין סספעיל
 סבא סוד פא הפעל מומדת באו כס. כמו אשר הוגס יא. וסדוי סודן לוא כו
 סוכ. וסעתידיס אודס את יא. ולא קנוו יא את עמינו. וסוד כרית ער סא
 סנינון כפדי. וססרון למד הפעל וסאמר ירה וסר משפא וסר. וכבין הפעל
 סא ססאריס לרס כחיס כמו כור סאד כובי ממער. סקולותיס כובות.
 ססס סעתידיס יא ספסר כסס לכא ספא ספעל כסס סבין סוס סא סיס לסלכא
 סרסס לססרון כון סבין וסעתידיס מוס סרס ירס וססל סוד למען סורא
 וסספעל. וססרס עלי וססורו את סוסס וססס סקס על וס. וססס
 בודי ספין וסלסר. ססס סלס ססס עיכסס וסו או יור ולמד ססס אלף
 וספעל ספדי ספעל סל כא כרית סרית באו סאסס
 סאסס וסא ספדי סעל יוס סססס וססאריס כא סאריס כסס סאס וסמקור ער
 סא יוסס וססוויס כא סרין יא כסו בית אל וסססל סרס ססו וססרו וסס
 וסעתידיס ער סא אל מקדי אל סס כא עס וסס כרית סא וסא סרית סר
 לרס יוסס סססן סססס סססרית וסססן כל כרס וססס. וסססן סספעיל
 ססס ססס ססס סססס סססס. סססס סססס או סססס סססס

סמיה סביאות סביאותן סמות סבועים סביא סביאים סביאים
 סביאות סמות סבועים סביא סביאים סביאים

סמך סבא או רביא סבא סבא רביא סבא רביא
סבא רביא סבא רביא סבא רביא סבא רביא סבא רביא

וְכָל אֱלֹהֵי הַדְּבָעַל כְּרִיאַת וְנַחֲסִים מִסִּמְכָּתָהּ פִּתְחוּ רֹאשׁ אֶל
וַיֵּאדָּא רֹאשׁ כִּי הוּא עֲתִיד מִן קִמְיָא אֲרִיִּים אוֹתָהּ וְשֶׁלֹא הוּא כּוֹפֵל מִזֶּה .

[illegible]

וְסוֹא פִּדְיוֹן אֵל
כִּי יִדְעַת

בפרק הראשון מזה השער מהו הכרזה אבל המדקדקים בפעלי הפל . והוא כפתי"כה העין וקלמר מאיוו גזם דומות ועתה הני יודע כי ברחם אם הגוי'ת'

תפול עין הפעל מהמכתב ויבא תמורתה דגש ואחם הבנינים מעיניהם א
דגושה בכין הרבוס וההתפעל לא תפול והם אות הכפל כלל ו משפחה בזה ל

במשפחה בשמים. כי אין כח שרגש אחד לסודות על רגשות הבין ועל חסדון
האות. אבל הכל שאר הכבדים באו בידו בחסדון אות סכמלי ואמנם כל חלקי

הבנין הקד הם חנו הפעול מעבר
הבנה הכתה סגרת כטו סגרתם סגנו

פכה סככת סככתן • שמות המועלים כוכב סודרים סוכה או סוכת סוכת
• שמות המועלים כוכב סוכים סוכה סוכית • המקור סוכ • סוכיים

סכוב חבנו סכרי הבניה הפעילים אסכולת יפלות תפלות נסכות יסכו ת
תסכו תפלות תסכי תפלינה והנה לפי מרוב חלקיות הכנין באו בחברון

מעמטס מעמטס סעלמים • וסיה הכעל סעכר ליחיד הכפתר קאָ כמו כי אס תס

המבטח פח הפיצול בפתח חבני כי המפלט הכי תחם : וכחמכרו עין הפעל העול
המבטח פח הפיצול בפתח חבני כי המפלט הכי תחם : וכחמכרו עין הפעל העול

[illegible][illegible]

קושי. ולרבים הכתרים כאשר תמו כל הגוי. כי פשו אמונים. ומלרצון

חבובים איתו חג (א) . וקמרחים בעד עתם כי דלנו מלא

מלאך באנו לנביא. שמות סופרים. והשם הזה סוד מלכות תאריס אס זך
 יסוד אתה. תש ורשע הוא מכלה. ויחדו יסוד תמים וקפלת זכר. בזה השם
 מלא הרים הים רבנו הדקות והרעות. ומאות ספונים לא מצאנום חברים
 מה פלאו מהם שלמים. ברור עון אפרים. ל. ודיס סה כי גרמוני היסוד. וזה
 האמה ברורת השמלותם המקור על פנים מתחלפים יס שבאו בחולם
 הפא. רב לכם סוב על תוס כל הרור. ויס שבאו בפתח לוד לפכו גויס וכ
 ובתוספת וואו שמות וטאוף. סונוים סוב רמח לך דורי יסובו כיון פ כי
 עיר. ובקמץ סטף רבו שמים. רבי ושמי. חגי יסודת. הפעידים מה
 אקב לא קבה א. יסוס וישרוק. ובמורק יסוד זהרים. ירון ושמה ואשר
 תמור יואר. וכסאת הר שער יסובו עליו רכיו. תכוסו על אשה ותרין
 למון אלס. והנה תבטינה אלמותיכם. וכלו סעוף ותצו יד מדין ובהפסק
 ברק ויהס. ואלמס כל חלקי סכין.

[illegible][illegible]

[illegible]

בהם . דע שחכמי המחקר חלקי המציאות ככלו לשם חלקים אל עצם ולמקרים .
והוא זה מהמציאות כולם הם מציאות עצמית ושם אשר יש להם מציאות בעצמם
ואינם כשואים על זולתם . ואם הם עכברים קורים לעצמם לא יצמוד אמתתם זולת
העצמים והם לפי זה יקראו מקרים . וראוי הוא אם כן שהמציאות אשר יורו על
פני אלה הדברים יחלקו בחלוקתם רצוני אל שמות העצמים . נא שמות המקרים
אבל לפי שיש שם דבר אין להם מציאות כלל . והם העירי הקבצים . ומן הראוי
סוף לשכח לשם שמות מתחלפים כפי התחלפות הקבצים ההם כי העירי האור
לא היה ראוי להקרא בשם העירי קבצים וסוף הדין כזולת . אם כן ראוי הוא לומר
כי סגור הענין אשר לשמות הוא שם דבר לפי שהוא כולל לעצמים ולמקרים
ולחידושים . ושיתחלק שם דבר בחלוקה הראשונה לשלש חלקים . רצוני
לשמות העצמים . ולשמות המקרים ולשמות העירי . והנה שם העצם יתחלק
עוד א שמונת העצמים הראשונים והם אשבי העצמים הרומזי אליהם . ואל שמות
העצמים ששבים אשר הם הסגורים והמכונים והם אשר אין להם מציאות כי אם ב
כפפם כפי וסגורם והמכיר ורומזיהם . ושמות העצמים יש שהם כגורים מעצמי
אחרים קורמים להם בשם אדם הגבור מאדמה . ויש שהם כגורים מהפעולות
בראיהן ושמעין כגורים מפעל בראיהם והשמיעה . ויש שהם כגורים ממקרים
אחרים כגורים בהם האדם הכריח כן לחזק הארומיות שבו . וחכמית שנקרא
כן להפלת זבתו . ושמות כאלם יקראם המדקדקי תארים גוברים . ויש שמות
מאירים כגורים לפי שהם מקום והם רוב שמות העצמים כפום וגמל וארץ יגפן
חולתה . ורע . שחכמי הסגור עשו חלוקה אחרת בשמות העצמים וקראו כ
כחצית . כפרי הקדש גם כן . אחר השמות מקום כדלים והם כדפ
והם משותפים . וסמכותפים יש שהם משותפים שתוף גמור . ויש שהם
כאמרים ככללות וביחוד . והם מופאליים . והם מועתקי . וביחוד זאת החלוקה
סוף . כי שמות מתחלפים המוכרים לכאנאים מתחלפים הם סנקראים שמות
כדלים . והשמות המתחלפים המוכרים לכאנאים מתחלפים הם סנקראים שמות
ולביא וליש יקראו אותם שמות כדפים . והם האחר המוכר לכאנאים מתחלפים
כשם סעין המוכר על סעין הרחוק ועל עין המים ועל עין השמש יקראו לשמות
פלא שהם משותפים שתוף גמור . ואמנם השמות כאמרים ככללות וביחוד הם
כשם ישראל ויהודה ויוסף שפגמים כאמרו על האמה או על המטפחה כמו ישראל
לא ידע . יהודה יעלם בתולה . ולא כחלו על פגם יוסף . עם היותם שמות מ
לאנשים מיוחדים . ואמנם השמות המופאליים הם אשר עקר כחיהם הוא על עצם
מס . ואחר כן קוראו לעתים מה א עצם אחר בעצמו רמזין מה שיש בניהם כשם
סאיה . והכלל המוכר על אה הבניא חיים והוא אחר כן לאנשים הגבורים
ושמרים המתאחדים ע'ה' המופאליים אהיה . כי כפפיהם כלבים . ושמות
שמותקים הם המוכרים גם כן בעצם וראשונה על עצם מהעצמים והוא אלו

ונאמרו בעבור דמיון מוסל ענאם אחרים אבל ספקיותם בגמלים אליהם א
 פקיעם נאמרו מהם כי זהו הסתל מיעדין זאת ספקאלה ואמר לביט
 ברא הקר וכתבות סארץ ולב הממים ולפי מלמי האדם יש להם
 יתרון קנתם על קצתם בחלק הסכלי מה שלא ימצא לוולק ומשאר אישי
 קמינים וכלו ששם סעצם כאמר על אישי האדם ועל שאר סעצמים בקרייתם
 ואמר הים סעצמות המלכים על אישי סמרדר הובדלו בד' הדלג סביאס סר'אנע
 ספרי האס ואל'הם כי שמות סמרדר לא יבנה מהם פעל כי לא תאלף אברהמת
 ונתאמר זה משאר סעצמים הראשונים כי בא משלב קסלג בצלמון ונחמד
 הארץ סמרדר המלכים ונמדכלו בממדים וולקס ויהסדל הב' כי שמות
 סמרדר לא יבנה לוולקס כי לא תאלף יצחק סרדר ולא יעקב סרדר כמו סמרדר
 בגר הנמר או הפנתים כי בא בוס פירעס ולואס ססכס לא יקבלו סכנוי כמו
 סיקבלוהו שאר סעצמים כי לא תאמר אברהמי ואברהמך כמו שתאלף בגדי וברדך
 וססדל ספליטי כי שמות סמרדר לא יתרכו כי לא תאלף אברהמים או יצחק
 סמו סתאמר סמרדרים ומהם סוסים ויהסדל הד' כי שמות סמרדר לא יבאו
 ברא הידיעס כי לא תאמר סאברהס כיצחק כמו סמרדר כי אס ססוס אכסר
 וסחמור אסר ססמר סגדול ואלתס ומה סמרדר אסר סקלס הוא תאר לרפס
 סלמס וכן באו שמות אחרים כהא סרעס וססכלס תארים לסבט או למספסס
 כמו סימס סקרי ואלן סרדך להארי סביאוס ואלמס עבודת הבקרי
 סנה מוס שמות סנקריאו עין סמקרה כמו סמר ואלת
 סרק וסמספ סלס ובר עסס ביום סרג רכ סכס סכילס סהיא ויס מהס
 שמות סיתואר בהס סעצמים במקום מלאה סוקרים וסס סנקריאס שמות סתאר
 סאמרד ואלון ססס וסמסן סרדך ולסס סס וסמר לכן וססס שמות
 סנקריאס שמות ספעל וסס סוקרות וסר ירעס אוקס ומהס שמות ספועלים
 וספעוליס אסר ירעס אוקס גס סן ססמר ספעלים ירעס ספנה אסר סעכר
 סססן סין סוקר ספעלים וססדל אסר בימסס וסין שמות סתאר כי סס לא
 יצדק בליס ססס סקוא כי אס סקעס ספעלים ספעל סקוא ואלמס שמות
 סתארים וסרקי על סנקריאס בהס גס אס לא יעסו ספעל אסר סעכר סקרא
 גלס ססמות וסמסל סוס כי יס סרדל סין וסוכס אס וסכר וסין אס סמססרס
 ימסל סגכ כי לא יקרא גסכר ססיותו גוכס ספעל וסכר סקרא גס ססיות
 יסן להיות לו ספל סגכ סקמן ואסנם שמות ססרדרים סס ססמות
 אסר סוכסן לסרדרי סקמיס ססך שמות וסיוי וסכלוס כי אס
 אססס ואלן ססך כי אס סרדר סאר וסמות סרדר סססס וסעוני סרדר
 סעיסר וסכלוס סרדר ססמס וססס תקיס על ססר

סמיותים אסר
 יסלקת סססס
הפרקה בהכרלים

המדות חלק קצתם כפי המצאיהם בפני הקדש • כלם מוצא בכתבי הקדש
 חלופים מיוחדים לקצת השמות • כזה אם שני האחדות והדביו • לא הזכיר
 וספקות • כי יש שמות שכל לעולם בלשון יהודי • ויש שכל לעולם בלשון רבים •
 ואשר באו בלשון יחיד הם כמו וסבוכה • ברזל ועופרת • וז' משה הכהן כתב •
 שם כסף לא תרבה • והשיב עליו ה' אלהי ה' אלהי ישראל • וכתב ה' אלהי
 ישראל • שכל שם שצדקות ולא את כלום כי היה יכול לומר את צדקות כספם וכן
 וכן באו לעולם בלשון יחיד • ואמנם השמות אשר באו לעולם בלשון רבים הם
 בתולים וקונים כצורים עלומים פנים • ויש שכל מהם על מקבוצת פנים בדיח
 וצורים ושמים ומים ולא באו כפדיו לעולם • ואמנם החלוקה המצא
 כפי סודותיה והקבוצה הוא כי יש שמות שכל
 ולא יבשר להוסיף עליהם ההא המורם על הנקבה כגשר ושור ועז ושפן כי מלה
 לא נוכל לומר כצורה ושורה וכו' • ויש שכל לעולם בלשון הנקבה ולא נוכל כיוון ה
 להשיב ההא אחר תורה על הנקבה להשתמש מהם בלשון זכר כמו חברים אטפה
 צוניה ותרבות כי מלה לא באה חזיר ואבן • ויש שמות שכל בלשון
 זכר ונקבה יחד כמו כל מה נקיר ועליו כן שהיה בדיח כן שהיה רוח • פגוש
 רוח שכול • ופרה מוכ תרענים • וסיה המהמה הנשאר • אם תחנה עלי מחנה
 • שם סגורים סגור • ולא תאורכו עוד מקומו • וזולתם רבים • ויש שמות ש
 שכל באו כהא הנקבה ויכללו גם הזכרים גם אם יסו ממינים מתחלפים כי הם כסוב
 להם כמו כלה וטרפה ובהמה • ויש שמות שהם מיוחדים לזכרים ממין מה כאל
 ויחמור • ויש שהם מיוחדים לנקבות אשר צאונת המינים בעצמם כרחל ואתון
 ו' וביאשי האדם כמוצא שמות מזה המין כעבר ואמה או שפחה וארון וגבירה •
 ויש שמות זכרים שכל קבוצם בתיו סבוכה באבות ולוחות ומקומות • והפך זה
 קמץ קצת שמות הנקבות במס ויור הזכרים כנשים בפלגשים • ויש שמות הזכרים
 בנדות לשון נקבה כמו שלמה מאשרקה • ושמות הנקבות בלשון זכר כמו אביגיל
 ואזנועם וזולתם רבים

הפרק השלישי בחלוקת

על דרך חלוקת הפעלים • הם המדקדקים הזכרים לסקול השמות באותיות פעל
 כמו שיצאו זה במשקלי הפעלים • וכמו שמשקלי הפעלים יש מהם שלמים ומהם
 חסרים ומהם כחים ומהם בפולים • באלה האותיות בעצמם הם משקלי השמות
 • ומהם אשר הביאם אל המדקדקים אל החלוקה הזאת היא לפי שמוצא שחב
 השמות הם כגורים מהפעילות ומהם ירצו מרובם בדיחות וההדרן והנחות
 ואחר שקדיר כן אם מוצא שמות מהם כגורים מהפעילות השלמות • ושמות אשר
 מהפעילות שחזות או סגורות • מן הראוי הוא אם כן להעביר אותם באלה המעלות
 • ובעצמם חלוקה יורצו מאי זה פעל כגור אי זה שם מהשמות הכגורים ומיין

השמות
 הכאשר

והיון זה כי לפי שחזאנו ערות ביהאסף שמו וכן ויפן עליו את המד והאדעתי
בטעמים מתחלפים שפטנו על כי ערות הראשון הוא נגוד מן פעל ואעידה בם
את השמים ואת הארץ. וסודות השמי הוא נגוד מן פעל ואעידך ערי. וקער
כומה. וקפועל הראשון הוא מבחי ענין. וסגני מבחי הלמד כמו שידעת אס כן
אלה הסודות בעצמם יהיו לאלה השמי שמות ומאלה תקיש על השאר.

ובבר ידעת בזה הדבר כי מהפער הראשון מזה הספר שזאתו הראשונה
מן הכיכבות על השמות. אס האלף האלף אזורע אשכול ואס אסא
כהא הכנה הכלה. ואס היור כיור ילקטו ויבקר ויפתח ואס אסא כחם מענס
ומפנה ומסנה ומפער. ואס התא סתיו פקמה ותרומה ותפלה וקלטות. ואחר
זה ראוי שתדע מהשמות ישתנו באופנים מתחלפים. יש שיסתנו בסמיכות ויש
שיסתנו בריבוי. ויש שיסתנו בריבוי ולא ישתנו בסמיכות ואין גס א' שלא ישתנו
בכנוי וכדכנוי כמו שתראה כל זה בזה הדבר בעזרת האל. ועתה הכני מחדר
השמות על סידר הפעלים דכנוי. הפעלים והחסדים והנחיים למיניהם. ואחרונם
ישענו הכפולים. ואחר כן אביא הארבעים והמחומסים. ולפי כונת הקצור
אין צורך לזכור שמות כלם כי הכיחנו מכל מין ומין שמים אי שלמה ואוכבי
השתבותם יספיק. ואתה תעמוד על השאר שלא נזכרו. והנס כזה אך בעקבו
שתדק כי הוא הטיב מאד בזה החלק. **פעל הקמוץ** יש ממנו שם
בעצם כמו אבן קוסב עטן. ויש ממנו שם שתר. כמו
חכם סכל קטן דמץ. וכלם ישתנו בסמיכות וכתבנו הוא טעם ומפתח בעין וזכר
הארץ הדיא. חכם לכה קטן כני. וכתבנו שם יסאר הקמוץ בעין. חכמים
קטנים משלים ובהמיכות תמור האם. משלי שלמה א כל חכמי לב ועם פ
הכנויים והדי זכר וכן כלם. ולפי שחזאנו אריתי מורי עם בשמי. שפטנו כי
הנפרד ממנו בשם על השקל זכר. כי לו היה הנפרד בשם או בכס חיהבא ב
בכנוי בשמי או בשמי. כמו שכתב מדרך דכני ומחדם חדשי. וכן שפטנו בהרמז
לכקדים מהנפרד ממנו בקד שאלו היקבקר הים אומר לכקדים כמו לחדשי מן חדש
פעל שכתב בשאל והעין בקמוץ ומן כתב יקראכר בהכבם יהיו בתוהים
ואת יקראכתארת גדולתו. כתב הדת ומבאנו טאר לעולם קמוץ פ
המוך או מופת. ונקטנום בכתבים יקדים. ונשתתם בגזעלויים מן הים ודכס
גבל סכך כפת הם אחרים בהמיכות וסכרת. אבל כבואכ בלשנא וסוף ככוק
יבאו קמוצים על ערש דיו **פעל** שכתב בשאל וסעין ככרי. באר זאב
פאר באר מנאנו קמוץ באר בגלון נקבות ויהפכו את בארות ס
המים. וכל בארות בארות חמר משוכה כי באר סכית כבול וסאלף בשאל כבול
ואולי אינו מזה המשקל. **פעל** שכתב ככרי וסעין בקמוץ. עכס סכר טעור לכה
יפתנו בסמיכות. וכל

ואיפוא סתא מזה סתקל אחר ונחמיכית אחד אחד העם כפתה האלף .
פעל כלו ככרי וסוף מורפ . הללכן מהר ומי סס תכל כלס פעל השא
כזירק וסעין ככרי ורנש . עוד עלב כסח . ומזה כלל הש
הקטור
אחר קאיתס . והרבר אין טהס ומזה אלס וחרס . וכא סחית ככרי להיות קרס
עללס מלס רגס . ונקבוס עלגס עורס פסחיס אלמס . ונאו מן קלס עורס ו
פסחיס . פעל הקמוץ כעין ככר אכר וכאמוך ככרי כסף ועל מטקל השניס
ס . אל וקח . ככיס . פעל ספא קמוצס וסעין כרס . קן סמן סמן
סמח ככר ערל . וסססככס תפוס . ספא כסוף וסעין כפתח . וקן כיתו .
סכן סומחן . ערל סססס . ספל רוח . ומסס כאו העין ככרי . כקכ עסו . חמס
מאות אס . כאכל אס כא כסגול כעכור סכמכו למלס זעירס . ומזה סמסל מ
מכאנו כסך וגרר סכאנו כסמיכית על מטקל ארץ ונפן . אל כסך ססית . וגרר
אכיו כסרס . ירך המוכס . ונול אס וגרר אכרס . כאו כחמס כקורות ילל כ
כסרס ועפו כסך כלססס . כועל ספא כחולס וסעין ככרי . עולל ונכ
ארכס יוכל רכ החוכל . ואת סססר . סססמנו אלס סכאנו על דרך סססוכס
מסכין סקל . יכא . כקכין כמורס . עוללס ויוכקיס . וסססס מזה ססס . סססרס
סוממס . וסרססס ססססס . פעל כסס כקורות ארץ סכנ נפן סלל מלך סרס
ככר . וסס מוס כחמס קורות . כסר ססר סכס סמל . וסס סכס יכאנו כסס
כסס כקורות ופסס כחמס כמו כרר ונכך וסכל וסכר . וססס כמסס על פי סמסס
. וסס למר ססעל גרססית סכא סססל כס כן סססס גרול וססס כסס . יסס
ססס . וסס עין ססעל גרול סססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס
כעל ומללס יסס סכא כסכס וסס סססס העין קמוכס . וסס סלל יססס . וסס
יססס סס ססן ארץ ררך ססס וולסס . וססר לל יססס סס נרן מלך ססס סס
ססן וססר וולסס . וסס מוס יססס סססס סססס ארץ כסף לסס ססר . וססן סססס
מס כלי ססס כמו ועל רנסי ארץ . על קנו ארץ . כססס כסס . וסס . עמי אכל
לסס אסר עוססית כססר . וכל סכאסס על זס סמסל כין . וסססס ככור ורר
לל אסס כלס לל יססס ססמיכית כמו ארץ ככס . ררך סמלך ססר סמקס . ססס
מססר . ולפי ססססס ססר כסר אס סססס מוס . וסססן אל סרלס . סכל סכל
כסס כקורות ומכאנו כסר עסכך . מססס סמסך . וססר רלסך . סכל סכלס
גורס סללס סססס ככר מלסלס . וסססר מוסר מלססס ככר על מטקל פ
פעל הקמוץ וסס ארץ לססס ורלס . וס סכאנו כזס סמסל ססססס .
כססס ררכס מלכס סססס סססס וולסס ארץ כס סססן הול ארסס . וסס
ככר כסס סמלסלס ועל ססססס אסר סססס . לכורר כססס . וככר עלסס א
לס סכסס יוכל חלוק כסססס פי אולס ססס כסס כקורות סכא כס סססל ססס
ססס ססססס . ומססן סססס . וססן מזה סכלל מעססס סססן כ
סססס . ססן לססן כססס יססס כססס וולסס מעססס . וססס

ואתם שפא ברחם קדושת או אתם מלאו כעס צטם בקדושת ופעם ברחם באל
ל יולד ב יורק כמו חסדט מכטו ומכפר כפרו ומסכל ככלו ומנדר נדרו ומזהר
הנהיג יס מנוחט טח יקדטוהט נדק ובעט . פעל הפא בחולט והעין ב
כסגנו . בטס חרט קרט שרט . ואס עין הפעל
בחן יחכ קאר . ואהר ובהן לא נטתנו . וזה המסקל לא יכתבה בהמיכות . חטן
מטפט חרט מיס . קרט ושרחל . שרט יסי . וכבוהט עט הותיות הכנוי ליחיד
יטוב החונט לקמן חטן מרי חרט בהרט . שרט כתיח לי מיס . כללו לא בקרטו
וכא ויקבל בקמן חטנו מוכאר בעמח אות סגרון וכן חקלי חרט ונה כנימפט
מה טי אופליך . ותלח מנבי חרט . ועס כנוי הרביס חרטין קרטו וכח בקמן
רחב ושרט ימתחת . וכן דק קרטין . ואס למד הפעל אות גיוני תפא עין סבעל
בפתח גיונה להס ויקה רומח בידו . פעל מלעיג הפא בקמן והעין בסגול
חס און כידך . לא תעמו עול מות . וחייס . אחר אחר בתוך . ונהא
נוספת המותס לחס ידיו . פעל מלעיג ופעין כמדי וכרגט . וכמקל יד . וסנח
אס כלי העיט כחא סטין . בקמן מפני מהיט עמוה מלקדגט . פעל
ספדח כפח ונכבי דגט העין . ופעין בקמן . נכס כלח כוארמכת .
וכהמיכות תפא גכ העין נכפח סנת טנתן היא נכס . וכספעין לא תקבל דגט
תפא הכתח בקמן . חרט חסס כסס לוי . וכקבוצ לא תסתיב תכנת רפח . ומדין
פיה הוא חביל וכל הסתית דגטי העין . פעול הפא כפול והעין בחולס .
סאר סאול תהוט סמ . וניה וס גבוה קומתו . נכסורק העין . גבול זכול
ואלה לא יסתנו כי טקטן גי וכמיכות . פעול ספא בקמן והעין בחולס
ארון חרן גיול קטן קרט כלס טקטו . בקמן . וכסמיכות לסול
בפא ספעל . קטניס גחליס ארומכס למיסי . ארון עין . קטן כניו טלכס כעיר
. בגול . דגוט בעין וספא ככפח וסמק יווק . עמה כותוק . וכקבן ר
חתן כפוח הריט וכטורק ודקוקיט זכר . וסוקל ומוותקות כספ .
פעול ספא כמן ופעין כסורק כרוך כדוס . שריע וקלוט סנוע .
וסתנו כסמיכות . כח כרוך . אלא שביע זאס . וכרגט העין וככתח
הפא מפני הרגטמור סארן . תנור וכריס . תכוח . פעול הרגוט וספא
כחורק והעין בחולס . גבור . סכור . וכקבוצ טקמן חטן . כפריס . וסמורק
העין . כמור . חיל . פגול כמור . וקל העין בחולס גיחון קיסור . טילוח .
בוועל הפא בחולס ופעין סקמן אחר גול . כסבעילס . וססמכס תפא העין
כפתח . וכידע יסוינה כרמט . וקביכס תפא קמונה . ככככ . לעולם
זכר . דורות עילמיס . וכארק הפא . חולס מכל . מפכטס אחר . בוועל
הרגוט העין . גמן . כלס . וסחולס העין . עלה אריס מוככ
סע על סכלו ומזה כתמק
למקמ

לנקה . פעול הפא בקמץ ופעין בחדק חציר . ריב . רכיל . חכיר .
 ומה אכיר . כי מנאמה . מוקל לאכיר יעקב . ובקמץ ובמיכות הפא
 בשא . ומה כרים פדעם . ושלשים על כלם . ואחרק שלשה באו קמץ . ודגם
 העין ופתחת הפא . אכיר . אכיר . ככיר . פנים נדון . ובכיר ידעת פלא . פתחו
 שרבושים . ומאלם עדין . וכרים . הקמוצים ובאו בקמץ מפני הרים . פעיל
 בשא הפא בכיר . כפיר . כסיל . מחיר . שחין . לא יסתנו . פעול
 הפא בכיר כמו אונב . אזור . אפוד פרום . פעלי
 הפעיל . ולרבים חפשים . פעלי מנדי . עכרי . ונכבולי שבו
 ובשא פכיו . עדידי . פעלי אללי מחה הנטפת . ומה מוכח
 אדם אחרי . ששוא תאר ונכונ אחר . פעלה אחיה שפחה . שאלם
 כשה . ומה חזה . ושדאני חכמה . ואם . עין הפעל גמית . אהבה .
 אחות . רחצה . וכלי אונת גרונית שלום . סלח וכשה אחת . וכבנוי ובמיכות
 תפתח הלמד . ותשוב סהא לתיו . שפחת שדים . סנה שפחת . והקמץ באופנים
 מתחלפים מחפחה פסחים . ומשפחה שפחה . פעלה ערמה שכתם .
 עצמם . עולה . קרחה . והקמץ חכמות בחון תרונה . עולות פלשתים
 כפמון . וכמוכרת בשא . וכשורק טומאה . או חופשה ומה ותחת . עורח
 באשם . כחמות האלק . פעלה קערה גערה . נדק . נדקה . וכמוך ה
 ספא בחירק נדקת . עשה נדקת . וברכו נדקת פודט . נדקות
 אכיר . ובקמץ פולק נדקות . נדקות לעד ומה מערה . פעלה הפא בסנול
 לפי טעיה ראויה להרגש העין כחמם . נדקה . נדקה . נדקה .
 ישתנו בפמיכות ובקמץ כמפטי . פעלה אדם גולה אפלה . טחלה .
 כחמם . סגל . תשוב סהא לתיו . נדקות . וקון הלמד לפתח
 כמשכח חדריהם . פעלה העין נדגם . נקסם . כפרה יכשה . ופרשת
 גדולת מירכי . בא . הפא בקמץ מפני הרים . פעולה העין
 נדגם גס כן חמדה כפוחם . ומה ובטוחות למרניז אל . נחייכה
 אונק קפוחות . פועלה תועה . שורקה לשפוך סוללה . ובכמון נשתנה
 תועה . פעולה . כשורם . חגורה עבודה . פעולה אכילם
 בניסם . כלמה . שמשם . פעולה סלמד . נדגם .
 סגולה . ארובה אחר מדה . וכלי נגם . ארובה ומדפא . מלכס שמועה
 פעלת רכלת פאכים . עטרת וקנים . ים מהם יבאו בסנול ויש מהם יבאו ב
 ככיר . תכלת . וארמון . חמשת בני מיכל . פעלת העין נדגם
 ארתי . נחת . סלד . ואם למד הפעל גרונית . שפחה . נבחת . נלחת
 קדחת . פעולת טהול . בקורת . פעולת כפורת . כנורת . ובשא
 ספא ופיון . סעין . קננות . כחוסם . פועלת והחוסם . נחוסמם
 פעלות נחמם . מדות . ילות . פעלות . אילות .

אינות . פעילות ידיות כפשי לזמיתות וצרי ונכנהו בכבדות .
פעילות הכללות עינים פועליות קומיות פעילות
נפרית . חותם תכניתו ומהצורית .

והואו מודית . פעילות שארית . פעילות תחתית . פעילות
חמטית לכרעה . פעלת יס כרע .

אולת יומם עזות . הכתנה מפני העין פעלום טיפס .
פעלם ואת הכלעם . אהם ירעתי . פעלון שלטון ואם

עין הפעל גרתי . פעמון זהב פעלן פשתן ונכמן
חטף קרבן . נכמורקטולן . פעלון סגם העין זכרון .

סכרון עורן . פעלון כרע . קלסן . קמפון . נכמורקטולן
וכתה סעין . אכרון נכמפי כהם אותיות האמנות
בדאטית החלות מפעיל יתן אוכל למכסר . נכמל מ

ואשר

מטקל מוסכן . מדקס אלניפתח נכמיתות . מפעל סגם
נכמיתות . מורכבים רכתי . ערטי . וכלו החמדים מפעל לאיבה
מוחר ומה במקהלות כדכו אלהים . נכמפמחם נטועים . נכמל

במקהלים אכרך . א . משעין ומשענה וישתבה נכמיתות כלמסען לחם .
מפעול מומיר משינוי מדעל . מפעול מכלול מניעול . מפעלה
מכאלם וכסגול ספאוקין העין ממשלה .

מחלם וסדירק המס מלחמה משהם נכמון מחלבת ענב מלחמת והפתח
וכהדקטסגול טיפס כזה המסלן בפעולות משקולת מסגולת סק
מפעלות משקולת מנפול ואשר באו כתי . נכמסכס .

תפארת תלשט ותפלוס יוצא אור תמורד תסכין . ת
קרישם תכריך תלמיד מדימה תאנים תרסר תרסם תכמסם וכתקומומין
ואשר באו כסכסכתולי אלהים מייכפתו ואשר באו כיור יצהר

יבאל ילקוטיעור ואשר באו באקף אסכר .
אנכס . אנדוק אכטך אכור אכתיב אכתיס אכרין אכרסין

אמחלה אכניסעה ואשר באו עם ססא ריח זהבנה נכמחם תאכרס
ומחסרי הכא מעול משר ונכמורקטולן מכל . מחמחם

מעל מכת מטע א מפח ספס כלי מפת מת כסתר אים מחל
מכרז מעלס כמורה לחן . מטי מכלה ומחמנה וכצרי מנכה ומסכה
מנכה . נכמון מנכת קבדות וכל ובצרי כלמר וסכרי הכא . אס יעלם

למחם טיחו ומה המסל וכי סיגל שרשם כשא סגם ובצרי
ספא מולר מעשכ וכמורקטולן וביית סא

[illegible]

[illegible]

המחלום **הימים והקצות** **המחשבה והפחד** **הידור ונפת**

[illegible]

[illegible]

5D

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לחיות באלו שרי צעק. ולא כחצא ממנום הפעל מעבר ליחיד הכבוד ואלו במקלם
במלת ומוקמו וכלשו. ואף לזאת לא נמצא פעל ליחיד הכבוד אבל מזהבם לזהב
סממנים מירי פח יקמו לי. ואף עכ' שהוא חסדן אחד וכבוד או סמם מאלם
סוף יאל. וכזה צריך מאל ליחסר כי כסד כסל לעשות בלקיחת המסקל. ובמדת
מסקל השמות כי תוכחם סוף על מסקל תועטו. וסמם כעופה היא כעופת
וכתועבה היא שרשית. וכן יואי לעיין במסקל השמות מפרים אחריט וסוף כי
ואי לרעת זה קסם אם סוף כבוד וואי זה פעל. כי שמות הכבודי' מוסמכות
כקל סוף לעמוד על סממנים וסוף כי אף על פי שמוצאם פנים ועצם שבו על
מסקל צידם לא נבדל עליהם שם מפרים כמל הפעל לפי ששם ועצם הם
בלקחים מפעולות. וסמם או ימוח לי. וא' נבאית יען. ונדים סוף מן כי יסוד
פיר חים או עוף ואם כן אראמם הם שמות כח: סמם. וסמלי' כח העין.
ובמו כן אם מוצאם סוף על מסקל עט וסר לא דין כי סממנים כשרשים
לפי שמוצאם: פעל מוסר וסוף וירגו לרוח אם כן שרשו דגם. וסמל ממש
וענתי עשאו. אם כן שרשו עשאו. וסמל ממש. וסמל ממש. וסמל ממש. וסמל ממש.
וממי אם כן שרשו מור. וסמל ממש. וסמל ממש. וסמל ממש. וסמל ממש.
וממי סמל. ואמנם הדרך הך. סמל ממש. וסמל ממש. וסמל ממש. וסמל ממש.
סוף כי כח ידעת כי סמל ממש. ליחיד הכבוד כח העין סוף קמוץ כח
קס. סמ. וסמל סמל סממנים. כח תם סמל. חת מורד. וסמל סמל.
וכן סממנים סמל סמל. אחר סמל סמל סמל. סמל סמל סמל. סמל סמל סמל.
לא יחד. אף לא יחד. וסמל על מסקל ממש. וסמל סמל סמל. סמל סמל סמל.
כח ממש. תחת גמל סמל. ואמנם סמל סמל סמל. וסמל סמל סמל.
סוף כי אף על פי שמוצאם סמל על מסקל א' לפי שבו סמל על מסקל
קמוץ מין כי סוף ממש העין וסמל סוף ממש סמל. וכן כח סמל סמל סמל.
כח ממש וסמל מין כי סמל סמל סמל. ואחר סמל סמל סמל. כח ממש רב
וסל וכן סמל סוף סוף סוף. ואחר יבא סמל. כח ממש סמל סמל סמל. כח ממש
סמל סמל סמל. ואם עין סמל סמל סמל. עלולה מלקבל דגם יבא זה ממש סמל סמל
אם סמל לרעת אם סמל מין סוף ממש על מסקל וזו או ממש על מסקל
אחר סמל סמל וסמל (גרורות) סמל כי שרשו גרד וסמל ראו. לכא על
מסקל חלק לולי סוף סוף סוף. ואמנם הדרך הך. סמל סמל סמל.
מסמל סמל סמל סוף כי אף על פי שמוצאם ויד יעקב מיד סוף על מסקל
ויסם עדות לא סוף שרשו וזר אחר סמל סמל סמל. וסמל סמל סמל. וכן
סוף סמל לא סוף שרשו סוף לפי שבו על מסקל יסום אחר סמל סמל סמל.
סוף סמל וסוף סוף סוף. וכן יסום סוף סוף סוף. וסמל סמל סמל.
וכן וסוף על ממש סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף. וסמל סמל סמל.
סמל סוף לפי ששם ממש וסמל סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף.

בין המדקדק' כהרבה מהפחדים אשר לא עוד עליהם מופת אמותי כי אכל מצד
 הענין בכל אחד פירם הענין לפי דעתי כמו מה טעם בחלות לא ידון רוחי נאדם
 טאלס אמר ספרטו כדן מן דעם סריו אל נרנס ואלה אמרו ספרטו דון וברדים
 מאלה אמרו ספרטו שרשים בענין אחד וואמנס ידעית סאותיו' הסרפיו' אשר
 בחלות הספרטו לא תוסג באלה מאלה הדרכים אשר זכרנו . ואלס ידעיתם כנול
 מדריך הכשר לחד וזה כשכסיד מכן האותיות אשר מודכן לנא בוכפות בשמות
 וספעלים כסית בגלל ובעבור ולמד למען ולמה ובחלת מדוע אחר פסי מלס
 מורכבת וסדורה לומר מה רוע מן אש ארעי ואס כן ספרטו ידע וקדן
 סזה תדון בשאר החלות **פרק** הבה מצאנו ביקומות מה מהכתיב
 סאחר המוקדם והקדים המאוחר ונבד זה באותיות הבזרות
 וכתיבית וכתאמרים ואשר בא באותיות יס סיכא בשמות ויס סיכא כפעלים
 ואשר בא בשמות כמו כדס וכסס שלמה וסמלה להקת כסיאס קהלת יערב
 כלי אפי חלל כל יוספי חלר אלגיימס חלמוגיס זעוה זועה פולה עלוס
 חיתנות כפידים ומתלצות לסי תמכת חרס קמכת כרס ובלעג סכס ולסון
 עלגיס . ואשר בא כפעלים קנתי כתיי כי סניקתסו . דוגע היס גועד כיס .
 כגרותי מכבר עניך אמרתי כגורתי ספתולי הלהיס ויחד סאיס וילפת .
 ויפצר כס . ויפין כסי חתי לך סקד . חרות על סלמית . ויחצו מוחכריתיסס
 יחדג . ואשר בא כתיבות וססס סבוק עיניס סרנן וססס סוך כפיניס לססר
 אל יוסף סרנן כאלו אל יוסף לססר וספוקו כדמסס סליס כל קססל עין כל
 עין קססל ארס פי יקריב מכס ארס מכס כי יקריב על סריס יעמרדמיס על
 מיס יעמרד סריס ואשר בא סהקדמה וסאיחור כמאמרים וסחלפני סול ואלף
 לאמתך סעסס סן סאינו חור אל וקת כלונס וברלס אשר בא ככמוך . אלא אל ס
 סעניק סעניק . סכס רחוק . וכן ואלס סלס הנה לא יעסס לה אינו חור אל סלסס
 כסותס ועונתס סככריס כסמוך . סל אל סייסוד לו סו לנב סו לנרע וסכריסס
 וכן סלס ירך גייס חורסת וסעסס . סכני סכ אל אכתינו ססוכיר כרמוך . וסעק
 וסל סמע אינו סכ ס סכמוך לו סססל ככי סל בעיסי רע סל סל עיני סל אל כ
 כריקיס סכס למעלס מחס . כי סמי כקדנו אינו חור אל כי לא סל לככעכס .
 דן אל קור כי . מאסר יסל עליו סל חל ויוסי פיק לא אל מודיעיכ לחופיס
 לפי כססו זכינו חולת אלס כלי כתיוביס רביס כמקדל סעמוד עליוס סכ סעמדך
 סאת . המקומות סכס סכסו סכסו וסל סכסו סכסו סכסו סכסו סכסו סכסו סכסו
 וסלס כלס סכסו וסל סל . כי ינבס סלס לכלס
 וסכריכיס . כס סלס כסיס סלי חרס סלס . וכסלס סעמדך לא יכבר
 כס יכסו מאליס אשר סמדתס . סמעו עמיס כלס . כימי נאלק מלרן מיסס ס
 סלסו כסלסות וספך סכסו וסלסו כסלסות ס כל סלסותס וסכסו וסכסו
 סלסיעך רנס לומר סלסיעסו וסלסו סמקומות סכס סכס סכסו סכסו

ואת המלה בכל אותי שמים • ואמנם הפעל החזר הוא כל פעל אשר תפול
מתנו אות מה תחלותיו הכוללות במשמע • והדמיון במלת וכל פעל
שחזק בשפת ארץ העתיד אמנו תאמרו בהסדוק שהן תהיה אפילו וחסדנות
זה שפעל להיות לעולם רב תמורת האות הנכונה ממנו • ואמנם הפעל הנח
הוא כל פעל שפול בו ארץ תחלותיו היסודיות כמו בן אבא לא יבא במקומה
רב תמורת הארץ המפלת אלא תבטח מן המולידה הכחות תקימם שחזק ה
המפלת • והדמיון במלת ירע העבר שאתה כשתאמר ממנו העתיד תשים צד
לאותיות הנכונות מקום הירק הראוי לנא בהן ככחן על השלמים ותאמר ארע
ירע • ואמנם הפעלים הפולים הם כל פעל שפול אנה הפעל היצר ליחיד הנכחד
שמים ארציות מתדמות בחזקת המנה • והדמיון במלת סבבדר אפך ורומיהם
העליון • הסבבו בעלי השמן לבקול כל הפעלים
על משקל פעל ויאמרו לשון משמר דרך משל
שהוא במקום הפא מהכפל • ולחם שהיא במקום העין •

וסרים במקוה למד • וכאשר תחסר או תבזבז חיות הראשונה מהמלה יקראו אותם חסידים פא הפעל • ובשתכח החיות ששכח יקראו אותם כחת עין הפעל ובשתכח או תחסר חיות השלישית יקראו אותם כחה או חסרת עין הפעל • ורע שאין בעין הפעל חסרון כלל אם לא תהיה המלה מהכפולים •

הפרק הרביעי ואחרי כן מלות הטעם הם המלות הקונטרס
הפעלים עם שמות או שמות עם שמות
או הפעלים עם הפעלים ואלו כשתהיינה ואלו אחת לבד יקראו אותה אות ה
השני ואלו תהיינה ואלו אותיות נכונות ואלו כשתהיינה יקראו אותה אחת
שתחלקנה לחלקים אחדים כי מהם מה שתקבל הפנייה והשמות כמו שחברנו
ומה מה שלא תקבלה ומהקבלות אותם כן כמו מלות בעבר אלת לחיצן שתאמר
מן בעברי בעבורך ואלו ואלתך למעני למענך ודומיהם והנה הכלתי מ
מקבלות אותם הן מלות אבל אשר אך גם דק ודומיהם והחכם בספר המליצה
שם גריו לכל להם חלקים רכוכים לפחות והפעלים ומלות הטעם יבוקשו מהם
החמישי שתנועות שמותיות כלפונתן הן שבע קראו
המפורדים מלכים והם סקמן גדול והקמן

קטן והוא סדרי. והפחה גדול. והפחה קטן. והוא סבול והחולס והמורק והחירק
והמורק קיה אינם קורא סבולים לא לחמם מהן ולכן הקמן גדול ולצר. ולחירק
כפיה אינדיהם יור הקדחת אלס יור המסך. והחולס והמורק כפיהם
אחיהם ואו המסך גם כן. ופיה יש תנועה והיא בלתי שלמה. והיא תנועת
סוף אל אור היא תנועה חסופה ועל כן היא בקראת אל קצתם חטוף. ויש
מהראשונים גרסוהו בשמות שחלת בתנועה וסופה והמשל בה כי מלתשמו
לצר הוא בקור בשם הסק. ואולי נד לחטוף את תנועתו ולצרפה

דרכם להנדיק בשוא על תיבת שהארת הראשונה ממנה נקודה בשוא גם כן תבא
האות המאמסת בחירוק או בשורק אם תהיה האות המאמסת ואו והמשל בזה כי
בעבור שהריש מראובן היא בקידה שישא כשתבאנה עליה אותיות כגלש המעשה
בשוא על שאר התנועות יבאו על ריש ראובן בחירוק ותאמר בראובן כראובן ועם
הו וראובן ועוד תבאנה או בשורק על שאר התנועות אבל היא כיחוד כשתקום
האות שצרים אחת מאותיות השפה ומצויותיה כמו וצו בתים ומלאו בתיך.

זכרו ודנו כי היה כבר על הלשון להניע אותה בשוא עליהן. ונפעמים תבא
הוא בחירוק כאשר אותיות הכלל על תיבה שתחלתה חית כמו זאת עשו וחיו אבל
שוא מעט.

הפרק

ממה שהא ראוי לומר שזאת מלאכה לא ראוינו ולא שמענו לאחר מחבתי אומתינו מדבר בה כלל א
אלא שיהיה שראיה לשאי לפני שמעאל כי מהם ליקחה ולהם מה עשר ידות. ואין
כפך אנלי שכל מה שדעו ממנה חכמי שמעאל לקחוהו מקדמוני אומתינו כמו
סלקה לסיכס המוטעם חלש כמו הקדוש שבו זה הדבר בעצמו קרה לנו בחכמת
הדקדוק כגלש שמדקדוק לשונם לוקחה וכו' מהעיר על זה המדקדוק הגדול ד
יהודה ולשון זה המדקדוק הראשון הראוי להקרא מדקדוק והם דנוני חכמי
שמעאל תבא ספר יסודים במלאכת השיר ואופן גלגלה יסוב על הדבכת השוא
עם שאר התנועות על יחסים מתחלפים באותיות לרגוני המוסיקה ובלשונם
הסמוכים יס להם בהכרח התכיעות הקרובות במכטא הדגש ניכר דנוני כי הם
מבדילים בין התנועה אשר היא אנלש במדרגת הנגיף אלגנוי בין התנועה אשר
היא במדרגת הסגול וכל שכן בין שתי אלגנויין השוא ולא כן אכחנו עושים בארצות
הא ולפי שכל אופי שמוס השיר כמו שאמרתי יסובו על הדבכת השוא ועם שאר
התנועות ואין לנו הדגש כסדר או השלש תנועות במטאורנוני בין הנגיף והסגול
והשוא ראיתי לחבר שער קצר מצדף אל הכללים הכתובים מלמד איכסה תוכל
לחבר בלשונם המקומי אשר בא בסם השוא ברוב חלקי הלשון כי אין המלט מלרפס

הפרק

בספרי הקדש על מה שלא יעמוד עליו ההקם
דע שבעל הלשון המעיט במספר התנועות כדי
להקל על הדיבור וכשהוצרך להרבות אותיות
מה מהמלת המעיט התנועות באותיות היסודיות ולא זה בלבד עשה כשהיה
פאזיות הנוספות בראות במכטא אבל גם כשהיו נחות דמיון זה בשוורק להגיל
מס הדכים על מלת שירת ואמר שירתם המס בקמן והעין בשוא והמיד הקמן
בשוא בעיני המס הכוסף והמשל בתנועת האות הנחה בשוורק לומר שמתנו
סאצית שא תירגש ואו שירתו הקל כמו כן בקמן המין וכן כשהוסף על מלת
יקומו הקמן היור כן יקומו שבה תנועת הקמן אשר ביד לשוא וידים כמוהו
והדרך הזה הוא כולל לכל סוגי הפעלים והשמות וזאת אשר עין הפעל שלהם

מלהם רגושה שאז תשארכה התכוונות על עמך • והמשל בזה **הפירק** תאמר
דבית או מעות הדגושים פטקוסין עליהם מה דברים או אותיות הכלויים לא
תשתנה התבועה הראשונה מהתינה וסיוח החיור • תשאר ותאמר דברתם
מברתם • ודברתו שדברתו בחיור הדלת והסין כמו מהם בטרם תבאנה האתיות
הניספות • והמיון בזה הדגושים שאתה כשתאמר בריק כביר וגבב סלח •

כאשר תרבה לא תאמר בריק כברים ולא בגבים כלאים בשוא כמו שתאמר
מכריב כריבים ומכלכל ככלים אבל תשארכה האתיות הראשונות בבתח כאשר
סיו ערס הדגו • והרין אשר יהיה בריבוי יהיה בסמיכות גם כן כי אלה לא תאמר
כביר כח בשוא הכף כמו שתאמר כריב לב וזה המשפט הוא כולל לא ער ור
בתוכו • ועל יס שמתפלא ישתנו המוכרת להמוך והם כל השמות אשר באו
במשקל ארץ דרך בין שתהיה פא הפעל בסגול או כצוי ביאין הכיל בין דרך
שהילת בשגיל כשיבא מוכרת כמו וס דרך • ובין דרך המך כלך הסמוך • וכן
אין הכיל בין מתן בבתרסהמוך כצוי המוכרת • וכן יוסב בבתר עליון הסמוך •
האמנם ישתכר צו כי תאמר דברים גכנים ונותם בקמן הרים והפא ושוא
הנימל והדלת •

הפירק

בעתידים יבואו קצירות בשוא • כמו אורב ידבר • או ירנבר
קציריב והכפועל •

יגובב או יסין • ויבאו בשוא כמו כן פקי גירית מהקלוקס אהי יקי יחי תחי •
ויבאו עיר עתידה הקפעל והכפעל בשוא כמו כן בשיכעו ההין הכפת ויתחלת
יסלך יוסלך ותאמר יהסלך יהסלך • וכן כל חותיו האתיות בשוא • ומס הסניגוניס
בבל חלה רחמי כפיגל הרגיש והפעל המרובע גם כן בשוא • והכפעל באתחא
הא הכנין באית רחמי כשתאמר מהסלך מהסלך • והימון לפעל הדגוש • מידר
מירבים • ובפעל ממנו מירב מרוברים • והמיון לבינוני מהפעל המרובע •

מכ כן מכוכבים וראוי לך שתיהר בזמנים המס כי היא לעולם לא תבא בשוא ככל
סיב הפעלים כי אם בלא מקומות • וכל מה שהמושפת בא במקום מלת מן תבא
לעולם כחירק ויבא או באות שדגיה דגש כמו מקנף עניך ומבער כך שהדגש
בפא הפעל היא תמורת הנקח שהיה ממלת מן ועל כן כשתבא על חותיות בנותי
מקבליה דגש והם איתיות אזהרדע'תבא המס כצוי כמו מואו באתי מהדול
להתפל • מעורר עד הוס היה • מראשית השגס • והזהר בזהו האמיס הלה ולא
תבא לעצת •

הפירק

הפעל מלהם או בשוא • והמשל
אחת מהאותיות השסבות שהן בקירות
כפעלים כמו שמור תס זכור בא • בנה לי

בזה קנה לך וזלמם • וזשמות יקר בזה וזלמם • ומהשמות בעלי האתיות
המקפות כמו מנוחה יסועה תעודה וזלמם • והנה הדרך לידעת השוא בהם

היא כי שמות • כי שמות • כי שמות •

כגלי הארץ ויהי על משקל אלה שזכרנו לצולס יבין בשוא אין ור אתמו
 אל בשאר השמות והנעליך אשר תהכל ידועת מקוב השוא תרענו כשתטל על
 המלה אחת מהן ותחת הממשות בדאש התיבות אשר הם אותה ככלם. והנה
 אם יקבלי האותיות האלו שרף כמנהגם או תרין טאן בראשית המלה שוא ואם
 לא יקבליהם תרין טהיא שוא. והמשל בזה כי כשתטיל אותיות בכלם על מלת
 שמור תמצאם. ואו בחירק ותאמר בשמור כשמוד והשכה כשר קרמה והוא בכל ה
 הפעלים המתקנים אליו. אבל בשמות אינו כל כך נקל. כי תצטרך בהם לרעת
 הדין באו בכתוב. והמשל באר תגל במלת דבש או שבר אש שניה או אחד
 מהם הוא באר ראוי לך שתזכור הדין באו בכתוב עכ תוסכת האותיות הממשכות
 וכשתמצא בהפחית ביה בחירק הכית תרין שהרלת בשוא וכשתמצא יין ושבר
 בשוא היות תאמר שאין בשין שוא. והדרך הזה הוא אמיתי. וזלתי שלא יקבד
 האמת במלות שהאותיות הראשונות שבהם הם גרוניות. כי אז אין פנים לרעת
 זה כי אם מהכתוב. והמשל במלת אמת או אמונה כשתטיל עליהם האותיות ה
 הממשכות יבאו בסגיל ותאמר ואמונה עניתי ואמת הדבר ותבא לטעות אם לא
 תחפש זה מהכתוב. **הפרק** ה'כ' בשאלת מאותיות הגרון ינקחו
 בשוא ופתח או **הפרק** שוא וסגול בתיבה מהתיבות אשר
 תסכל ידועת נקדוניהן. הנה סדרך הראוי לידעת זה השוא המורכב הוא זה.
 שהאות הגרונית אשר תרוש ידעתה. אותה בראשית המלה או באמצעיתה.
 כי אי אפשר להיות באחריתה. וכשתהיה בראש המלה. או תהיה משמשת או
 שרשית ועוד כי התיבה או תהיה שם או פעל או מלתקטעם. והנה אם תהיה
 פעל. ידעתה היא נקלה כי אתה תשקלנה בפעל אחר מכוונם שלא יהיו בו האותיות
 הגרוניות ואז יודע לך האמת כי אם לאותיות הגלותי גרוניו יבא שוא בדווע
 שגרוניות יבא שוא מורכב. ואם לא תבא בהן לא תבא בגרוניות. והמשל בזה כי
 אם תגל אס לך ארבי הוא בקורה בשוא ופתח הנה באר תשקלנה עם חבורתיה
 מאותיות העתיד והן יתן ותמצא ידבר תדבר דבר או תרין כי יש באלף שוא ופתח
 וזה סדרך הוא בכל האלפים הממשות בעתידים. והמשל במדשיות כי אתה
 אם תסכל אם אלף סעבר יש בו שוא ופתח הראוי לך שתמיד אבל בשמר
 ותדע אז שאין באלף שוא אבל באר תאמר אכול סגוי ראוי לך שתמיד ב
 במלת שמור סגוי ותדע אז כי יש באלף שוא וסגול. וכן כהי הלמד בשתדרוש
 מלת שמה תמידה במלת ביה ומלת עשה לך סגוי על משקל כנס לי בזה ואז
 קדש שיש העין שוא וכתח. ובשתבא המלה באמצע התיבה תבנה זה הדרך ב
 בעצמו כי שחט סעבר כשר ידעת שאין בו שוא אבל מלת ושחטו אותו תשקל
 על משקל ושחטו כשישראל ותדע שיש בהית שוא ופתח. וזה סדרך הוא בקל
 לא תטעה בו לצולס. אבל מה שיש בו מקום עיון הוא בשמות כי אין למ מברית
 יסדית את כלם. ופגמי כי אין סבה ידועה אצלנו במיקוד השוא אלא מה שזכרנו

סמנא . וצט כל זמ בקח דאיה מקצתם על קצתם ומדן וסאית ות סמני . ג
 גרוניות על הגרונות כיון שצמינו בטמלים . ונשקול סמנות הכמוכים בטמנא
 בזה אית גרוניות עם סמנות שהם ממטקלם בלתי אית גרוניות
 והמשל שאתה אם תרצה לדעת אם אלף ארון סוף ב
 כקירם הוא ופתח כשתתירבה או תכחך תשקלנה במלה תדמה לים כמו מלת
 גרול וכן וכן ונשתמחא אלו השנים משתכים נדכו וסמנימות שאתה תמצא גרול
 הצנה קטון כיון וכו' כן הקטנים עם הגרולים . תדן או שאלך ארון כשתכחך
 או תתרכה יהיה זה שוא וכתה . וכמו כן נשקול סמנות שיבאו על מטקל אבדים
 אב ל חשיכה י נשקל בזזה והשאר לך מלשקול אי זה שכתם אחד שיהיה רגוש
 עין הפעל . או שיהיה עין הפעל שלו ריש כי זה לא יקך סאמת כי אתה אם ת
 תדרוש מלת חבמים אם יש בחית שוא או פתח ותשקלנה במלה גנבים תטעם
 וכן אית תזלנה במטקל פרישים . כי הדיש לפי שהיא בלתי מקבלת הרגש ישימו
 כאלה סמנות קמץ בלית שלפכים לתשלוש הרגש . ולכן דארי לך שתשכחו חכם
 במלת סכל וזה הקבוץ מחבמים במטקל סכלים ואז תדן שים בחית חבמים שוא
 ופתח . ולפי זה אין דארי לשקול מלת עויל במלת בדים כי מנאנו לגרוכים אשר
 ישמרו שלא נשתנה . ומנאנו בדים פיעה שנשתנה . ואין לנו מנוח בזה משנאמר
 סמלת בדים היא במלת אביר כי פיעם תבא רגושם כמו אביר היוצים ופעם
 רפויים כמו לאביר יעקב . ולא הסברנו זה בדים מפני הדיש ולכן לא נשקול מלת
 עויל כי אם במלת סכל גביר . וכן תשקול אכילת במטקל טכונה נחילה ונשקול
 אגורה עגולה הרגומים במטקל עגורים כגולה הרגומים בהם כי הרגש הוא בלתי
 סמנל . וארובה חלושה הרפויים על מטקל מלוכה . ועל זה סדרך תשקול סמנא
 שפא הפעל היא אית גרוניה .

. ואחכס הסמנות שהעין הפעל שלהם היא אית גרוניות כמו ויענה מוחם .
 מדומיהם : נשקלם בטקל משנה מקנה כי מס מענה וחכיריו קורחנה לכנה שטח
 ידעת . וכן תשקול מעמד על מטקל חבמר . ותענוב במטקל תמרוק . וזולתם
 דבים : ועוד . ס לרעת שים סמנות שפא הפעל שלהם סיא בקודה בסוא או בקמץ
 חטף ונשיבאו באתנה תשתנה סמנא כגול . והקמץ חטף לחולם . וממין אשר באו
 מהם בסוא . כלי רלי כרי מדי שבי סמטקל פדי בסוא כגול . ולא נשכא בהפסק
 יבאו כגול במין אין עוד כלי ועשה פרי . סלכו בשבי . לבית סמרי . ואמר באו מ
 מהם בקמץ חטף הם כמו גס כלחול . ותרא את פוכי ונשכא בהפסק באו במולם
 מלפיל כמו והסדר אל ממך כל חולי וזולתו . **הפסק** הסלפה
 עמר ואחכס מלות הטעם הבה אין לנו דרך לדעת תכפיותיהם
 אלא מה שמצא בכתוב . וכבר ידעת מהמה סהיא בעלת תכועם אחד אכמר
 לסיותה בקודה נשיא לכנה סכר קדמם . ואם כן לא תטעם בכל מלה שתחלטה
 הדיש בזה אך ועל זה חולתם כשתחשבה מהם בסוא ופתחאמר באו בסוא

בשוא ופתיחות חנה אבל אזי כאלא יבא בהפך כי אז יבא כרחק • ועד ואל
ועל כאשר יהמכו תאמר אלי מים • עיי ער • עלי עטור בשוא בגל • ושוא ופתח
והאותיות הגרוניות הנאות לאמצע המל ת יבאו מהם תמיד גב כן בשוא ופתח
ומהם לפעמים • ואמר יבאו תמיד הס בעטור בערי בערו ובעל כוונתם • ואמר
תבא לפעמים היא מלת למען כי בשוא תבא בכנוי תבא בכחה לבדו • ובכחה
בכנוי כמו למעני לזענו וזולתם תבא בשוא וכתח

דברק

האריצה עשר ים משפטים (הא לזיה מבין שאר אותיות
השונים כי היא בשחבא להורעת הדבר תבא בכחה לבדו ותבא
אות שחבא דגושה וזלתי אס תהיה מהאותיות הבנות מקבנות הדגש • והס א
אותיות א' ה' ע' כ' מ' ש' ד' ע' • ואז תבא עליהם ההא בקמץ דגוש • ועוד תבא
ההא לשלש ה' כ' ו' ל' תהיה • ואז תבא בשוא ופתח כהא הסומר אחי אחני • השמע
פס • או הכסה וזולתם • אבל כהאות שחבא היא נקודה בשוא או שחבא ה' ה' ה'
גרונית או תבא הא התימה או השאלה כפתח לבדו • והמשל בזה בשחבא על ש
שוא הכחזנים הכעקתה • הדרכי לא יתכנו • השמות ככל • והרמיון בשחבא
על אות גרונית הארח עולם תשמור • האהיב אני • ההמר גוי • ההייתם כל כרסם
• סעדי ישרא' והא התימה תבא על השמות ועל הכעליכ ועל מלות הטעם •
אס על האמות כמו היס אחי אס תכין • הרשם כלב • היר יואב • הכת תשעים
טבה • ועל הפיגל הכסה אלהים • הרנח נגס ירשת • הרואה אתה וזולתם •
ובעצירים היתפאר הגרון • היכפר לו • היערוך שועך • ועל מלות הטעם הלא
הוא אמר לי הגם הלוש • המן העץ • הכי אחי אתה וזולתם זה היא מה •
פראיתי חספיק לפי כוכת הקנור • וממנו תקיש על השאר • ויתחיל בחלק השיר
וירעת את אשר תעשה • **הפר** החמשה עשר בגר השיר • חכמי
זאת המלאכה גרדו השיר בשוא ואמר מתחתם נקשר קנתו
סגנתו מיריע כיוצא חרירי במלות קניות ערביות כקולות ואמרים גדוהו •
בשוא רבדים מחזורים כילל חדר עיך ומנינה וכוכה ומשקל • ופני את הגרדי
כוכתם אחת • וכאור זה הוא שלא נסתפק ביונאית השיר לרבר בלשון מדוקדק
כמו שיעשה זה בשאר הדברים המוריעים כוכת אומרים • אבל גם שיהיה הדבר
בו בלשון מולץ ערב וקצר ולא זה בלד אבל שיהיה הדבר כי במשקל • דגוש
סיגל • לשקל • ב' תבניות • השלמו' והלתי שלמות לשתהיינה ב' תארד מבתי
השיר שוות • לאשר תהיינה בשאר הדברים ולא זה בלד אבל גם שתהיינה •
התבניות שוות השאות ב' • הית הרשין לכהות נחני ה' ב' השני • וכמו שתדע
ולא זה בלד אבל גם שתהיינה השאות מכל בית ובית בהיה מאותיו מוגבלות
והוא הקרא אלס חרו • והאותיות האלה תקראנה אותיות חרו • והמשל ש
מראוי לך אש תשים בפיך הית הראשון חרו • שתשים בכוף הבית השני גרון
ובכוף השלישי חרו • וכן עד תומם • תמועת רון באחרונה • הנה זה פירוש אלס

מגדלים וכבר ידעת נאסון מהפך המופת . מאי זה מין הם אלה סגורים . ואם
אליהם יקראו גידים . הפרק השפה עשר בשמות אשר הסכימו עליהם א
שי זאת המלכה . ואחכ בשמות אשר הסכימו עליהם בעלי
לכת השיר הם אלה . תנועה . יתר . דלת . סוגר . בית . פכוק . שירה . שיר
ויט . שיר מורכב . שיר קטור . שיר חרוזי . שיר מהונק . שיר עובר . שיר רחוק
שיר משיבה . וביאור אלה השמות כפי מה שאומר כבר ידעת מהתנועה אצל כ
בעלי הלשון היא כל אות שתהיה בקורה באחד מהו מליכ וכבר ידעת אותם .
והיתר הוא כל שוא מוכפ . עם אי זו תנועה מהתנועות עמו . כמו מלת שמור
דך מעל . כי יקראו לתנועת שמור יתר . ואם תהיה במלת תנועה נוספת במלת
גברים יקראו לזאת המלה מורכבת מיתר ותנועה . ושוא הוא אצל שיהיה
איתיות ס' יתר שנים אי שלם או ארבע אחד שאין מהם בקורה נוספת על השוא
והתנועה הזאת אחריו . במלת כך או לך שהיא בת שתי אותיות או מלת בכל ס
שהיא בת שלש או מלת שמור שהיא בת ארבע . כל אלו ס' אצלם שוות . וכבר
ידעת כי כשתבא האו המשמשת על איתיות השפה שהן כומץ . שמקום השוא ס
שהיתה האו ראיה להכרך בו תנקד או בשורק . וסנה דין זה בשורק שהוא דין
השוא בעצמו . ועכ"ל זו תנועה עמו יקרא יתר גם כן . כי שום הוא אצלם מלת
ופירו במלת ורבי . וסנה מלשונות בשורק . הוא ס' במקום חירוק . בשורק הוא
באור יראוכן שזה לא יבא במקום שוא כמו שידעת . ולא תטעה לשמוע מקום שוא
לעניות מוכן יתר . וכבר ידעת שהאיתיות הגרוניות הנקראות בשוא ופתח " או
בשוא וקמץ . גדינם להכרך בשוא נכדו אלא היו גרוניות . ולפי זה יעשו יתר
מהשוא הזה המורכב כמו שיעשו מהשוא הכפוי . ויקראו לתנועות מלת אחת
יתר . וכן לתנועות אבי . וכן לתנועות חלי . ושום אצלם לקדח מלת גדיים במלת
אמדים . או עבדים . או אמונים . לכל אלו יאמר שהן מורכבות מיתר ותנועה
. ודלת יקראו לחצי ס' אסון מהשטח הנחלקת מהחרוז . וכבר
הוא החצי השני מהשטח . ולשתי הדלקות רצוני הדלת הראשונה
וססוגר מחוברים יקראו בית והמשל בזה מהשומר רבינו האי ז"ל .
סמך קנל אשר ישמע בקולית . ושאל המקבל התפלית . מהחצי
הראשון מהדטה הזאת יקראו דלת . ולחצי השני סוגר . ולחבורם רצוני השטח
בכלה יקראו בית . ופכוק יקראו השיר אשר בו פחות מעשרה בתים .
ושיר הוא כשהיו בו עשרה בתים או יותר . ושיר פשוט
יקראו כל שיר אשר לא יבא בו שוא כע . אלא כל
קצותיו הן תנועות כמו מה שדרר שלמה ז' גידול . מעכתי יסכנגד כי כס
למד ישר חמת יהנך דחא שאין שוא כע באחת מאלה התיבות .
ושיר מורכב יקראו כל שיר יבא בו יתרות ותנועות כמו שסוף במק

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמָעֵל לִפְתָּח עַל לִפְתָּח יָם יְיָ וְכִי יִשְׁמָעֵל
דְּרֵי הַיָּם לַנְּחֹת דָּרֶךְ יוֹשֵׁר לַפְּלֹל אֶת מַסַּל לָהּ

וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
מִדְּבַר סִרְכָּה מִצִּנּוֹת וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
נִרְדָּר הַסִּרְכָּה אֲנִי וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
בְּיָקִים

וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
הַשְּׁלִישִׁי הָיָה מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
בִּשְׁם אֱלֹהֵי דִנְיָן לְשׁוֹנוֹ בְּעוֹר רוּחַ חַיִּים בְּאִפְנוֹ
וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת

בְּרוֹם גִּלְגָּל יִסּוּב עֲלֵימָה גִּלְגָּל שֶׁמֶךְ יִגְלֵ אִיוֹם וְכִי נִרְדָּל

וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
לֶךְ אֱלֹהֵי בְנֵי גִלְגָּל וְכִי נִרְדָּל

וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
חֲבוּרָה יְהִי אֲדֹנָי עוֹלָם בְּפִי כָל הַיְצוֹר כּוֹלֵם

וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
בְּשֵׁם אֱשֶׁר יִצְרָה וְהָיָה לְאֲבֹתָיו וְעַד יִצְרָה כִּלְכֹּלָה
פְּתוּלָתוֹ

וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת

אִמְתָּ לְאִמְתָּ אֶתָּה וְאִם לֹא רָאִיתִךְ וְאִלֵּם בְּרוּב מִזְבֵּךְ
בְּבִלְעַת חַיִּיתִךְ וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
וְכִי עַד תִּמָּסֵךְ וְהָיָה כִּי נִרְדָּר וְכִי נִרְדָּר

וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת
וְהָיָה הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת מִן הַבַּיִת

הוא נבחר על ידי
הוא נבחר על ידי

והמין הוא נבחר על ידי
הוא נבחר על ידי

והמין הוא נבחר על ידי
הוא נבחר על ידי

והמין הוא נבחר על ידי
הוא נבחר על ידי

והמין הוא נבחר על ידי
הוא נבחר על ידי

והמין הוא נבחר על ידי
הוא נבחר על ידי

והמין הוא נבחר על ידי
הוא נבחר על ידי

והמין הוא נבחר על ידי
הוא נבחר על ידי